

บทที่ 4

การนำเสนอข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “วาทกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศของวัยรุ่นในหนังสือพิมพ์และการตีความของผู้ถูกสร้าง” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการประกอบสร้างวาทกรรมข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่นในหนังสือพิมพ์และการตีความของวัยรุ่นที่มีต่อข่าวเหล่านั้น ซึ่งในบทนี้เป็นการนำเสนอผลการวิจัย ทั้งในส่วนที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In- depth Interview)

โดยการนำเสนอเนื้อหาในบทที่ 4 นี้ จะเป็นการรวบรวมการนำเสนอข่าววัยรุ่นกับเรื่องเพศในหนังสือพิมพ์ ที่มีการนำเสนอในช่วงเดือนเมษายน 2547 - เมษายน 2548 จากหนังสือพิมพ์ทั้ง 5 ฉบับ คือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์ คมชัดลึก มติชน และผู้จัดการรายวัน โดยแบ่งการเก็บข้อมูลออกเป็น 3 ประเด็น คือ

- พฤติกรรมการแสดงออกในเรื่องเพศ
- ทศนคติและค่านิยมในเรื่องเพศ
- ผลกระทบและปัญหาที่เกี่ยวข้องเนื่องมาจากเรื่องเพศ

ทั้งนี้จากข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่นทั้งหมด เมื่อนำมาจำแนกตามประเภทของการรายงานข่าวที่หนังสือพิมพ์นำเสนอบนหน้าหนึ่งตามแต่ละฉบับ พบว่าข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่นได้รับการนำเสนอมากที่สุดในประเทศข่าวอาชญากรรม รองลงมาคือข่าวสังคม และในประเด็นสุดท้ายคือการนำเสนอเป็นข้อมูลทางวิชาการ

ตาราง 1 ข่าวในแต่ละประเภท

ประเภทข่าว	มติชน	ไทยรัฐ	เดลินิวส์	คมชัดลึก	ผู้จัดการรายวัน	รวม
ข่าวอาชญากรรม	1	38	22	42	-	103
ข่าวสังคม	18	4	11	9	2	44
ข้อมูลทางวิชาการ	6	2	4	4	-	16

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นเวลา 1 ปี สามารถแสดงจำนวนข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่นใน ประเด็นต่างๆ แยกตามหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 2 แยกข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่นออกเป็นแต่ละประเด็น

ประเด็น	มติชน	ไทยรัฐ	เดลินิวส์	คมชัดลึก	ผู้จัดการรายวัน	รวม
พฤติกรรมกรรมการแสดงออกในเรื่องเพศ	16	4	13	11	2	46
ทัศนคติและค่านิยมในเรื่องเพศ	2	2	2	2	-	8
ผลกระทบและปัญหาที่เกี่ยวข้อง เนื่องมาจากเรื่องเพศ	7	38	22	42	-	109

จากตารางข้างต้นพบว่าประเด็นข่าวผลกระทบและปัญหาที่เกี่ยวข้องเนื่องมาจากเรื่องเพศปรากฏ เป็นข่าวมากที่สุด รองลงมาคือประเด็นพฤติกรรมกรรมการแสดงออกในเรื่องเพศ และทัศนคติและค่านิยมใน เรื่องเพศตามลำดับ

พฤติกรรมกรรมการแสดงออกเรื่องเพศ

พฤติกรรมกรรมการแสดงออกนั้น เป็นคุณลักษณะเฉพาะในแต่ละบุคคลที่จะเลือกปฏิบัติหรือแสดง ออกไปในลักษณะใด ในงานวิจัยนี้พฤติกรรมกรรมการแสดงออกในเรื่องเพศ หมายถึง การกระทำ หรือ พฤติกรรมการแสดงออกที่มีสาเหตุเกี่ยวเนื่องมาจากเรื่องเพศ จากตารางการนำเสนอข่าวพบว่าข่าวที่มี ประเด็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการแสดงออกในเรื่องเพศนั้น มีการนำเสนอจำนวนที่มากรองมาจากการ นำเสนอข่าวในเรื่องผลกระทบและปัญหาเรื่องเพศ โดยเป็นข่าวที่มีองค์ประกอบเรื่องคุณค่าข่าวหลาย ประการ เช่นเรื่องเพศ ความแปลก และความสะเทือนอารมณ์

การนำเสนอข่าวในประเด็นนี้ มักมีการนำเสนอภาพพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่นโดยเฉพาะภาพของการแสดงออกทางพฤติกรรมที่ขัดแย้งต่อบรรทัดฐานทางสังคมและวัฒนธรรม โดยหนังสือพิมพ์จะนำเสนอด้วยการสร้างให้ผู้อ่านมีอารมณ์ร่วมไปกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยนำเสนอรายละเอียดของเหตุการณ์ ซึ่งจะมีความเข้มข้นของการนำเสนอแตกต่างกันออกไปตามลักษณะภาษาและขนาดตัวหนังสือพาดหัวข่าวที่หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับเลือกใช้

ดังในตารางแสดงผลการวิเคราะห์ว่าทกรรมประเด็นพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศ แยกตามหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับได้ดังนี้

ตาราง 3 ตัวอย่างข่าวประเด็นพฤติกรรมกระแสดงออกในเรื่องเพศในหนังสือพิมพ์มติชน

วันที่นำเสนอ	รูปแบบที่นำเสนอ	พาดหัวข่าว/คำโปรย	ประเด็นการนำเสนอ	ลักษณะของภาพประกอบ/การใช้ภาษา	ชุดของภาษา/คำที่ใช้	ความหมายเชิงนัย
เสาร์ที่ 4 ก.ย 47	ข่าวหน้า 1	" ใจ แฉ พลอดรัก ทุกมุมอับ ยืด ฟาสฟู้ดส์ แทนม่านรูด "	- ประเด็นมาจากการสัมภาษณ์ในหัวข้อ "ทำไมนักเรียนนักศึกษาไทยจึงไม่รักนวลสงวนตัว "ที่ราชภัฏสวนดุสิต	- ไม่มีภาพประกอบ - เน้นการใช้ภาษาที่แสดงให้เห็นสภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น มุ่งให้ผู้อ่านตระหนักถึงปัญหา	- ใช้คำว่า " ใจ " "ม่านรูด" "พลอดรัก" - ใช้คำว่า " แฉ " แสดงถึงการเปิดเผยข้อมูลที่ไม่ดี	- แสดงถึงเรื่องเพศ ที่สัมพันธ์กับพื้นที่ - แสดงให้สังคมเห็นว่าวัยรุ่นมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในเรื่องเพศอย่างยิ่ง
พุดหัสนิตีที่ 23 ก.ย 47	สัปดาห์หน้า 1	"เรื่องเล่าจาก กระป๋อง-กระเป๋าล้างพฤติกรรมร้อนบนรถเมล์ "	- เป็นการนำเสนอข้อมูลจากการสัมภาษณ์กระเป๋ารถเมล์เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศที่วัยรุ่นมักกระทำบนรถเมล์	- มุ่งเน้นการให้ข้อมูลและแสดงให้เห็นถึงประเด็นปัญหา - เน้นการให้ข้อมูลการสัมภาษณ์บุคคลต่างๆ เพื่อเน้นย้ำให้เห็นปัญหา	- ใช้คำที่แสดงให้เห็นภาพพฤติกรรมทางเพศ"พฤติกรรมร้อน"	- แสดงถึงเรื่องเพศที่สัมพันธ์กับพื้นที่ - ใช้มุมมองของ 'คนในพื้นที่' เพื่อดำเนินพฤติกรรมของวัยรุ่น

ตาราง 4 ตัวอย่างข่าวประเด็นพฤติกรรมการแสดงออกในเรื่องเพศในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

วันที่นำเสนอ	รูปแบบที่นำเสนอ	พาดหัวข่าว/คำโปรย	ประเด็นการนำเสนอ	ลักษณะของภาพประกอบ/การใช้ภาษา	ชุดของภาษา/คำที่ใช้	ความหมายเชิงนัย
เสาร์ที่ 10 ก.ค. 47	ข่าวหน้า 1	" เด็กมัธยมชาย-หญิง โดดเรียน! 'ไปมั่วเซ็กซ์ที่โรงแรม'"	- เป็นการนำเสนอข่าวการเข้าจับกุมวัยรุ่นที่หนีไปมั่วสุมกันในโรงแรม	- ไม่มีภาพประกอบ - การนำเสนอข่าวมุ่งใช้ภาษาที่ ถึงภาพสถานการณ์เรื่องเป็นการบรรยายให้เห็นภาพ - มีการใช้ภาษาที่มุ่งสร้างให้ผู้ อ่านเกิดอารมณ์ร่วม	- มุ่งใช้คำที่แสดงให้เห็นภาพของพฤติกรรมทางเพศ " มั่วเซ็กซ์ " " เซ็กซ์ห่มู " " กอดรัดพิ๊ดเหวี่ยง " - เน้นสถานภาพ "เด็กมัธยมชาย-หญิง"	- วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ทำลายประเพณีและวัฒนธรรมที่ดีงามของสังคมไทย

ตาราง 5 ตัวอย่างข่าวประเด็นพฤติกรรมกรรมการแสดงออกในเรื่องเพศในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์

วันที่นำเสนอ	รูปแบบที่นำเสนอ	พาดหัวข่าว/คำโปรย	ประเด็นการนำเสนอ	ลักษณะของภาพประกอบ/การใช้ภาษา	ชุดของภาษา/คำที่ใช้	ความหมายเชิงนัย
พฤษภาคมที่ 8 เม.ย. 47	สื่อบนหน้า 1	"สงกรานต์...กับสถิติ 100 เต้า เป้าจับ โจ้อุบahrt"	- นำเสนอในประเด็นเรื่องความสำคัญที่แท้จริงของประเพณีสงกรานต์ - นำเสนอในประเด็นความไม่เข้าใจหรือเข้าใจที่ผิดต่อประเพณีสงกรานต์	- มีภาพประกอบเป็นรูปวัยรุ่นหญิงที่แต่งตัวค่อนข้างล่อแหลม - เป็นการลงคำสัมภาษณ์ของบุคคลต่าง ๆ มีการใช้ภาษาที่เร้าอารมณ์ และประณามผู้ที่กระทำ	- มีการใช้คำที่มุ่งประณามและเร้าอารมณ์ " โจ้อุบahrt"	- ค่านิยมทางเพศของเด็กไทยเปลี่ยนไปและน่าเป็นห่วง - สังคมควรหันกลับมาใส่ใจต่อปัญหาเหล่านี้
จันทร์ที่ 6 ก.ย. 47	สื่อบนหน้า 1	"เจาะลึก รถเมล์ เบาะท้าย ขวาสุด จุด'ริงกาม โจ้วัยไฟ"	- เป็นการนำเสนอข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ใช้รถเมล์กระเป่ารถรวมไปถึงคนขับเกี่ยวกับพฤติกรรมของวัยรุ่น	- การนำเสนอข่าวมุ่งใช้ภาษาที่มุ่งให้ผู้อ่านตระหนักถึงปัญหา - เน้นการให้ข้อมูลการสัมภาษณ์บุคคลต่างๆ เพื่อเน้นย้ำให้เห็นปัญหา	- ใช้คำว่า " โจ้วัยไฟ " - ใช้คำที่แสดงให้เห็นภาพการมีพฤติกรรมทางเพศ " เล่นเช็กซ์ " " โจ้จิ้ม " " ริงกาม "	- ดำเนินพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่น - แสดงถึงเรื่องเพศที่สัมพันธ์กับพื้นที่ - ใช้มุมมองของคนในพื้นที่ เพื่อดำเนินพฤติกรรมของวัยรุ่น

ตาราง 6 ตัวอย่างข่าวประเด็นพฤติกรรมการแสดงออกในเรื่องเพศในหนังสือพิมพ์คมชัดลึก

วันที่นำเสนอ	รูปแบบที่นำเสนอ	พาดหัวข่าว/คำโปรย	ประเด็นการนำเสนอ	ลักษณะของภาพประกอบ/การใช้ภาษา	ชุดของภาษา/คำที่ใช้	ความหมายเชิงนัย
อังคารที่ 13 เม.ย 47	ข่าวหน้า 1	" วัยรุ่นเมืองทอง ยึดลานกีฬา เซ็กซ์โจ่งครึม "	- เป็นการนำเสนอข่าวพฤติกรรมเรื่องเพศของวัยรุ่นที่มักใช้ลานกีฬาบริเวณเมืองทองธานีเป็นที่พลอดรัก	- ไม่มีรูปภาพ - ใช้ภาษาในพาดหัวข่าวมุ่งให้เร้าอารมณ์ และให้เห็นภาพของเหตุการณ์ - ให้อารมณ์เยียดของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และสถานการณ์พฤติกรรมของวัยรุ่นในปัจจุบัน	- ใช้คำที่มุ่งแสดงให้เห็นภาพเรื่องเพศแบบเปิดเผย " โจ่งครึม "	- วัยรุ่นทั้งชายหญิงมีพฤติกรรมทางเพศที่เปิดเผยและผิดบรรทัดฐานที่ดีงามของสังคม - นำเสนอภาพเหมารวมของวัยรุ่น ว่ามีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม
พุธที่ 1 ก.ย. 47	ข่าวหน้า 1	" กระเป๋าจี๊ซสมก. สก๊ตเซ็กซ์บนรถเมล์ "	- เป็นการนำเสนอข้อมูลเชิงลึกในเรื่องของการพลอดรักบนรถเมล์ของเด็กวัยรุ่นมาเปิดเผย	- มุ่งเน้นการให้ข้อมูล และแสดงให้เห็นถึงประเด็นปัญหา - เน้นการให้ข้อมูลการสัมภาษณ์บุคคลต่างๆ เพื่อเน้นย้ำให้เห็นปัญหา	- ใช้คำเน้นย้ำเรื่องเพศ " เซ็กซ์ "	- วัยรุ่นทั้งชายหญิงมีพฤติกรรมทางเพศที่เปิดเผยมากขึ้น - ตอกย้ำปัญหาที่เกิดขึ้นมุ่งให้สังคมใส่ใจ

ตาราง 7 ตัวอย่างข่าวประเด็นพฤติกรรมแสดงออกในเรื่องเพศในผู้จัดการรายวัน

วันที่นำเสนอ	รูปแบบที่นำเสนอ	พาดหัวข่าว/คำโปรย	ประเด็นการนำเสนอ	ลักษณะของภาพประกอบ/การใช้ภาษา	ชุดของภาษา/คำที่ใช้	ความหมายเชิงนัย
ศุกรที่ 28 พ.ค. 47	ข่าวหน้า 1	" เช็กซ์-ชิงรด เทรนดีใหม่วัยรุ่นไทย "	- เป็นการนำเสนอค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในปัจจุบัน	- ไม่มีภาพประกอบ - มุ่งให้ผู้อ่านตระหนักถึงปัญหา	- ใช้คำเน้นย้ำเรื่องเพศ "เช็กซ์"	-ปรากฏการณ์ปัญหาเรื่องเพศที่รวบรวมได้จากงานวิจัย สร้างความวิตกให้สังคม ซึ่งก่อนหน้านี้ไม่เคยถูกเผยแพร่สู่สาธารณะ
เสาร์-อาทิตย์	ข่าวหน้า 1	" ซี้วัยรุ่นไทยติดเอดส์เพิ่ม เหตุนิยมเช็กซ์เอื้ออาหาร "	- เป็นการนำเสนอปัญหาที่เกิดขึ้นมาจากพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น	- ไม่มีภาพประกอบ - มุ่งให้ผู้อ่านตระหนักถึงปัญหา	- ใช้คำเน้นย้ำเรื่องเพศ "เช็กซ์เอื้ออาหาร"	- ตอกย้ำปัญหาให้สังคมเกิดความตระหนัก ว่าพฤติกรรมเรื่องเพศกับวัยรุ่นมีความร้ายแรงเพิ่มมากขึ้น

จากการนำเสนอในประเด็นเรื่องพฤติกรรมการแสดงออกในเรื่องเพศของหนังสือพิมพ์ทั้ง 5 ฉบับ นั้นจะพบว่า มติชน และผู้จัดการจะมีการนำเสนอไปในทิศทางเดียวกัน คือ ใช้ภาษาที่เรียบง่าย เป็นกลาง ไม่หือหวา รายงานข่าวไปตามข้อมูล และสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ในขณะที่ไทยรัฐ เดลินิวส์ และคมชัดลึก จะมีการรายงานข่าวที่ค่อนข้างหือหวา ใช้ภาษาที่เร้าอารมณ์ มุ่งให้ผู้อ่านเกิดความสนใจ และตระหนักถึงสิ่งที่หนังสือพิมพ์ได้นำเสนอไป นอกจากนั้นยังมุ่งดำเนินพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่นว่าสร้างความเสียหาย และทำลายวัฒนธรรมที่ดีงามของสังคม

หนังสือพิมพ์มติชน

การนำเสนอข่าวในประเด็นพฤติกรรมแสดงออกในเรื่องเพศ เป็นประเด็นที่หนังสือพิมพ์มติชนให้ความสนใจ และมีการนำเสนอบ่อยครั้งมากกว่าประเด็นอื่นๆ ซึ่งภาพรวมของการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์มติชนนั้นจะเป็นการเน้นไปที่การหยิบยกประเด็นข่าวที่เป็นประเด็นทางสังคม และข้อมูลทางวิชาการมานำเสนอ เช่นปรากฏการณ์พฤติกรรมทางเพศในรูปแบบใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่นหรือพฤติกรรมแสดงออกในเรื่องเพศของวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเกิดขึ้นในกลุ่มวัยรุ่นที่อายุน้อยลง นอกจากนั้นในประเด็นผลกระทบต่อเรื่องเพศของวัยรุ่นที่เป็นชาวอาชญากรรม หนังสือพิมพ์มติชนจะเลี่ยงไม่นำเสนอในหน้าหนึ่ง แต่จะพื่อนำเสนอในหน้าในแทน (หน้า17) โดยเน้นการใช้ภาษาที่สร้างความน่าสนใจให้กับข่าว (แต่จะไม่หือหวาเท่ากับในหนังสือพิมพ์ประชานิยม) เนื้อหาข่าวเป็นการรายงานข่าวตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง เพื่อชี้ให้สังคมเกิดความตระหนักและมองเห็นภาพปัญหาที่หนังสือพิมพ์ได้นำเสนอ

จากการนำเสนอข่าวในประเด็นเรื่องพฤติกรรมแสดงออกเรื่องเพศของหนังสือพิมพ์มติชน นั้น สามารถสรุปความหมายแฝงที่หนังสือพิมพ์นำเสนอในข่าวได้ดังนี้

- แสดงถึงเรื่องเพศที่สัมพันธ์กับพื้นที่
"เรื่องเล่าจากกระป๋อง-กระป๋อง หลังพฤติกรรมร้อนบนรถเมล์"

(ที่มา หนังสือพิมพ์มติชน วันพฤหัสบดีที่ 23 ก.ย. 2547)

- แสดงถึงเรื่องเพศไม่เหมาะกับวัยรุ่น และมักก่อให้เกิดปัญหา
“เช็ทซ์เว็ปแคมลามาหนัก จีฟ้อ-แม่คุมลูกเล่นเน็ต”
(ที่มา หนังสือพิมพ์มติชน วันพฤหัสบดี ที่ 30 ก.ย. 2547)
- ใช้มุมมองและกรอบแนวคิดของผู้ใหญ่ ผู้มีอำนาจในการมองและตัดสินปัญหา
“โรคติดเช็ทซ์ลามวัยโจ๋ ศธ.คุมพลอดรัก”
(ที่มา หนังสือพิมพ์มติชน วันจันทร์ที่ 6 ก.ย. 2547)
- แสดงถึงการที่เพศหญิงจะถูกควบคุมในเรื่องเพศมากกว่าเพศชาย
“ศาลตะลึง ดญ.12 ปี ช่มชู้ ดช. อดเพื่อน”
(ที่มา หนังสือพิมพ์มติชน วันเสาร์ที่ 1 ม.ค. 2547)

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

การนำเสนอข่าวในประเด็นพฤติกรรมกรรมการแสดงออกในเรื่องเพศในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนั้น เป็นประเด็นที่นำเสนอรองลงมาจากประเด็นผลกระทบและปัญหาที่เกี่ยวข้องเนื่องจากเรื่องเพศ โดยจะเน้นการนำเสนอในเรื่องของการแสดงออกพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่ก่อให้เกิดปัญหา และสร้างความเสื่อมเสียให้กับสังคม โดยจะเน้นไปที่การนำข้อมูลทางวิชาการที่น่าสนใจมานำเสนอ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้กับข่าว โดยการใช้พาดหัวข่าวที่เร้าใจ และสื่อให้เห็นประเด็นเรื่องเพศอย่างชัดเจน

จากการนำเสนอข่าวในประเด็นเรื่องพฤติกรรมกรรมการแสดงออกเรื่องเพศของหนังสือพิมพ์มติชนนั้น สามารถสรุปความหมายแฝงที่หนังสือพิมพ์นำเสนอในข่าวได้ดังนี้

- แสดงถึงเรื่องเพศไม่เหมาะกับวัยรุ่น และมักก่อให้เกิดปัญหา
“แนะสอนโจ๋ บำบัดความใคร่”
(ที่มา หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ วันศุกร์ที่ 24 ธ.ค. 2547)

- แสดงถึงการที่เพศหญิงมักสร้างปัญหาและถูกควบคุมในเรื่องเพศมากกว่าเพศชาย
"แฉผลวิจัยวัยรุ่น สาวปวช. แซมป์เสียตัว"
(ที่มา หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ วันพฤหัสบดีที่ 21 เม.ย. 2547)

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์

การนำเสนอข่าวในประเด็นพฤติกรรมการแสดงออกในเรื่องเพศในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์นั้น ในประเด็นนี้เป็นประเด็นที่ถูกเลือกมานำเสนอบ่อยครั้งรองลงมาจากประเด็นเรื่องผลกระทบและปัญหาที่เกี่ยวข้องเนื่องจากเรื่องเพศ ซึ่งในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์นั้น นอกจากจะมีการนำเสนอในรูปแบบของข่าวหน้าหนึ่งแล้ว ยังมีการนำเสนอในรูปแบบของสื่อบนหน้าหนึ่ง ซึ่งให้รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องราวที่ต้องการนำเสนอได้ชัดเจนขึ้น และสามารถใส่มุมมองความคิดเห็นได้หลากหลายมากกว่าการนำเสนอในรูปแบบของข่าว ซึ่งในการนำเสนอสื่อบนหน้าหนึ่งจะมุ่งเน้นการนำเสนอพฤติกรรมแสดงออกทางเพศในรูปแบบใหม่ที่สังคมยังไม่เคยรู้ เน้นการสัมภาษณ์กลุ่มบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อให้ข่าวมีมุมมองและมีข้อมูลจากหลายด้านมาสนับสนุน โดยในการนำเสนอจะเน้นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศในเด็กวัยรุ่นที่สร้างปัญหาให้กับสังคม มุ่งใช้ภาษาที่สร้างความตระหนักและตื่นตัวต่อปัญหาให้กับผู้อ่าน

จากการนำเสนอข่าวในประเด็นเรื่องพฤติกรรมแสดงออกเรื่องเพศของหนังสือพิมพ์เดลินิวส์นั้น สามารถสรุปความหมายแฝงที่หนังสือพิมพ์นำเสนอในข่าวได้ดังนี้

- แสดงถึงเรื่องเพศที่สัมพันธ์กับพื้นที่ โดยใช้มุมมองของคนในพื้นที่ เพื่อดำเนินพฤติกรรมของวัยรุ่น
"เจาะลึก รถเมล์เบาะท้าย ขวาสุด จุดเริงกาม ใจวัยไฟ"
(ที่มา หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ วันจันทร์ที่ 6 ก.ย. 2547)
- แสดงถึงเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสมกับวัยรุ่น และมักก่อให้เกิดปัญหา
"สงกรานต์...กับสถิติ 100 เต้า เป้าจับใจอุบาทว์"
(ที่มา หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ วันพฤหัสบดีที่ 8 เม.ย. 2547)

- แสดงถึงการที่เพศหญิงมักสร้างปัญหาและถูกควบคุมในเรื่องเพศมากกว่าเพศชาย
"จับคาโรงแรม นร.สาวสุดเหิน ชวนรุ่นพี่อ๊อบ"
(ที่มา หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ วันพฤหัสบดีที่ 9 ก.ย. 2547)
- ใช้มุมมองของผู้ใหญ่ในการมองและตัดสินปัญหา
"วิกฤตเด็กไทย บ้าเช็กช้มมากขึ้น เข้าชั้นยุวอาชญากร"
(ที่มา หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ พฤหัสบดีที่ 2 ก.ย. 2547)
- ปราบปรามการฉ้อโกงปัญหาเรื่องเพศที่ได้จากงานวิจัยเป็นข้อมูลใหม่ที่ไม่เคยเปิดเผยมาก่อน สร้างความวิตกให้สังคม
"เตือนอย่าเสียสาวในคืนวันลอยกระทง งานวิจัยชี้ชัดรองวาเลนไทน์"
(ที่มา หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ วันศุกร์ที่ 26 พ.ย. 2547)

หนังสือพิมพ์คมชัดลึก

การนำเสนอข่าวในประเด็นพฤติกรรมกรรมการแสดงออกในเรื่องเพศในหนังสือพิมพ์คมชัดลึกนั้น จะเน้นในเรื่องของพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่ไม่เหมาะสม และสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้กับผู้พบเห็น รวมทั้งสร้างความเสื่อมเสียและทำลายบรรทัดฐานที่ดีงามของสังคม โดยจะเน้นนำเสนอ งานวิจัยใหม่ที่สังคมยังไม่เคยรู้มานำเสนอ แต่จะสร้างความน่าสนใจให้กับข้อมูลเหล่านั้น ด้วยการใช ภาษาวาดหัวข่าวที่เร้าใจ ชี้ชัดให้เห็นภาพของพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะ เป็นประเด็นเรื่องการหาคู่หรือการค้าประเวณีของเด็กแบบออนไลน์ ซึ่งประเด็นที่ถูกนำเสนอ นั้นจะเน้น สร้างความตระหนักให้เกิดขึ้นในสังคม

จากการนำเสนอข่าวในประเด็นเรื่องพฤติกรรมการแสดงออกเรื่องเพศของหนังสือพิมพ์คมชัดลึกนั้น สามารถสรุปความหมายแฝงที่หนังสือพิมพ์นำเสนอในข่าวได้ดังนี้

- แสดงถึงเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสมกับวัยรุ่น มักก่อให้เกิดปัญหาและทำลายวัฒนธรรมที่ดั่งงามของสังคม
 “หวั่นเด็กเอดส์ดื้อยา กินยาไม่ได้ปริมาณปี 46 โจ้ไทยติด 5 หมื่น”
 (ที่มา หนังสือพิมพ์คมชัดลึก วันจันทร์ที่ 9 ก.ค. 2547)
- การใช้เทคโนโลยีในทางที่ผิด ก่อให้เกิดปัญหาตามมา
 “เด็ก 14 เปิดใจ เล่นไลต์ หาคู่นัดเช็กซ์หนุ่ม”
 (ที่มา หนังสือพิมพ์คมชัดลึก วันอังคารที่ 10 ต.ค. 2547)
- แสดงถึงเรื่องเพศที่สัมพันธ์กับพื้นที่
 “วัยรุ่นเมืองทอง ยึดลานกีฬาเช็กซ์โจ่งครึม”
 (ที่มา หนังสือพิมพ์คมชัดลึก วันอังคารที่ 13 เม.ย. 2547)
- ปราบปรามปัญหาเรื่องเพศที่ได้จากงานวิจัยเป็นข้อมูลใหม่ที่ไม่เคยเปิดเผยมาก่อน สร้างความวิตกให้สังคม
 “เด็ก 14 เปิดใจ เล่นไลต์ หาคู่นัดเช็กซ์หนุ่ม”
 (ที่มา หนังสือพิมพ์คมชัดลึก วันอังคารที่ 10 ต.ค. 2547)
- สังคมไทยยังขาดความเข้าใจในเรื่องเพศ ส่งผลให้เกิดปัญหา
 “แนะเปิดสอนเด็กช่วยตัวเอง แก่มีเช็กซ์เร็ว”
 (ที่มา หนังสือพิมพ์คมชัดลึก วันพฤหัสบดี 23 ธ.ค. 2547)

ผู้จัดการรายวัน

การนำเสนอข่าวประเด็นพฤติกรรมกรรมการแสดงออกเรื่องเพศในหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวันนั้นถือเป็นข่าวที่เกี่ยวกับเรื่องเพศของวัยรุ่นเพียงประเด็นเดียวจากที่ได้มีการรวบรวมมาศึกษา ซึ่งการนำเสนอจะเน้นไปที่ข้อมูลทางวิชาการ การนำเสนอก็จะใช้ภาษาที่เป็นกลางทั้งในการพาดหัวข่าว และเนื้อหาข่าว

จากการนำเสนอข่าวในประเด็นเรื่องพฤติกรรมกรรมการแสดงออกเรื่องเพศของหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวันนั้น สามารถสรุปความหมายแฝงที่หนังสือพิมพ์นำเสนอในข่าวได้ดังนี้

- แสดงถึงเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสมกับวัยรุ่น มักก่อให้เกิดปัญหา และทำลายวัฒนธรรมที่ดั่งงามของสังคม
"เช็กซ์-ชิงรด เทรนด์ใหม่วัยรุ่นไทย"
(ที่มา หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน วันศุกร์ที่ 28 พ.ค. 2547)

- ปรากฏการณ์ปัญหาเรื่องเพศที่ได้จากงานวิจัยเป็นข้อมูลใหม่ที่ไม่เคยเปิดเผยมาก่อน สร้างความวิตกให้สังคม
"ซีวัยรุ่นไทยติดเฮดส์เพิ่ม เหตุนิยมเช็กซ์เอื้ออาหาร"
(ที่มา หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน วันเสาร์อาทิตย์ที่ 31 พ.ย 2547)

ทัศนคติและค่านิยมในเรื่องเพศ

ทัศนคติและค่านิยมนั้นเป็นเสมือนตัวกำหนดพฤติกรรม และวิถีชีวิตของคนในสังคมว่าจะจะไปในทิศทางใด ทั้งนี้เพราะทัศนคติและค่านิยมเป็นสิ่งที่คนในสังคมเห็นแล้วว่าเป็นเรื่องที่ดีเหมาะสมและสมควรที่จะนำมายึดถือปฏิบัติ ซึ่งทัศนคติและค่านิยมนั้นไม่สามารถตัดสินว่าถูกหรือผิดได้ แต่ส่วนใหญ่แล้วมักถูกให้คุณค่าจนกลายเป็นความเชื่อ หรือสิ่งที่คนกลุ่มหนึ่งยึดถือจนทำให้เกิดการนำไปใช้เป็นเครื่องมือตัดสินความถูกผิดหรือความเหมาะสมของสังคมได้ อย่างไรก็ตามทัศนคติและค่านิยมของแต่ละบุคคลนั้นย่อมเกิดจากการรับรู้และประสบการณ์ในมุมมองที่แตกต่างกัน นอกจาก

จะแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลแล้ว ทศนคติและค่านิยมก็อาจจะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละสังคมด้วย

ในการวิจัยชิ้นนี้ ทศนคติและค่านิยมในเรื่องเพศ หมายถึง ความคิด มุมมองและความเห็นของแต่ละบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ซึ่งจะมีผลต่อการกระทำและการแสดงออกในเรื่องพฤติกรรมทางเพศต่อไป ทั้งนี้ในการนำเสนอข่าวมักจะเสนอในแง่ของทศนคติและค่านิยมในเรื่องเพศของวัยรุ่นที่มีความเปลี่ยนแปลงไปจากค่านิยมเดิมของสังคม

ในตารางแสดงผลการวิเคราะห์หาทศนคติและค่านิยมในเรื่องเพศแยกตามหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับได้ดังนี้

ทัศนคติและค่านิยมทางเพศ

ตาราง 8 ตัวอย่างข่าวทัศนคติและค่านิยมในเรื่องเพศในหนังสือพิมพ์มติชน

วันที่นำเสนอ	รูปแบบที่นำเสนอ	พาดหัวข่าว/คำโปรย	ประเด็นการนำเสนอ	ลักษณะของภาพประกอบ/การใช้ภาษา	ชุดของภาษา/คำที่ใช้	ความหมายเชิงนัย
พุธที่ 1 ก.ย 47	ข่าวหน้า 1	"ติดป้ายสกัดเช็กรับนรท เมลล์ รักนวลสงวนตัว "	-เป็นการนำเสนอข้อมูล ว่าในปัจจุบันวัยรุ่นมักมี พฤติกรรมไม่เหมาะสม บนรถเมลล์	-เน้นการใช้ภาษาที่แสดง ให้เห็นสภาพเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้น มุ่งให้ผู้อ่านตระ หนักถึงปัญหา	- ใช้คำเน้นย้ำเรื่องเพศ "เช็กร"	- แสดงถึงเรื่องเพศซึ่งมี ความสัมพันธ์กับพื้นที่ - มีการมุ่งเน้น เจาะจงที่ จะควบคุมการกระทำ ของเพศหญิงโดยเฉพาะ
อังคารที่ 21 ธ.ค 47	ข่าวหน้า 1	" นศ. ชายบินขายตัวเยอรม นี เดือนละ 2 แสน ช่วงปิด เทอม "	- เป็นการนำเสนอค่านิยม ทางเพศในรูปแบบใหม่ที่ เกิดขึ้นกับวัยรุ่น	- เน้นการใช้ภาษาที่ แสดงให้เห็นภาพเหตุ การณ์ที่เกิดขึ้น ให้สังคม ตระหนักถึงปัญหา	- เน้นย้ำสถานภาพ "นศ. ชาย"	- วัยรุ่นไม่เห็นความสั คัญ ในเรื่องของกรรม เพศสัมพันธ์ เห็นว่าเรื่อง การมีเพศสัมพันธ์ สามารถแลกเปลี่ยนได้ ด้วยเงิน

ตาราง 9 ตัวอย่างข่าวทัศนคติและค่านิยมในเรื่องเพศในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

วันที่นำเสนอ	รูปแบบที่นำเสนอ	พาดหัวข่าว/คำโปรย	ประเด็นการนำเสนอ	ลักษณะของภาพประกอบ/การใช้ภาษา	ชุดของภาษา/คำที่ใช้	ความหมายเชิงนัย
อังคารที่ 26 เม.ย 48	สื่อบนหน้า 1	" เทรนด์ใหม่วัยรุ่น สติ๊กเกอร์ติดหัวนม "	- นำเสนอค่านิยมในการแต่งกายของวัยรุ่น (หญิง) ที่ค่อนข้างล่อแหลม	- ใช้คำที่มุ่งให้ผู้อ่านตระหนักถึงปัญหา แสดงภาพเหตุการณ์ โดยสัมภาษณ์บุคคลต่างๆ	- เน้นย้ำเรื่องการโชว์เรือนร่างของวัยรุ่น "หัวนม"	- วัยรุ่นได้รับอิทธิพลจากต่างชาติ ทำให้มีพฤติกรรม และมีความกล้าที่จะเปิดเผยร่างกายในที่สาธารณะมากขึ้น
เสาร์ที่ 4 ธ.ค 47	ข่าวหน้า 1	" เล่นเสียวพิศดาร โจ้ชาติสต์ ซ็อกตายเปลือย "	- เป็นการนำเสนอข่าวเด็กวัยรุ่นที่เสียชีวิตด้วยวิธีพิศดาร	- ไม่มีภาพประกอบ - เน้นการใช้ภาษาที่เป็นการเล่าเรื่อง เพื่อแสดงให้เห็นภาพ เช่นมีการบรรยายสภาพ ศพอย่างละเอียด - มุ่งเร้าอารมณ์ให้กับผู้อ่าน	- ใช้คำว่า " โจ้ " - ใช้คำมุ่งแสดงให้เห็นภาพความผิดปกติของพฤติกรรม เช่น " เล่นเสียวพิศดาร " " โจ้ชาติสต์ "	- มุ่งแสดงให้เห็นภาพพฤติกรรมที่แปลกแยก ผิดปกติของพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นที่เริ่มมีความรุนแรง และผิดไปจากบรรทัดฐานของสังคมมากขึ้น - การใช้สื่อที่ไม่เหมาะสมก่อให้เกิดปัญหาตามมา

ตาราง 10 ตัวอย่างข่าวทัศนคติและค่านิยมในเรื่องเพศในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์

วันที่นำเสนอ	รูปแบบที่นำเสนอ	พาดหัวข่าว/คำโปรย	ประเด็นการนำเสนอ	ลักษณะของภาพประกอบ/การใช้ภาษา	ชุดของภาษา/คำที่ใช้	ความหมายเชิงนัย
อังคารที่ 22 มิ.ย 47	สื่ूपหน้า 1	" แทรนด์สะเด่าสาวใจถึง!! มินิสเกิร์ต คีบเดียวเสียวใจหีน "	- เป็นการนำเสนอในเรื่องของการแต่งตัวที่ล่อแหลมของวัยรุ่นหญิงที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้	- การนำเสนอมุ่งแสดงข้อมูลที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของบุคคลต่างๆ - ใช้คำในเชิงตำนิเพศหญิง	- ใช้คำที่น่าสนใจ เพื่อให้ผู้อ่านสนใจในข้อมูล และรับรู้ถึงปัญหาเช่น " แทรนด์ สะเด่าสาวใจถึง "คีบเดียว เสียวใจหีน"	- มีการตำนิเพศหญิงที่ไม่รักนวลสงวนตัว ผิดบรรทัดฐานของสังคม - การประพฤติดังกล่าวที่ไม่เหมาะสมของเพศหญิงก่อให้เกิด อันตรายและผลเสียมากกว่าเพศชาย
จันทร์ที่ 27 ก.ย 47	สื่ूपหน้า 1	" ฟิ้น ค่านิยม เขวสตรี รัก นวลสงวนตัว คาถาสยบ มั่วเช็กซ์ "	- เป็นการนำเสนอข้อมูลการพยายามช่วยกันแก้ปัญหาความไม่รักนวลสงวนตัวของวัยรุ่น	- ไม่มีภาพประกอบ - เน้นการใช้ภาษาที่แสดงให้เห็นสภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น มุ่งให้ผู้อ่านตระหนักถึง ปัญหา - มีการให้ข้อมูลแนวทางการแก้ไขปัญหา	- ใช้คำที่แสดงให้เห็นภาพเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ " คาวโลเกีย " "สวิงกิ้ง " " มั่วเช็กซ์ "	- สร้างภาพเหมารวมให้กับวัยรุ่น (หญิง) ว่ามีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม และขัดแย้งกับบรรทัดฐานของสังคม - ค่านิยมในเรื่องการรักนวลสงวนตัว เป็นสิ่งที่สำคัญต่อสังคมไทย

ตาราง 11 ตัวอย่างข่าวทัศนคติและค่านิยมในเรื่องเพศในหนังสือพิมพ์คมชัดลึก

วันที่นำเสนอ	รูปแบบที่นำเสนอ	พาดหัวข่าว/คำโปรย	ประเด็นการนำเสนอ	ลักษณะของภาพประกอบ/การใช้ภาษา	ชุดของภาษา/คำที่ใช้	ความหมายเชิงนัย
จันทร์ที่ 11 เม.ย 48	ข่าวหน้า 1	" ล้าไฟเปิดเทอม นร.เร่ขายตัว "	- เป็นการนำเสนอค่านิยมพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น รวมไปถึงวิธีการแก้ปัญหา	- ไม่มีภาพประกอบ - บรรยายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น มุ่งให้สังคมตระหนักถึงปัญหา	- ใช้คำว่า " แฉ " - ใช้คำที่เร้าอารมณ์ แสดงให้เห็นภาพ " ล้าไฟ " เร่ขายตัว "	- แสดงภาพปัญหาเรื่องเพศกับวัยรุ่นที่มีความรุนแรงมากขึ้น จนกลายเป็นค่านิยมที่ผิด ในการใช้เว็กร่าง แลกเงิน
ศุกร์ที่ 3 ธ.ค 47	สื่อบริษัท 1	" แฟชั่น-รัดตัว นุ่งสั้น ภัยอันตราย "	- เป็นการนำเสนอประเด็นในเรื่องแฟชั่นการแต่งชุดนักศึกษาที่ค่อนข้างล่อแหลมและเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดการถูกล่วงละเมิดทางเพศ	- มุ่งเน้นการให้ข้อมูลและแสดงให้เห็นถึงประเด็นปัญหา - เน้นการให้ข้อมูลการสัมภาษณ์บุคคลต่างๆ เพื่อเน้นย้ำให้เห็นปัญหา	- เน้นคำที่แสดงการโชว์เว็กร่างของเพศหญิง "รัดตัว - นุ่งสั้น"	- มุ่งตำหนิว่าผู้หญิง การแต่งกายของผู้หญิงที่ไม่เหมาะสม โดยเฉพาะเป็นชุดนักศึกษา ซึ่งขัดกับวัฒนธรรมและก่อให้เกิดปัญหา และเป็นภัยตามมา

จากการนำเสนอในประเด็นเรื่องทัศนคติและค่านิยมในเรื่องเพศของหนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ฉบับสรุปได้ว่าเน้นการนำเสนอค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปของวัยรุ่น มุ่งแสดงปัญหาเพื่อให้สังคมเกิดความตระหนัก โดยที่หนังสือพิมพ์ประชาชนนิยมทั้ง 3 ฉบับคือ ไทยรัฐ เดลินิวส์ คมชัดลึกนั้น มีการนำเสนอที่ค่อนข้างคล้ายคลึงกัน คือ มุ่งนำเสนอปัญหาที่เกิดขึ้น โดยเน้นตำหนิวัยรุ่นและสังคมที่รับค่านิยมทางตะวันตกเข้ามามากเกินไป จนทำให้ค่านิยมและทัศนคติในเรื่องเพศของวัยรุ่นที่เปลี่ยนไปว่าเป็นสิ่งที่ทำลายและละเมิดบรรทัดฐานของสังคม นอกจากนั้นในเดลินิวส์ยังมีการสร้างภาพเหมารวมให้กับวัยรุ่นโดยเฉพาะในเพศหญิงว่า มีค่านิยมในเรื่องเพศที่เปลี่ยนแปลงไป โดยคมชัดลึกจะเน้นในเรื่องนี้เป็นพิเศษ ส่วนในผู้จัดการรายวันไม่ปรากฏว่ามีการนำเสนอในประเด็นนี้

หนังสือพิมพ์มติชน

สำหรับในประเด็นนี้ หนังสือพิมพ์มติชนมุ่งนำเสนอเรื่องค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นที่เปลี่ยนแปลงไป และแปลกใหม่ที่ไม่เคยมีในสังคมมาก่อน เช่นค่านิยมการมีพฤติกรรมทางเพศบนรถประจำทาง หรือค่านิยมการขายบริการทางเพศ ซึ่งค่านิยมเหล่านี้ล้วนแต่เป็นสิ่งที่ไม่เคยเกิดขึ้นกับวัยรุ่น และขัดต่อวัฒนธรรมที่ดีงามของสังคมไทย โดยใช้ภาษาในการนำเสนอที่เรียบง่าย เป็นประโยคธรรมดาที่ไม่มีการใช้คำหยาบหรือหยาบคาย

จากการนำเสนอข่าวในประเด็นเรื่องทัศนคติและค่านิยมในเรื่องเพศของหนังสือพิมพ์มติชนนั้นสามารถสรุปความหมายแฝงที่หนังสือพิมพ์นำเสนอในข่าวได้ดังนี้

- ผู้หญิงมักถูกควบคุมในเรื่องเพศมากกว่าเพศชาย
" ดิดป้ายสกดเซ็กซ์บนรถเมล์ รักนวลสงวนตัว "
(ที่มา หนังสือพิมพ์มติชน วันพุธที่ 1 ก.ย. 2547)
- วัยรุ่นไม่เห็นความสำคัญในเรื่องเพศ มองว่าการมีเพศสัมพันธ์สามารถแลกเปลี่ยนได้ด้วยเงิน
" นศ. ชายบินขายตัวเยอรมนี เดือนละ 2 แสน ช่วงปิดเทอม "
(ที่มา หนังสือพิมพ์มติชน วันอังคารที่ 21 ธ.ค. 2547)

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

มุ่งนำเสนอในเรื่องค่านิยมทางเพศที่เปลี่ยนแปลงไป ในแง่ที่เป็นเรื่องแปลกประหลาด และสร้างความตื่นตระหนกให้กับสังคม เช่นค่านิยมของวัยรุ่นต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่ผิดปกติ นอกจากนำเสนอเรื่องค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปของวัยรุ่นแล้ว ยังมีการตำหนิค่านิยมดังกล่าวว่าเป็นเรื่องที่ไม่ดี และสร้างความเสื่อมเสียให้กับสังคม โดยใช้ภาษาที่เน้นย้ำในเชิงของการตัดสินและแสดงให้เห็นความผิดปกติในเรื่องเพศอย่างชัดเจน นอกจากนั้นยังมีการสร้างภาพของการเป็นผู้ไม่ปกติให้กับผู้มีทัศนคติและค่านิยมแบบนั้นด้วย

จากการนำเสนอข่าวในประเด็นเรื่องทัศนคติและค่านิยมในเรื่องเพศของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ นั้น สามารถสรุปความหมายแฝงที่หนังสือพิมพ์นำเสนอในข่าวได้ดังนี้

- วัยรุ่นมีทัศนคติแบบตะวันตก ทำให้มีความกล้าในการเปิดเผยเรื่อในร่างกายมากขึ้น
" เทรนด์ใหม่วัยรุ่น สติ๊กเกอร์ติดหัวนม "

(ที่มา หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ วันอังคารที่ 26 เม.ย. 2547)

- สร้างความแปลกแยกให้กับกลุ่มวัยรุ่นที่มีทัศนคติเปลี่ยนไป
- การใช้สื่อที่ไม่เหมาะสมก่อให้เกิดปัญหาตามมา
" เล่นเสียวพิศดาร ใจชาติสตัช็อกตายเปลือย "

(ที่มา หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ วันเสาร์ที่ 4 ธ.ค. 2547)

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์

การนำเสนอจะมุ่งตำหนิวัยรุ่นที่มีทัศนคติที่เปลี่ยนแปลงไป โดยในเดลินิวส์จะมุ่งเน้นไปที่ทัศนคติและค่านิยมของเพศหญิงที่มีการเปิดเผยร่างกายและเปิดรับเรื่องเพศมากขึ้น ซึ่งค่านิยมนี้ขัดต่อวัฒนธรรมและบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และยังก่อให้เกิดผลกระทบต่างๆ ตามมาอีกมากมาย การนำเสนอจะเน้นไปที่การกระตุ้นให้สังคมตระหนักต่อปัญหา นอกจากนั้นยังแฝงการตำหนิและสร้างภาพเหมารวมว่าวัยรุ่นหญิงในปัจจุบันกำลังมีพฤติกรรมเช่นนี้ โดยใช้คำที่หือหวาเร้าใจตามสไตล์ของหนังสือพิมพ์แบบประชานิยม

จากการนำเสนอข่าวในประเด็นเรื่องทัศนคติและค่านิยมในเรื่องเพศของหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ นั้น สามารถสรุปความหมายแฝงที่หนังสือพิมพ์นำเสนอในข่าวได้ดังนี้

- ค่านิยมเรื่องการรักษาวลสงวนตัวเป็นสิ่งสำคัญต่อสังคมไทย(โดยเฉพาะในเพศหญิง)
" ฟัน ค่านิยม เยาวสตรี รักษาวลสงวนตัว คาถาสยบ มั่ว เช็กซ์"
(ที่มา หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ วันจันทร์ที่ 27 ก.ย. 2547)
- แสดงถึงการที่เพศหญิงมักสร้างปัญหาและถูกควบคุมในเรื่องเพศมากกว่าเพศชาย
"สมัครใจ-ดาราจำเป็น? เล่นหนังเอ็กซ์ วิวัฒนาการมั่วเอ๊ะ"
(ที่มา หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ วันอังคารที่ 7 ธ.ค. 2547)

หนังสือพิมพ์คมชัดลึก

เน้นการนำเสนอว่าทัศนคติและค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมกับวัยรุ่นที่ถือว่ายังเป็นเยาวชนอยู่ นอกจากนั้นทัศนคติเหล่านี้ยังเป็นเรื่องที่ผิดและสร้างความเสียหายให้กับสังคม และยังก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาอีกมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตัวแบบเปิดเผยของวัยรุ่นหญิง ที่จะก่อให้เกิดปัญหาภัยข่มขืนตามมา เป็นต้น

จากการนำเสนอข่าวในประเด็นเรื่องทัศนคติและค่านิยมเรื่องเพศของหนังสือพิมพ์คมชัดลึกนั้น สามารถสรุปความหมายแฝงที่หนังสือพิมพ์นำเสนอในข่าวได้ดังนี้

- แสดงถึงเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสมกับวัยรุ่น มักก่อให้เกิดปัญหา และทำลายวัฒนธรรมที่ดีงามของสังคม
" ล้าไฟปิดเทอม นร.เร่ชายตัว "
(ที่มา หนังสือพิมพ์คมชัดลึก วันจันทร์ที่ 11 เม.ย. 2547)

ปัญหาสืบเนื่องจากเรื่องเพศของวัยรุ่น

ตาราง 12 ตัวอย่างข่าวปัญหาสืบเนื่องจากเรื่องเพศของวัยรุ่นในหนังสือพิมพ์มติชน

วันที่นำเสนอ	รูปแบบที่นำเสนอ	พาดหัวข่าว/คำโปรย	ประเด็นการนำเสนอ	ลักษณะของภาพประกอบ/การใช้ภาษา	ชุดของภาษา/คำที่ใช้	ความหมายเชิงนัย
อาทิตย์ที่ 5 ก.ย 47	ข่าวหน้า 1	" อนาคตวัยรุ่นจับอก นร. 15 ปี ถูกว่า พันดับ "	-เป็นการนำเสนอข่าววัยรุ่นลวนลามและทำร้ายผู้หญิง	- ไม่มีภาพประกอบ -การใช้ภาษาเป็นการบรรยายเหตุการณ์โดยมีการใช้ภาษาที่ค่อนข้างเป็นกลาง	- ใช้คำที่แสดงอารมณ์ "อนาคต" - เน้นย้ำในเรื่องสถานภาพและอายุ "นร.15ปี"	- วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าวในเรื่องเพศ เป็นอันตรายต่อสังคม - วัยรุ่นยังไม่มีวุฒิภาวะและมักใช้อารมณ์ในการตัดสินใจ
เสาร์ที่ 18 ก.ย 47	สื่อบริษัท 1	" สคช. ชี้ภาวะสังคมไทย ไตรมาส 2 อัตราคนว่างงานลดลง เอดส์ นำเป็นห่วงวัยรุ่นติดเชื้อฟุง "	- เป็นการนำเสนอข้อมูลภาพรวมของปัญหาสังคมไทย โดยมีการกล่าวถึงสถิติการติดเอดส์ของวัยรุ่นเป็นเปอร์เซ็นต์ด้วย	-มุ่งเน้นการให้ข้อมูลและแสดงให้เห็นถึงประเด็นปัญหา	-แสดงความรุนแรงของปัญหา "นำเป็นห่วงวัยรุ่นติดเชื้อฟุง"	- สร้างภาพเหมารวมในเรื่องพฤติกรรมทางเพศให้กับวัยรุ่น -ปรากฏการณ์ปัญหาเรื่องเพศที่รวบรวมจากงานวิจัย สร้างความวิตกให้สังคม ซึ่งก่อนหน้านี้ไม่เคยถูกเผยแพร่สู่สาธารณะ

ตาราง 13 ตัวอย่างข่าวปัญหาสืบเนื่องจากเรื่องเพศของวัยรุ่นในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

วันที่นำเสนอ	รูปแบบที่นำเสนอ	พาดหัวข่าว/คำโปรย	ประเด็นการนำเสนอ	ลักษณะของภาพประกอบ/การใช้ภาษา	ชุดของภาษา/คำที่ใช้	ความหมายเชิงนัย
พุธที่ 14 เม.ย 47	ข่าวหน้า 1	" จุดสาวเสิร์ฟ โผล่เป็นศพ อืด โดน 2 โจ้ซึ้งใจหมกท้องนา "	- เป็นการนำเสนอประเด็นข่าวการก่อคดีทางเพศของเด็กวัยรุ่น ที่จุดสาวเสิร์ฟไปข่มขืน	- ไม่มีภาพประกอบ - การใช้ภาษามุ่งบรรยายให้เห็นภาพมิเพื่อให้ผู้อ่านเกิด อารมณ์ร่วมไปกับเหตุการณ์	- ใช้คำว่า " โจ้ " - เน้นย้ำภาพความรุนแรงของพฤติกรรมทางเพศ "ซึ้งใจ"	- วัยรุ่นยังขาดวุฒิภาวะและควบคุมตัวเองในเรื่องเพศไม่ได้ จึงมักมีการแสดงออกในเรื่องเพศที่ก้าวร้าว และเป็นภัยต่อสังคม - วัยรุ่นที่มีพฤติกรรมนี้ เป็นภัยต่อสังคม ควร
พฤหัสบดีที่ 15 เม.ย 47	ข่าวหน้า 1	" สงกรานต์กามโหด รุมโทรมสาว 17 โดนยับเยิน "	- เป็นการนำเสนอประเด็นข่าวการก่อคดีทางเพศของเด็กวัยรุ่น ที่จุดเด็กสาวอายุ 17 ไปข่มขืน	- ไม่มีภาพประกอบ - เน้นการใช้ภาษาที่บรรยายให้เห็นภาพและมุ่งทำให้ผู้อ่าน รู้สึกสงสารเหยื่อและโกรธ แค้นผู้กระทำผิด	- ใช้คำที่แสดงให้เห็นภาพความโหดร้ายและอารมณ์ทางเพศ " กามโหด " " รุมโทรม " - เน้นย้ำในเรื่องของอายุ "สาว 17"	- แยกออกจากสังคม - วัยรุ่นเพศหญิงมักตกเป็นผู้ถูกกระทำในเรื่องเพศ เพราะอ่อนแอกว่าเพศชาย

ตาราง 14 ตัวอย่างข่าวปัญหาสืบเนื่องจากเรื่องเพศของวัยรุ่นในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์

วันที่นำเสนอ	รูปแบบที่นำเสนอ	พาดหัวข่าว/คำโปรย	ประเด็นการนำเสนอ	ลักษณะของภาพประกอบ/การใช้ภาษา	ชุดของภาษา/คำที่ใช้	ความหมายเชิงนัย
เสาร์ที่ 10 เม.ย 47	ข่าวหน้า 1	" พิษรักฆ่า 2 ศพ หน่อม 19 นุกเคลียร์ จ๋อยเด็กม.5 ตาย "	- นำเสนอในประเด็นเรื่องความรักในวัยเรียน ที่ก่อให้เกิดผลกระทบตามมา	- ไม่มีการใช้ภาพ - ในช่วงแรกของข่าวมีการนำเสนอแบบการบรรยายเหตุการณ์เป็นเรื่องราวอย่างละเอียด	- ใช้คำที่มุ่งเน้นย้ำว่าเกิดจากเรื่องเพศ " พิษรักวัยเรียน " - เน้นในเรื่องอายุ "หน่อม 19" "เด็ก ม.5"	- เรื่องเพศเป็นเรื่องต้องห้ามของวัยรุ่น เพราะวัยรุ่นยังขาดวุฒิภาวะซึ่งก่อให้เกิดปัญหาต่างๆตามมา - วัยรุ่นมีการแสดงออกในเรื่องเพศที่ก้าวร้าวและรุนแรงมากขึ้นจนน่าตกใจ
อังคารที่ 27 เม.ย 47	ข่าวหน้า 1	" ใจวัย 14 ยึดคำสาบาน ผูกคอตาย ! สาวคนรักบั่นใจ "	- นำเสนอประเด็นเรื่องความรักในวัยเรียน ที่ก่อให้เกิดผลกระทบตามมา	- ไม่มีภาพประกอบ - มีการบรรยายสภาพศพอย่างชัดเจน - ใช้คำที่เน้นให้เห็นภาพว่าสาเหตุสำคัญมาจากความรักที่ไม่สมหวัง	- เน้นย้ำในเรื่องอายุ "ใจวัย 14" - ใช้คำที่มุ่งเน้นว่าเกิดจากรื่องรักในวัยเรียน " เช่น สาวคนรัก "	- เรื่องเพศเป็นเรื่องต้องห้ามของวัยรุ่น เพราะวัยรุ่นยังขาดวุฒิภาวะซึ่งก่อให้เกิดปัญหาต่างๆตามมา

ตาราง 15 ตัวอย่างข่าวปัญหาสืบเนื่องจากเรื่องเพศของวัยรุ่นในหนังสือพิมพ์คมชัดลึก

วันที่นำเสนอ	รูปแบบที่นำเสนอ	พาดหัวข่าว/คำโปรย	ประเด็นการนำเสนอ	ลักษณะของภาพประกอบ/การใช้ภาษา	ชุดของภาษา/คำที่ใช้	ความหมายเชิงนัย
เสาร์ที่ 10 เม.ย 47	ข่าวหน้า 1	" ยั่วยุแฟนสาว 15 ตีจาก จ้อ ยิ่งแสดหน้าดับคาที่ "	- เป็นการนำเสนอการก่อคดีอาชญากรรมของวัยรุ่นที่มีสาเหตุมาจากเรื่องเพศ	- ไม่มีรูปภาพ - มีการใช้ภาษาในพาดหัวข่าวและคำโปรยที่เร้าอารมณ์และมุ่งเน้นการแสดงให้เห็นภาพของเหตุการณ์ - เน้นการสัมภาษณ์ตำรวจและเจ้าทุกข์	- มุ่งเน้นย้ำว่ามีสาเหตุมาจากเรื่องเพศ " พิษรักแรงเหิง "	- วัยรุ่นยังไม่มีวุฒิภาวะในเรื่องความรัก - วัยรุ่นมีการแสดงออกในเรื่องเพศที่ก้าวร้าว - ความรักในวัยรุ่นมักสร้างปัญหาให้กับสังคม
อาทิตย์ที่ 6 มิ.ย 47	ข่าวหน้า 1	" สลดทิ้งศพทารก ถูกโยนจากคอนโด คาดใจแอบคลอด "	- เป็นการนำเสนอข่าวทารกถูกโยนทิ้งลงมาจากคอนโดคาดว่าจะเป็นพ่อแม่วัยรุ่นที่พร้อมจะมีบุตรเป็นผู้ลงมือ	- ไม่มีภาพประกอบ - การนำเสนอมุ่งใช้ภาษาที่เร้า อารมณ์ และแสดงให้เห็นภาพ - มีการลงข้อมูลจากกา รสัมภาษณ์บุคคลต่างในที่เกิดเหตุ	- ใช้คำที่แสดงให้เห็นถึงอารมณ์ความรู้สึกที่ตกใจ เสียใจต่อเหตุการณ์ เช่น เหตุการณ์ " สลด " " ผงะ " - ใช้คำว่า "ใจ"	- วัยรุ่นยังไม่มีวุฒิภาวะในเรื่องความรัก - ความรักในวัยรุ่นสร้างปัญหาให้กับสังคม - ตำนานิความไม่รักนวลสงวนตัวในเพศหญิงและไม่มีจิตสำนึกของความเป็นเพศแม่

จากการนำเสนอในประเด็นเรื่องผลกระทบและปัญหาที่เกิดจากเรื่องเพศนั้น หนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ฉบับคือ มติชน ไทยรัฐ เดลินิวส์ คมชัดลึก มีการนำเสนอในลักษณะที่คล้ายคลึงกันคือ มุ่งชี้ให้เห็นว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องต้องห้ามสำหรับวัยรุ่น โดยในหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ฉบับที่เป็นหนังสือพิมพ์ในเชิงประชานิยมมุ่งนำเสนอในเรื่องของการเน้นย้ำภาพปัญหาที่มีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น และมุ่งตอกย้ำภาพของเพศหญิงว่าเป็นเพศที่อ่อนแอ จึงได้รับผลกระทบเชิงลบในเรื่องเพศมากกว่าเพศชาย ส่วนในหนังสือพิมพ์ผู้จัดการไม่ปรากฏว่ามีการนำเสนอในประเด็นนี้

หนังสือพิมพ์มติชน

ในประเด็นผลกระทบและปัญหาที่เกิดขึ้นจากเรื่องเพศมติชน! จะเน้นการนำเสนอด้วยการให้ข้อมูลทางวิชาการและผลงานวิจัยต่างๆ ตามสไตล์ของหนังสือพิมพ์ การใช้ภาษาเป็นการบอกเล่าเรื่องราว ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจมีการใช้ภาษาที่เร้าอารมณ์ในพาดหัวข่าวบ้าง เช่น โจ้ ยั่ว แต่ส่วนมากการนำเสนอจะไม่ใช้ภาษาที่เร้าอารมณ์ พาดหัวข่าวมักเป็นการหยิบยกเอาเนื้อหาบางส่วนจากงานวิจัยนั้นๆ มานำเสนอ นอกจากนั้นพบว่ายังมีการหลีกเลี่ยงที่จะนำเสนอข่าวประเภทข่มขืนหรือข่าวอาชญากรรมทางเพศต่างๆ ที่เกี่ยวกับวัยรุ่น โดยจะไปนำเสนอเป็นข่าวหน้าใน (หน้า 17) มากกว่าอยู่ในหน้าหนึ่ง

จากการนำเสนอข่าวในประเด็นเรื่องผลกระทบและปัญหาที่เกี่ยวข้องเนื่องมาจากเรื่องเพศของหนังสือพิมพ์มติชนนั้น สามารถสรุปความหมายแฝงที่หนังสือพิมพ์นำเสนอในข่าวได้ดังนี้

- เรื่องเพศไม่เหมาะสมกับวัยรุ่น และวัยรุ่นมักแสดงออกในเรื่องเพศแบบก้าวร้าวและเป็นอันตรายต่อสังคม

"จับเด็กปวช. มือซ่าปาดคอนร.สาวม.2"

(ที่มาหนังสือพิมพ์มติชน วันศุกร์ที่ 4 ก.พ. 2548)

- แสดงถึงการที่เพศหญิงมักสร้างปัญหาและถูกควบคุมในเรื่องเพศมากกว่าเพศชาย

"จัดเวทีสะท้อนปัญหาข่มขืน โจ้ชายอ้าง สุรา-หญิงแต่งตัวยั่ว"

(ที่มา หนังสือพิมพ์มติชน วันศุกร์ที่ 19 พ.ย. 2547)

- ปรากฏการณ์ในเรื่องนี้เป็นสิ่งใหม่ และสังคมไม่เคยรับรู้มาก่อน
"สศช. ชี้ภาวะสังคมไทยไตรมาส 2 อัตราคนว่างงานลดลง เอดส์น่าเป็นห่วง
วัยรุ่นติดเชื่อ"

(ที่มา หนังสือพิมพ์มติชน วันเสาร์ที่ 18 ก.ย. 2547)

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

การนำเสนอในประเด็นนี้พบว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มักนำเสนอโดยเน้นให้เห็นภาพความรุนแรงของปัญหาที่ผูกโยงกับเรื่องอารมณ์ความรักและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ไม่ว่าจะเป็ ประเด็นข่มขืน ซึ่งเป็นประเด็นที่นำเสนอบ่อยที่สุด ประเด็นของการทำร้ายร่างกายซึ่งมีสาเหตุมาจากเรื่องความรักและความใคร่ โดยเน้นย้ำไปที่ความรุนแรงของเหตุการณ์ ส่วนการใช้ภาษาที่ให้ผู้อ่านเห็นภาพอย่างชัดเจน เช่น กามโหด ยับเยิน ยิ่งฉั่วครุ นอกจากนั้นในการนำเสนอข่าวมักมีการเน้นย้ำในเรื่องอายุ หรือสถานะของวัยรุ่นที่อยู่ในข่าว เช่น สาว 17 หรือ นศ.ราชภัฏ เพื่อให้ข่าวมีความน่าสนใจเพิ่มมากขึ้น ซึ่งการนำเสนอด้วยวิธีนี้ทำให้ข่าวในเรื่องผลกระทบที่เกิดจากพฤติกรรมเรื่องเพศของวัยรุ่น กลายเป็นประเด็นที่คนในสังคมให้ความสนใจ เป็นปัญหาที่คนในสังคมพูดถึงและพยายามร่วมมือกันเพื่อหาทางแก้ไข

จากการนำเสนอข่าวในประเด็นเรื่องผลกระทบและปัญหาที่เกี่ยวข้องเนื่องมาจากเรื่องเพศของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนั้น สามารถสรุปความหมายแฝงที่หนังสือพิมพ์นำเสนอในข่าวได้ดังนี้

- เรื่องเพศไม่เหมาะสมกับวัยรุ่น และวัยรุ่นมักแสดงออกในเรื่องเพศแบบก้าวร้าวและเป็นอันตรายต่อสังคม

"สงกรานต์กามโหด รุมโทรม สาว 17 โดนยับเยิน"

(ที่มา หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ วันพุธที่ 15 เม.ย 2547)

- เพศหญิงมักใช้อารมณ์ในการตัดสินปัญหา
"นศ.ราชภัฏแค้น ยิ่งฉั่วครุ! 5 นัด ในโรงเรียน"

(ที่มา หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ วันพุธที่ 9 พ.ค. 2547)

- แสดงถึงการที่เพศหญิงมักสร้างปัญหาและถูกควบคุมในเรื่องเพศมากกว่าเพศชาย
"สาวปวส.จอมโหด แย่งผู้ชายแพงเพื่อนร่วมชั้น"

(ที่มา หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ วันอาทิตย์ที่ 13 มิ.ย. 2547)

- นักเรียนเป็นสถานะต้องห้าม และถูกควบคุมในเรื่องเพศมากกว่าสถานะอื่นๆ
"รักโหดวัยเรียน วิศวะบางมด เชือดในห้องสอบ"

(ที่มา หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ วันอาทิตย์ที่ 6 มี.ค. 2547)

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์

การนำเสนอในประเด็นผลกระทบและปัญหาที่เกิดขึ้นจากเรื่องเพศ ในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ นอกจากจะมีการเน้นย้ำเรื่องของภาพปัญหาที่รุนแรง อันเกิดมาจากผลกระทบจากปัญหาเรื่องเพศกับวัยรุ่นแล้ว หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ยังเน้นไปที่การนำเสนอสถานะของบุคคลที่อยู่ในข่าว โดยเฉพาะข่าวที่มีประเด็นเกี่ยวกับการข่มขืน จะมีการเน้นในเรื่องของอายุและสถานะของผู้อยู่ในข่าวทั้งผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงระดับความรุนแรงของเหตุการณ์และปัญหาของเรื่องเพศในสังคม ในอีกแง่มุมหนึ่งนับเป็นการสร้างความน่าสนใจให้แก่ข่าวมากขึ้น

จากการนำเสนอข่าวในประเด็นเรื่องผลกระทบและปัญหาที่เกี่ยวข้องเนื่องมาจากเรื่องเพศของหนังสือพิมพ์เดลินิวส์นั้น สามารถสรุปความหมายแฝงที่หนังสือพิมพ์นำเสนอในข่าวได้ดังนี้

- เรื่องเพศเป็นเรื่องต้องห้ามสำหรับวัยรุ่น เพราะวัยรุ่นยังขาดวุฒิภาวะ ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา

"พิชรักฆ่า 2 ศพ หนุ่ม 19 บุคเคลียร์ จ๋อยิงเด็กม.5 ตาย"

(ที่มา หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ วันเสาร์ที่ 10 เม.ย. 2547)

- เพศหญิงมักตกเป็นผู้ถูกกระทำในเรื่องเพศมากกว่าเพศชาย

"จุดสาวรอบเดือนมา รอดตกนรก"

(ที่มา หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ วันอาทิตย์ที่ 2 พ.ค. 2547)

- วัยรุ่นในปัจจุบันมีพฤติกรรมที่รุนแรง และยากที่จะควบคุม
"7 นักเรียน ม.4 ไทรมเด็กม.2 "
(ที่มา หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ วันพุธที่ 21 ต.ค. 2547)
- ตอกย้ำภาพของการเป็นกลุ่มบุคคลที่เป็นภัยต่อสังคม
"มอมเหล้า นร.ขี้คาน้องน้ำ ฝีมือโจอาชีวะ"
(ที่มา หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ วันพุธที่ 16 มิ.ย. 2547)

หนังสือพิมพ์คมชัดลึก

พบว่าประเด็นเรื่องผลกระทบและปัญหาที่เกี่ยวข้องเนื่องมาจากเรื่องเพศ เป็นประเด็นที่หนังสือพิมพ์คมชัดลึกเลือกมานำเสนอบนหน้าหนึ่งมากที่สุด ในจำนวนหนังสือพิมพ์ทั้ง 5 ฉบับ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเรื่องของปัญหาความรุนแรงในเรื่องเพศ เช่นการทำร้ายร่างกาย และการข่มขืน ซึ่งมีวิธีการนำเสนอเช่นเดียวกับหนังสือพิมพ์เดลินิวส์คือมุ่งเน้นย้ำในเรื่องของอายุ และสถานะของผู้อยู่ในข่าวทั้งผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ จนทำให้เหตุการณ์ในข่าวสะท้อนความรุนแรงได้มากขึ้น

จากการนำเสนอข่าวในประเด็นเรื่องผลกระทบและปัญหาที่เกี่ยวข้องเนื่องมาจากเรื่องเพศของหนังสือพิมพ์คมชัดลึกนั้น สามารถสรุปความหมายแฝงที่หนังสือพิมพ์นำเสนอในข่าวได้ดังนี้

- วัยรุ่นยังขาดวุฒิภาวะ ไม่เหมาะสมที่จะมีความรัก และมักแสดงออกในเรื่องเพศที่ก้าวร้าว
"ยัวะแฟนสาว 15 ทีจาก จ๋อชิงแสดหน้าดับคาที"
(ที่มา หนังสือพิมพ์คมชัดลึก วันจันทร์ที่ 13 ก.ย. 2547)
- ในเรื่องเพศผู้หญิงมักได้รับปัญหา และความเสื่อมเสียมากกว่าผู้ชาย
"สาวไซว้อวอ้ม โฟสตี้นเน็ต ล่อซื้อขายบริการ"
(ที่มา หนังสือพิมพ์คมชัดลึก วันพุธที่ 2 ก.พ. 2547)

- สร้างภาพตัวแทนให้กับกลุ่มคน ให้สังคมมองว่าเป็นกลุ่มที่ไม่ดี
"จับใจเทคนิคคาโรงแรม ไทรมนร. 3 รายซ้อน"

(ที่มา หนังสือพิมพ์คมชัดลึก วันพุธที่ 17 พ.ย. 2547)

- ตำหนิความไม่รักนวลสงวนตัวในเพศหญิงและความไม่มีจิตสำนึกของเพศแม่
"สลัดทิ้งศพทารก ถูกโยนจากคอนโด คาดใจแอบคลอด"

(ที่มา หนังสือพิมพ์คมชัดลึก วันอาทิตย์ที่ 6 มิ.ย. 2547)

สรุปชุดความหมายของวาทกรรม

จากการวิเคราะห์ความหมายที่เกิดจากประเด็นข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่นทั้ง 3 ประเด็นในหนังสือพิมพ์ ทั้ง 5 ฉบับนั้น สามารถนำมาสรุปเป็นชุดความหมายใหญ่ๆ ได้ 4 ชุดความหมายด้วยกัน ซึ่งทั้ง 4 ชุดความหมายนี้ถือได้ว่าเป็นวาทกรรมข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่นบ่อยครั้งที่สุดในหนังสือพิมพ์ จนกลายเป็นปรากฏการณ์ของการให้ความหมายที่สังคมมีแนวโน้มจะรับรู้ หรือตีความเรื่องเพศกับวัยรุ่นไปในทิศทางเดียวกับที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ ในขณะที่เดียวกันชุดวาทกรรมเหล่านี้ก็ยังทำหน้าที่ตอกย้ำความเชื่อและบรรทัดฐานเรื่องเพศของสังคมที่ถือเป็นวาทกรรมหลัก จนทำให้เหตุการณ์ซึ่งปรากฏเป็นข่าวถูกตัดสินว่าเป็นความผิดปกติได้

ชุดวาทกรรมเรื่องเพศกับวัยรุ่นทั้ง 4 ชุดความหมายมีความสอดคล้องกับหลักปฏิบัติเรื่องเพศในสังคมไทย จึงเป็นวาทกรรมที่ได้รับการผลิตซ้ำมากที่สุดในหนังสือพิมพ์ฉบับที่เลือกศึกษาทั้ง 5 ฉบับ ดังนี้

ชุดความหมาย : เรื่องเพศสัมพันธ์กับพื้นที่

- การนำเสนอข่าวได้สร้างให้เกิดความหมายหลักว่า การแสดงออกในเรื่องเพศนั้น จะถูกกำหนดให้เกิดขึ้นในสถานที่เฉพาะ ที่เป็นส่วนตัว และไม่ควรแสดงพฤติกรรมทางเพศในที่สาธารณะ หากมีการกระทำอย่างอมจะได้รับการตำหนิ ประณามจากสังคม รวมทั้งยังมีนัยยะว่าการ

แสดงความสัมพันธ์ทางเพศความเป็นเรื่องปกปิด ไม่ควรแสดงออกให้เป็นที่เดือดร้อน ำคัญของผู้ที่พบเห็นอันเป็นการตอกย้ำความเชื่อของสังคมว่าเพศเป็นเรื่องส่วนตัวและเป็นเรื่องที่ควรปกปิด

“เจาะลึก รถเมล์ เบาะท้าย ขวาสุด จุดเริงกาม ใจวัยไฟ”

(ที่มา หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ วันจันทร์ที่ 6 เม.ย. 2547)

“ใจแฉ พลอดรัก ทุกมุมอับ ยึดฟาสต์ฟู้ดส์ แทนม่านรูด”

(ที่มา หนังสือพิมพ์มติชน เสาร์ที่ 4 ก.ย. 2547)

“ตีข่าวทั่วโลก ใจไทยใจแตก อีบบนรถเมล์”

(ที่มา หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ศุกร์ที่ 3 ก.ย. 2547)

“เช็กใจไทยลามหนัก ห้างยันฟาสต์ฟู้ดส์”

(ที่มา หนังสือพิมพ์คมชัดลึก เสาร์ที่ 4 ก.ย. 47)

จากการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ฉบับ (ผู้จัดการรายวันไม่มีการนำเสนอชุดความหมายนี้) จะเห็นได้ว่าการแสดงออกในเรื่องเพศในสังคมไทยเป็นสิ่งที่ถูกควบคุมไว้ด้วยกรอบของสถานที่ การแสดงออกไม่สามารถกระทำได้ตามความพอใจของตัวบุคคล และถ้ากลุ่มบุคคลใดมีการกระทำที่ละเมิดกรอบความเชื่อนี้ ก็จะถูกมองว่าเป็นกลุ่มคนที่แปลกแยก และถูกตำหนิ ดังจะเห็นได้จากการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ทั้ง 5 ฉบับที่มีนัยยะของการตำหนิผู้ มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเหล่านี้ โดยสถานที่ที่ถือว่าเป็นสาธารณะนั้น จะถูกหยิบยกมาระบุถึงในพาดหัวข่าว และเนื้อข่าวอย่างจงใจเพื่อตอกย้ำให้เห็นถึงความผิดปกติและระดับความรุนแรงหรือความยอมรับไม่ได้ของสังคม

ชุดความหมาย : เรื่องเพศสัมพันธ์กับอายุ

- การนำเสนอวาทกรรมชุดนี้ ได้สร้างความหมายว่า เรื่องเพศเป็นเรื่องต้องห้ามของวัยรุ่น เพราะวัยรุ่นยังขาดวุฒิภาวะ ขาดเหตุผลในการตัดสินใจ และอาจถูกล่อลวงในทางที่ผิดได้ง่าย ในที่นี้เพศสัมพันธ์จึงเป็นเรื่องของผู้ใหญ่ที่มีวุฒิภาวะและมีความรับผิดชอบ นอกจากนี้ชุดความหมายนี้ยังมีนัยยะของการชี้ให้เห็นว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่คึกคะนองอันทำให้เกิดปัญหาความรุนแรงทางเพศหรือการ

กระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับเพศตามมา อันเป็นภัยต่อสังคมได้จึงสมควรได้รับการลงโทษหรือแยกออกจากสังคมปกติ

“ช่วง ม.2 เทอม 2 ระบุ วัยอันตราย ทำแท้งวันละพัน”

(ที่มา หนังสือพิมพ์มติชน วันเสาร์ที่ 15 ม.ค. 2548)

“แฉข้อมูล.ญ. วัยต่ำกว่า 15 คลอดลูกเพิ่มขึ้นทุกปี”

(ที่มา หนังสือพิมพ์มติชน จันทร์ที่ 14 มี.ค. 2548)

“รักโหดวัยเรียน วิศวะบางมด เชือดในห้องสอบ”

(ที่มา หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ อาทิตย์ที่ 6 มี.ค. 2548)

“พิชรักฆ่า 2 ศพ หนุ่ม 19 บุกเคลียร์ จ๋อชิงเด็กม.5 ตาย”

(ที่มา หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ เสาร์ที่ 10 เม.ย. 2547)

“ยั่วแฟนสาว 15 ตีจาก จ๋อชิงแสบหน้าดับคาที่”

(ที่มา หนังสือพิมพ์คมชัดลึก เสาร์ที่ 10 เม.ย. 2547)

“ชีวัยรุ่นไทยติดเอดส์เพิ่ม เหตุนิยมเช็ช้เอื้ออาหาร”

(ที่มา หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน เสาร์- อาทิตย์ 31 ต.ค. 2547)

จากการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ทั้ง 5 ฉบับ จะสังเกตได้ว่าให้น้ำหนักกับคำหรือข้อความที่แสดงอายุของผู้ตกเป็นข่าว โดยเฉพาะการนำเสนอข่าวในประเด็นเรื่องผลกระทบและปัญหาที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากเรื่องเพศนั้น หนังสือพิมพ์มักจะมีการระบุอายุหรือสถานะของบุคคลในข่าว ทั้งผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ซึ่งการระบุอายุหรือสถานะนั้นเป็นการเน้นภาพของปัญหา ชัดให้เห็นว่าปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นส่งผลต่อกลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุน้อยลงเรื่อยๆ ซึ่งวิธีการนี้สามารถทำให้สังคมเกิดความตระหนักและสร้างคุณค่าข่าวให้เพิ่มมากขึ้นด้วย

ชุดความหมาย : เรื่องเพศสัมพันธ์กับเพศภาวะ

- ชุดความหมายนี้ต่อย้ำความหมาย เรื่องเพศมีมิติของการให้ค่าและสถานภาพแก่ผู้หญิง โดยอาศัยกรอบของบรรทัดฐานและค่านิยมในวัฒนธรรมไทย ชุดความหมายนี้จึงมีลักษณะของการตำหนิติเตียนและตัดสินความไม่เหมาะสมที่ผู้หญิงมีพฤติกรรมที่ผิดแผกไปจากสังคม เช่น ตำหนิความไร้ศักดิ์ศรีของเพศหญิง ที่ใช้เรือนร่างแลกได้ด้วยเงิน ตำหนิความไม่รักษาวลสงวนตัวในเพศหญิงและไม่มีจิตสำนึกของความเป็นแม่ นอกจากนี้ชุดความหมายนี้ยังต่อย้ำถึงความเป็นเพศที่อ่อนแอ และมักตกเป็นผู้ถูกกระทำของผู้หญิง

“แม่วัยใจ แอบทิ้งลูกแบบเบาะคาห้องเช่า”

(ที่มา หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ วันพฤหัสบดีที่ 14 เม.ย. 2548)

“ติดป้ายสกดเซ็กซ์บนรถเมล์ รักษาวลสงวนตัว”

(ที่มา หนังสือพิมพ์มติชน วันพุธที่ 1 ก.ย. 2547)

“แทรนส์สะเด่าสาวใจถึง!! มินิสเกิร์ต คีบเดียวเสียวใจหีน”

(ที่มา หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ วันอังคารที่ 22 มิ.ย. 2547)

“คลินิกดังรับทำแท้ง ใจสาวเข้าคิวรูดวันละ 100”

(ที่มา หนังสือพิมพ์คมชัดลึก วันศุกร์ที่ 18 ก.พ. 2547)

จากการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ฉบับ (ผู้จัดการรายวันไม่มีการนำเสนอชุดความหมายนี้) จะเห็นว่าการนำเสนอข่าวในประเด็นนี้เป็นการนำเสนอที่ใช้วิธีการผลิตซ้ำกรอบความเชื่อเดิมของสังคม ในเรื่องของการที่เพศหญิงจะมีกรอบควบคุมในเรื่องเพศมากกว่าเพศชาย มีการสร้างคำที่โยงเอาสถานะของเพศหญิงเข้ามาเกี่ยวข้องในลักษณะของความไม่เหมาะสม ซึ่งในการนำเสนอข่าวจะไม่เน้นย้ำในเรื่องการนำเสนอสาเหตุหรือปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหา แต่กลับเป็นการนำเสนอที่เน้นย้ำในเรื่องของความผิดที่เกิดจากพฤติกรรมของเพศหญิงมากกว่า

ชุดความหมาย: เรื่องเพศทำหน้าที่ประทับตราภาพตัวแทนให้กลุ่มคน

- วาทกรรมชุดนี้แสดงให้เห็นถึง เรื่องเพศที่มีปัญหาว่ามีความเกี่ยวข้องกับกลุ่มคนบางกลุ่มที่มักถูกเน้นย้ำภาพของการเป็นกลุ่มบุคคลที่สร้างปัญหาให้สังคม เช่น เด็กเทคนิค เด็กอาชีวะ หรือความเป็นเพศที่สาม เช่น ทอมบอยใจ๋ ชุดความหมายนี้จึงมีนัยของการประทับตราให้แก่กลุ่มคนบางกลุ่ม

“กะชวดับทอมบอยใจ๋ อริหมั่นได้ อริหมั่นได้แย่งจับสาว”

(ที่มา หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ วันจันทร์ที่ 18 ต.ค. 2547)

“มอมเหล้า นร.ขี้คาน้องน้ำ ฝีมือใจ๋อาชีวะ”

(ที่มา หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ วันพุธที่ 16 มิ.ย. 2547)

“จับใจ๋เทคนิคคารร. ไทรมนร. 3 รายซ้อน”

(ที่มา หนังสือพิมพ์คมชัดลึก วันพุธที่ 17 พ.ย. 2547)

“ระวางสาวปั้นใจัก หนุ่มซางกลึงปาดคอ”

(ที่มา หนังสือพิมพ์คมชัดลึก วันพุธที่ 9 ก.ย. 2548)

ในชุดความหมายนี้การนำเสนอของหนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ฉบับ (ผู้จัดการรายวันไม่มีการนำเสนอชุดความหมายนี้) ได้มีการสร้างภาพตัวแทนให้กับกลุ่มบุคคลต่างๆ ที่เป็นผู้กระทำผิดในเหตุการณ์ โดยการสร้างที่อาศัยพื้นฐานกรอบความเชื่อเดิมของคนในสังคมที่มีต่อกลุ่มบุคคลนั้นๆ เช่นการสร้างภาพความเป็นกลุ่มบุคคลที่มีพฤติกรรมรุนแรงให้กับกลุ่มเด็กช่างกล เด็กเทคนิค หรือเด็กอาชีวะ ซึ่งเมื่อสื่อนำเสนอภาพนั้นๆ ออกมากลุ่มคนที่รับข่าวก็จะเกิดความเชื่อในภาพนั้น เพราะเป็นมุมมองที่ตรงกับกรอบความเชื่อเดิมของตน

จากการสรุปชุดความหมายทั้ง 4 ประเด็นที่เกิดจากการวิเคราะห์การนำเสนอวาทกรรมข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่นของหนังสือพิมพ์ไทยนั้น จะเห็นได้ว่าชุดความหมายที่หนังสือพิมพ์สร้างขึ้น ส่วนใหญ่มีลักษณะสะท้อนสิ่งที่เป็นความเชื่อและค่านิยมของคนในสังคม ซึ่งในกระบวนการสะท้อนนั้น

หนังสือพิมพ์ก็ผลิตข่าววาทกรรมเหล่านี้ต่อไปอีก โดยพบว่าส่วนใหญ่แล้วหนังสือพิมพ์ทั้ง 5 ฉบับจะเสนอชุดวาทกรรมที่คล้ายคลึงกันในข่าวประเด็นเดียวกัน เพียงแต่การนำเสนอจะแตกต่างกันไปตามสไตล์ของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ ทั้งนี้วิธีการประกอบสร้างและเบี่ยงหลังความคิดเหล่านี้ จะได้มีการวิเคราะห์และนำเสนอในขั้นตอนต่อไป

ตอนที่ 2 วิเคราะห์การประกอบสร้างวาทกรรมผ่านการใช้ภาษาและวิธีการนำเสนอในข่าว

สรุปการใช้ภาษาในแต่ละบริบทของข่าว

การวิจัยในส่วนนี้ผู้วิจัยมุ่งนำเสนอวิธีการเลือกใช้กลุ่มคำ ภาษา และวิธีการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ว่า มีการเลือกใช้กลุ่มคำ และภาษาอย่างไร กลุ่มคำ และภาษาเหล่านี้ถูกหยิบยกมาใช้ในบริบทแบบใด ทั้งนี้ได้จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามลักษณะเด่นที่ถูกใช้แสดงความหมายแยกเป็น 4 ประเภท คือ

- กลุ่มคำที่ใช้เรียกแทนวัยรุ่น
- กลุ่มคำที่ใช้เพื่ออธิบายพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น
- กลุ่มคำที่ใช้เพื่ออธิบายปรากฏการณ์ของผลกระทบจากพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น
- กลุ่มคำที่ใช้เพื่ออธิบายระดับความรุนแรงของปรากฏการณ์เรื่องเพศกับวัยรุ่น

จากการเก็บข้อมูลข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่นเป็นเวลา 1 ปี (เมษายน 2547-เมษายน 2548) สามารถสรุปถ้อยคำและการประกอบสร้างภาษาของหนังสือพิมพ์ต่างๆ ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางแรกแสดงชุดของคำที่ใช้ในการนำเสนอข่าววัยรุ่นกับเรื่องเพศ ของหนังสือพิมพ์ทั้ง 5 ฉบับ โดยสามารถแสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 16 ชุดคำที่ใช้ในข่าววัยรุ่นกับเรื่องเพศ

ชุดคำที่ใช้ในข่าววัยรุ่นกับ เรื่องเพศ	ไทยรัฐ (จำนวน)	เดลินิวส์ (จำนวน)	คมชัดลึก (จำนวน)	มติชน (จำนวน)	ผู้จัดการรายวัน (จำนวน)
<u>คำเรียกแทนวัยรุ่น</u>					
โจ้	6	5	5	3	-
โจ้ไทย	1	-	-	-	-
แม่วัยโจ้	-	-	1	-	-
โจ้มัธยม	1	-	1	-	-
โจ้ชาติสต์	1	1	-	-	-
โจ้ซิ่ง	-	1	-	-	-
โจ้หื่น	-	1	-	-	-
สาววัยโจ้ / โจ้สาว	-	-	2	-	-
โจ้วัยไฟ	-	1	-	-	-
โจ้เดนนรก	1	-	1	-	-
โจ้แสบ	1	-	-	-	-
โจ้อาชีวะ	1	-	-	-	-
ทอมบอยโจ้	-	2	1	-	-
โจ้ม.4	1	-	-	-	-
โจ้สุพรรณ	1	-	-	-	-
<u>คำเรียกสถานภาพการศึกษา</u>					
หนุ่มช่างกล	1	-	-	-	-
เด็กปวช.	1	-	-	-	-
วิศวะบางมด	1	-	-	-	-
นศ.ราม	1	-	-	-	-
สาวปวช.จอมโหด	2	-	-	-	-
นศ.สาวทอม	1	-	-	-	-
เด็กอุเทน	1	1	-	-	-
นร.สาวหื่น / นร.สาวใจแตก	2		-	-	-

ชุดคำที่ใช้ในข่าววัยรุ่นกับเรื่องเพศ (ต่อ)	ไทยรัฐ (จำนวน)	เดลินิวส์ (จำนวน)	คมชัดลึก (จำนวน)	มติชน (จำนวน)	ผู้จัดการรายวัน (จำนวน)
<u>คำเรียกสถานภาพจากการกระทำ/พฤติกรรม</u>					
แก๊งซิ่งเหยิ่ม	1	-	-	-	-
แก๊งซิ่งนรก	1	-	-	-	-
แก๊งใจสุดต่อย	-	-	-	-	-
แก๊งใจวัยรุ่นเห็นกาม	-	-	1	-	-
ทรชน	1	2	-	-	-
เดนเห็นกาม	2	1	1	-	-
เดนทรชน	2	-	1	-	-
ไอ้เห็น	3	2	1	-	-
ฆาตกร	1	1	1	-	-

ตาราง 17 สรุปความถี่การเลือกใช้คำแทนวัยรุ่นในหนังสือพิมพ์

หนังสือพิมพ์/จำนวน	ไทยรัฐ (จำนวน)	เดลินิวส์ (จำนวน)	คมชัดลึก (จำนวน)	มติชน (จำนวน)	ผู้จัดการรายวัน (จำนวน)
<u>ชุดคำที่ใช้ในข่าววัยรุ่นกับเรื่องเพศ</u>					
คำเรียกแทนวัยรุ่น	13	11	11	3	-
คำเรียกสถานภาพการศึกษา	10	1	-	-	-
คำเรียกสถานภาพจากการกระทำ/พฤติกรรม	11	6	5	-	-

"โจ้"เป็นคำที่มักนำมาใช้ในการให้ความหมายในเชิงลบ และวัยรุ่นที่กระทำผิด

มักเป็นคำที่ถูกเลือกนำมาใช้เป็นสรรพนามในการเรียกกลุ่มวัยรุ่นที่อยู่ในข่าว ส่วนมากจะเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิด ซึ่งไม่ว่าในการนำเสนอข่าวประเด็นใดๆ ก็ตาม ถ้าสื่อต้องการนำเสนอออกมาในเชิงลบ คำว่า "โจ้" ก็มักจะถูกเลือกมาใช้ในการนำเสนอข่าวนั้นๆ จนกลายเป็นการสร้างภาพการรับรู้และความเข้าใจให้กับคนในสังคมทั่วไป ว่าคำว่า "โจ้" หรือกลุ่มคนที่ถูกเรียกว่า "โจ้" นั้น เป็นคนที่ไม่ดี เช่น คำว่า "หีน" เสริมให้มีความหมายไปในเรื่องความไม่สำรวมในเรื่องพฤติกรรมทางเพศ หรือคำว่า "ถ่อย" เสริมความหมายไปในเรื่องของความเลวร้าย เกเร หรือการมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม นอกจากนั้นเมื่อนักหนังสือพิมพ์ต้องการที่จะระบุประเด็นในการนำเสนอ ก็มักจะมีการนำคำว่า "โจ้" มาบวกกับคำต่างๆ เพื่อเป็นการเพิ่มและสร้างความหมายให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ซึ่งคำว่า "โจ้" นั้น จะถูกใช้เรียกแทนทั้งเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่ม

ตัวอย่างเช่น

" ขาโจ้ยิงตร.ขวางจุดสาว พันแก๊งทรชนข่มขืน สดอ.ปางตาย "

แก๊งโจ้เมืองคอนสุดถ่อย รวมพลเกือบ 20 ซี่จยย.ตระเวนไล่ล่า 2 สาว จะพาไปรุมทรมากลางดึก เหยื่อ ซึ่งรถหนีไปขอความช่วยเหลือจากเจ้าของร้านโชห่วยที่เป็น ตำรวจสีกาก็ผู้กล้ารับถือปืนโดดเข้าปกป้อง กลับถูกแก๊งหีนชักลูกของยิงใส่อาคารสาหัส ต้องห้ามส่งให้หมอผ่าตัด แคะกระสุนออก ส่วนกลุ่มวัยรุ่นนรกलयนวลไปได้โดยไม่ระคายผิว

(ที่มา : หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ 27 ต.ค. 2547)

จากตัวอย่างของข่าวด้านบนนั้น พบว่าเป็นการเขียนข่าวด้วยวาทกรรม "โจ้" ในด้านลบว่าเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความโหดร้าย และไม่ยำเกรงต่อกฎหมาย กระทำการอย่างอุกอาจ สมควรที่จะได้รับการลงโทษ โดยมีการสร้างภาพของตำรวจที่ได้รับบาดเจ็บว่าเป็นวีรบุรุษ โดยใช้คำว่า " ตำรวจสีกาก็ผู้กล้ารับถือปืนโดดเข้ามาปกป้อง" ยิ่งเป็นการเสริมภาพความเป็นผู้ร้ายของกลุ่ม "โจ้" ในข่าว

ให้ยิ่งเด่นชัดมากขึ้นนอกจากนั้นยังมีการนำ คำว่า "ใจ" มาใช้เพื่อเป็นการสร้างภาพของความแปลกแยกให้กับผู้กระทำ

"กะชวกดับทอมบอยใจ อริหมันไส้แย่งจิบ"

ทอมบอยขาใจซี้จยย.กลับบ้านหลังจากเที่ยวผับ ถูกกลุ่มคู่อริขับรถตามประกบมาจนถึงกลางทุ่งนา เรียกมาคุยแล้วรวมทำร้าย ก่อนกะชวก 8 แผลตายสยองเป็นผีเฝ้าทุ่งตำรวจตั้งประเด็นแย่งจิบสาวเลยถูกคู่อริหมันไส้ตามมาฆ่า ผู้ตายประวิติไม่ธรรมดามาแล้วเปรี้ยวมีเรื่องชกต่อยเป็นประจำ

(ที่มา: หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันจันทร์ ที่18 ต.ค. 2547)

"โจซิ่ง ลวงตญ.13 ขยี้กาม-ปล้น"

ใช้สาวนกต่อล้อเหยื่อ หลอกพาดูบ้านผีสิง เปิดโปงโฉมหน้าแก๊งชิงมหาภัยชาย 3 หญิง 1 ลวงตญ. วัย 13 ไปรุมโทรมแล้วปลดทรัพย์สินมีค่าเกลี้ยง แม่ของหนูน้อยสุดทนแจ้งตำรวจท้องที่คดีไม่คืบหน้า แฉประวิติแก๊งชั่วตระเวนหาเหยื่อตามแหล่งต่างๆ

(ที่มา: หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันจันทร์ ที่4 ต.ค. 2547)

เนื้อหาข่าวมีการใช้คำว่า "ใจ" เพื่อสร้างภาพความก้าวร้าว หรือความเป็นจิกโกให้กับผู้ตาย ซึ่งมีพฤติกรรมทำตัวคล้ายผู้ชาย การสร้างวาทกรรมนี้สอดคล้องกับความเชื่อของคนในสังคมส่วนใหญ่ ที่มักจะมองว่ากลุ่มคนที่เป็นผู้หญิงแล้วมีพฤติกรรมคล้ายผู้ชาย หรือที่เรียกว่า ทอมบอย นั้นเป็นกลุ่มคนที่มีพฤติกรรมที่ก้าวร้าว และ มักหมกมุ่นในเรื่องเพศ ซึ่งเมื่อมีการนำเรื่องชู้สาวเข้ามาเกี่ยวข้อง ก็ยิ่งเป็นการตอกย้ำภาพและทัศนคติที่ไม่ดีของคนในสังคม ต่อกลุ่มบุคคลเพศที่สามให้มีมากยิ่งขึ้น

ส่วนการนำคำว่า"ใจ"มาผนวกกับการใช้คำอื่นๆ ซึ่งในข่าวนี้คือคำว่า "ชิง"นั้น เป็นการนำเสนอข่าวที่มุ่งตอกย้ำภาพของการเป็นวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และเป็นภัยต่อสังคม โดยจะเห็นได้จากการใช้คำว่า "แก๊งชิงมหาภัย" "แก๊งชั่ว" ซึ่งการใช้คำนี้เป็นการประกอบสร้างภาษาตามพื้นฐานความคิดเดิมของคนในสังคมที่มองว่า วัยรุ่นที่รวมตัวกันเป็นกลุ่มใหญ่ ที่เรียกว่า "แก๊ง" นั้น มักจะทำพฤติกรรมที่ไม่ดี และสร้างความเดือดร้อนให้กับสังคม นอกจากนั้นการใช้เรียกผู้ถูกกระทำว่า "เหยื่อ"

ยังเน้นย้ำภาพของการเป็นผู้ถูกระทำเป็นผู้ที่ไม่มีทางสู้ อ่อนแอ และต้องอยู่ในภาวะจำยอมที่จะต้องถูกทำร้าย มุ่งสร้างภาพความน่าสงสารและเห็นใจให้กับผู้ถูกระทำ

“สาวปวช.จอมโหด แย่งผู้ชาย แทะเพื่อนร่วมชั้น”

ดักหน้าสถาบันชกมีดพุ่งเข้าใส่กระชกปางตาย แค้นถูกตบก่อน นศ.สาวชั้นปวช 1 สถาบันอาชีวะชื่อดังเมืองคอน เตรียมมีดแสนเลศยาว 1 ฟุตดักรอแก้แค้นนศ.สาวร่วมชั้นที่ประทุสถาบัน ชกมีดยินจังก้า ประกาศกร้าวไม่ให้คนอื่นยุ่งเกี่ยวด้านนักศึกษาคู่แค้น “อีส์ตว์มึงตาย” พร้อมโจมตีหมายเอาชีวิต”

(ที่มา: หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอาทิตย์ ที่ 13 มิ.ย. 2547)

นอกจากการใช้คำว่า “ใจ” แล้วในการนำเสนอข่าวที่มุ่งตอกย้ำภาพลบของวัยรุ่นนั้น หนังสือพิมพ์ยังมักใช้คำที่เรียกสถานะทางการศึกษามาแนะนำเสนอข่าวด้วย เพราะตามความเชื่อทางบรรทัดฐานของสังคมนั้น มีการสร้างกรอบให้กับสถานะนักเรียนหรือนักศึกษาว่า เป็นกลุ่มที่ไม่ควรมีพฤติกรรมทางเพศเป็นอย่างยิ่ง และถ้าใครมีความประพฤติที่ผิดแผกไปจากกรอบความเชื่อของสังคมนี้ ก็ย่อมเป็นความผิดอย่างแน่นอน

จากข่าวด้านบนนั้น จะเห็นได้ว่าการใช้คำเรียกสถานะทางการศึกษาคือ “สาวปวช.” มาผนวกกับคำว่า “จอมโหด” ซึ่งสร้างภาพของการเป็นวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมรุนแรง ก้าวร้าว เป็นภัยต่อสังคม และโดยเฉพาะการเน้นว่าสาเหตุของการกระทำนั้นมาจากเรื่องเพศ ก็ยิ่งตอกย้ำความเชื่อเดิมของสังคมว่าเพศหญิง เป็นเพศที่ไม่มีเหตุผล และใช้อารมณ์ในการตัดสินใจ (โดยเฉพาะในเรื่องความรัก)

ในตารางการนำเสนอต่อมา เป็นการใช้กลุ่มคำที่หนังสือพิมพ์มักใช้แสดงความหมายถึงพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งกลุ่มคำที่หนังสือพิมพ์เลือกใช้นั้น มักเป็นภาษาที่ห้วนหยา และเร้าอารมณ์ สื่อภาพให้ผู้อ่านเข้าใจเหตุการณ์ได้ชัดเจน ซึ่งมีกลุ่มคำที่ใช้ดังนี้

ตาราง 18 ชุดคำที่แสดงความหมายถึงพฤติกรรมทางเพศ

ชุดคำที่แสดงความหมายถึง พฤติกรรมทางเพศ	ไทยรัฐ (จำนวน)	เดลินิวส์ (จำนวน)	คมชัดลึก (จำนวน)	มติชน (จำนวน)	ผู้จัดการรายวัน (จำนวน)
เซ็กซี่	6	5	3	-	-
กามโหด	2	1	-	-	-
รุมโทรม	3	2	1	-	-
หื่น	3	2	1	-	-
ขี้	3	1	2	-	-
ตู่ย	2	1	-	-	-
มั่วกาม	3	2	2	-	-
มั่วเซ็กส์	2	3	2	-	-
ใจแตก	5	3	3	-	-
โจ่งครึม	5	2	2	-	-
อ๊อบ	2	1	-	-	-

ตาราง 19 สรุปความถี่การเลือกใช้คำที่แสดงความหมายถึงพฤติกรรมทางเพศในหนังสือพิมพ์

หนังสือพิมพ์/จำนวน	ไทยรัฐ (จำนวน)	เดลินิวส์ (จำนวน)	คมชัดลึก (จำนวน)	มติชน (จำนวน)	ผู้จัดการรายวัน (จำนวน)
ชุดคำที่แสดงความหมายถึง พฤติกรรมทางเพศ	36	23	16	-	-

“ขี้, รุมโทรม, กามโหด, หื่น” เป็นคำที่มักถูกนำมาใช้ในข่าวกรณีการข่มขืน

คำเหล่านี้มักถูกเลือกมาใช้ ในกรณีของการนำเสนอข่าวที่เป็นการก่อคดีอาชญากรรมการถูกคุกคามทางเพศ หรือล่วงละเมิดทางเพศ โดยการใช้คำว่า “ขี้, รุมโทรม, กามโหด, หื่น” นั้น เป็นการเลือกใช้คำที่ค่อนข้างหยาบหรือหยาบช้า เพื่อเป็นการกระตุ้นและแสดงให้เห็นภาพของความเสียหาย ความบอบช้ำและความน่าสงสารผู้อารมณ์ให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ร่วม และมุ่งตอกย้ำภาพความ

โหดร้ายของผู้กระทำ นอกจากนี้ยังเป็นคำที่มุ่งแสดงภาพและสื่อถึงอารมณ์ทางเพศเป็นหลัก เช่นคำว่า "กาม" หรือ "หื่น" ตามความเข้าใจของคนในสังคมแล้ว จะเป็นคำที่สื่อภาพในเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสม เรื่องเพศที่ผิดปกติ และขัดต่อวัฒนธรรมที่ดีงาม

ซึ่งการใช้คำว่า "ขี้, รุมโทรม, กามโหด, หื่น" นั้นถือเป็นการใช้คำที่ช่วยสร้างความน่าสนใจให้กับข่าว เพื่อให้ผู้อ่านติดตามอ่านเนื้อหาข่าวภายในเล่ม นอกจากนั้นยังเป็นคำที่สั้น กระชับ สื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจได้ทันที ซึ่งจะเห็นได้ว่าคำเหล่านี้มักจะถูกคัดเลือกมานำเสนอในการพาดหัวข่าว เพราะในการพาดหัวข่าวนั้นจำเป็นที่จะต้องใช้คำที่สั้น กระชับ และสื่อความหมายได้ทันที เพราะพื้นที่ในการเขียนข่าวหน้าหนึ่งนั้นมีน้อย แต่เป็นส่วนที่สำคัญมากในการนำเสนอข่าว ดังนั้นการเลือกใช้คำที่น่าสนใจจึงเป็นวิธีที่หนังสือพิมพ์มักเลือกนำมาใช้ โดยเฉพาะในหนังสือพิมพ์ประชานิยม ซึ่งต้องคำนึงถึงยอดขายเป็นสิ่งสำคัญ

"สงกรานต์กามโหด รุมโทรม สาว 17 โดนยับเยิน"

สาดน้ำพบ 5 ใจ หลอกเข้าบ้านชดชื่นทารุณ ตร.จับได้ครบ ช่มชื่นยับสาววัย 17 ก่อนตกเป็นเหยื่อ ออกไปเที่ยวเล่นสงกรานต์ รู้จักกับ 5 วัยรุ่นหื่นกาม ตกค่ำ ขณะเดินกลับบ้านผ่านบ้านเช่าของไอ้หื่น ถูกกลุ่มไอ้หื่นลวงเข้าไปในบ้าน แล้วปลุกปล้ำ เมื่อชดชื่นถูกชกต่อยจนน่วม สูดปัญญาจะชดชื่นปล่อยให้แก๊งทรชนช่มชื่น จนสำเร็จความใคร่

(ที่มา:หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพฤหัสบดี 15 เม.ย. 47)

"ลวงนศ.บัญชีวัย 16 12 ทรชน รุมโทรม-ยับเยิน!

อจ.พาแจ้งความล่าแก๊งกาม ตร.รวบ 5 นศ. ชายร่วมสถาบัน นักศึกษาวิทยาลัย มีชื่อในจังหวัดชรีจักรยานยนต์จะกลับหอพัก แต่ยางรั่วกลางถนน เผอิญมีนักศึกษาชายเรียนที่เดียวกันกับเพื่อนที่อยู่ นอกมหาวิทยาลัย ชีจักรยานยนต์ผ่านมาให้ความช่วยเหลือ รับขึ้นซ้อนท้ายจะไปส่งแต่กลับเลี้ยวเข้าป่าข้างทาง มีพรรคพวกตามสมควรสมทบสิบคน รุมขี้กามเวียนเทียนยันสว่างจนสลบ

(ที่มา:หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพฤหัสบดี 22 ก.ค. 47)

"ช่มชื่นชาติสต์ 2 สาวชัยภูมิ 13 หื่นกามนครศรี ตบกัดทุบจนสลบ "

แก๊งวัยรุ่นหื่นกามลวง 2 สาว มารักรุมขี้กามยับเยิน ก่อนลงมือลวงจากโต๊ะสนุ๊กเกอร์อ้างพาไปดูน้ำพุร้อนศักดิ์สิทธิ์ เหยื่อกามหื่นเป็นแขกประจำหลงเชื่อยอมซ้อนท้ายรถจักรยายนต์ สบโอกาส

ให้พรรคพวกกลุ่มใหญ่ที่ดักรออยู่ก่อนหน้าแล้ว ทำที่ออกมาใช้ปืนจี่ 2 เด็กสาวหนีสุดชีวิต แต่ไปไม่รอด คนแรกถูกแก๊งโหด 7 คน ไล่จับลากตัวเข้าไปในห้องน้ำข้างบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ผลัดเปลี่ยนข่มขืน ทั้ง ตบ และกัด จนสลบเหมือด อีกคนถูกแก๊งทรชน 6 คน ลากเข้าไปในสวนยางจับขังพีดข่มขืน สลบหมดสติ ชาวบ้านประสบเหตุแจ้งตำรวจช่วยเหลือ

(ที่มา:หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 13 พ.ค. 47)

จากตัวอย่างข่าวด้านบนนั้นจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า บริบทของคำที่ใช้ในการนำมาขยาย ความ หรือบรรยายรายละเอียดของข่าวนั้น ล้วนแล้วแต่เป็นคำที่มุ่งแสดงให้เห็นภาพความโหดร้าย รุนแรงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็น “เมื่อขัฒขึ้นถูกชกต่อยจนน่วม” “รุมขี้กาม เวียนเทียนยันสว่าง” หรือ “ผลัดเปลี่ยนข่มขืน ทั้งตบ และกัด จนสลบเหมือด” ซึ่งประโยคเหล่านี้ล้วน แล้วแต่เป็นการมุ่งตอกย้ำภาพความรุนแรง และเป็นบริบทของคำที่สนับสนุนและสร้างความชัดเจนให้ กับคำว่า “รุมโทรม” “ยับเยิน” “กามโหด” หรือ “เหิน”

การเลือกใช้คำว่า “ขี้, รุมโทรม, กามโหด, เหิน ” นั้น ถือเป็นการใช้วาทกรรมในการนำเสนอข่าว โดยมุ่งใช้คำที่สร้างภาพลักษณ์หรืออัตลักษณ์ ให้กับกลุ่มบุคคลที่หนังสือพิมพ์เห็นว่าได้กระทำตัวไม่ เหมาะสมให้มีความโหดร้าย และเป็นบุคคลที่อันตราย มุ่งให้สังคมมองว่าวัยรุ่นกลุ่มนี้มีพฤติกรรมที่ แปลกแยก และแตกต่างจากกลุ่มวัยรุ่นทั่วไป และไม่สมควรที่จะได้รับการยอมรับให้อยู่ในสังคม

“มั่วกาม, มั่วเซ็กซ์, สวิงกิ้ง, ใจแตก, ใจงครึม, อีบ.” เป็นคำที่มักนำมาใช้ในการนำเสนอข่าวที่เกี่ยวข้อง กับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

คำเหล่านี้มักถูกเลือกมาใช้ในการนำเสนอข่าว ที่มีประเด็นเกี่ยวกับการสะท้อนภาพพฤติกรรม การแสดงออกในเรื่องเพศของวัยรุ่นในปัจจุบัน ในทุกๆ ประเด็น ที่หนังสือพิมพ์ต้องการมุ่งเน้นให้ผู้อ่าน เห็นภาพพฤติกรรมการแสดงออกในเรื่องเพศ ซึ่งการใช้คำว่า “มั่ว ” นั้น เป็นการแฝงอารมณ์ของผู้ เขียนข่าวลงไป ว่าการกระทำเหล่านี้เป็นการกระทำที่ไม่ดี และเมื่อมีการใส่คำว่า “ กาม หรือ เซ็กซ์ “ ลงไปก็ยิ่งเป็นการเสริมความหมายให้ชัดเจนขึ้นว่าการกระทำที่เกิดขึ้นนั้นเป็นการกระทำที่เกี่ยวข้องกับ เรื่องเพศในเชิงลบ

“นักเรียนสาวใจแตก ชอบรักสนุก ห่วงปองโดยไม่ตั้งใจ ขณะเข้าห้องน้ำในหอพักเกิดเจ็บท้อง
คลอตกะทันหัน เพื่อนนักเรียนผ่านมาพบ วิ่งหน้าตื่น แจ้งเพื่อนบ้านช่วยเหลือนำส่งรพ.
อาการปลอดภัยทั้งแม่ทั้งลูก แฉยังมีอีกหลายคู่ที่ชอบจับคู่อยู่กินแบบผัวเมีย จนชาวบ้านสลดใจ

(ที่มา:หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอาทิตย์ 18 ก.ค. 47)

“เด็กมัธยมชาย-หญิง โคดเรียน! ไปมั่วเซ็กซ์ที่โรงแรม”

สังคมเสื่อมหนักนักเรียนชาย/หญิงระดับมัธยมต้นอายุระหว่าง 12-14 ปี จำนวน 3 คู่ หนีเรียน
เปิดห้องพักโรงแรมมั่วเซ็กซ์หมู่ ทั้งที่ยังสวมชุดนักเรียน จนพลเมืองดีสุดทน แจ้งสารวัตรนักเรียนนุก
รวบคาโรงแรม นักเรียนสุดแสบ เผยรู้จักกันกันในห้างสรรพสินค้าไม่ถึงเดือน

(ที่มา:หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันเสาร์ 10 ก.ค. 47)

ซึ่งจากตัวอย่างข่าวแรกนั้น เราจะเห็นได้ว่าเนื้อหาข่าวเป็นการมุ่งที่จะบรรยายให้เห็นภาพของ
เหตุการณ์อย่างชัดเจน มากกว่าที่จะมุ่งรายงานเหตุการณ์ขึ้นท้าวๆ ไป รวมทั้งมีการแฝงอารมณ์ของผู้
เขียนข่าวที่มีต่อเหตุการณ์ โดยดูจากคำที่ใช้ในการบรรยายไม่ว่าจะเป็น “นักเรียนสาวใจแตก ชอบ
รักสนุก ห่วงปองโดยไม่ตั้งใจ” ซึ่งการเขียนข่าวในลักษณะนี้ เปรียบเสมือนเป็นการไปตัดสินและไป
ตอกย้ำความผิดของบุคคลในข่าว โดยที่ตัวนักข่าวเองก็ยังไม่ทราบถึงสาเหตุที่แท้จริงของเหตุการณ์
ส่วนในประโยคที่ว่า “แฉยังมีอีกหลายคู่ที่ชอบจับคู่อยู่กินแบบผัวเมีย จนชาวบ้านสลดใจ” นั้น ก็เป็น
การแฝงอารมณ์ของผู้เขียนที่มีต่อเหตุการณ์ โดยใช้ “ชาวบ้าน” เป็นตัวแทนในการมองเหตุการณ์นี้ว่า
“น่าสลดใจ”

ส่วนการใช้คำว่า “มั่วเซ็กซ์” เป็นคำที่มักถูกเลือกนำมาใช้ในกรณีที่ต้องการสร้างความตระ
หนักและความตระหนก ให้กับผู้อ่าน คือมุ่งสร้างความรุนแรงของเหตุการณ์ ให้ดูว่าเป็นเรื่องที่เป็นภัย
ต่อสังคม และสร้างความเสื่อมเสียและเสียหายให้กับสังคม โดยจะเห็นได้จากบริบทของข่าวด้านบน
ที่ใช้คำเริ่มต้นการบรรยายเหตุการณ์ข่าวว่า “สังคมเสื่อมหนัก” นอกจากนั้นคำว่า “มั่วเซ็กซ์” ยังเป็น
การสร้างภาพของความแปลกแยก ให้กับกลุ่มบุคคล โดยมุ่งให้สังคมมองกลุ่มคนที่มีพฤติกรรม เช่นนี้
โดยดูได้จากบริบทของคำที่นำมาใช้ เช่น “พลเมืองดีสุดทน” สร้างภาพความเป็นพลเมืองดีให้กับคน

ที่ไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมเหล่านี้ ซึ่งทำให้ภาพของกลุ่มบุคคลในฝั่งตรงข้าม กลายเป็น “พลเมืองที่ไม่ดี” ไปในทันที ซึ่งการเลือกใช้คำและภาษาเช่นนี้ เปรียบเสมือนเป็นการมุ่งแบ่งแยกกลุ่มคนพวกนี้ให้ออกไปจากสังคมโดยทำให้คนในสังคมเกิดการไม่ยอมรับกลุ่มคนเหล่านั้น

นอกจากการเลือกใช้ตัวอย่างคำด้านบนแล้ว อีกคำหนึ่งที่มีมักพบมากก็คือ คำว่า “สวิงกิ้ง” ซึ่งเป็นการสร้างคำใหม่ที่มีความน่าสนใจ และสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจได้ทันทีว่า เป็นเรื่องของการแสดงออกในเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสม น่ารังเกียจ และไม่สมควรกระทำเป็นอย่างยิ่ง เพราะขัดต่อประเพณีและวัฒนธรรมที่ดำรงของสังคมไทย โดยเฉพาะวัยรุ่น ที่ถูกสร้างกรอบจากสังคมในเรื่องเพศอยู่แล้ว ยิ่งไม่สมควรที่จะมีการประพฤติกหรือปฏิบัติพฤติกรรมเช่นนี้

ส่วนในคำว่า “โจ่งครึม และ อีบ” นั้นเป็นคำที่มักถูกเลือกมาใช้ในการนำเสนอภาพพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ซึ่งคำว่า “โจ่งครึม, อีบ” นั้น เป็นการใช้คำที่ค่อนข้างหยาบหรือหยา และเฉพาะเจาะจงที่จะสื่อให้ผู้อ่านมองเห็นภาพของพฤติกรรมทางเพศที่เกิดขึ้นในข่าว ซึ่งการใช้คำเหล่านี้ มักจะพบเห็นในการเขียนข่าวพาดหัวอยู่เสมอ เนื่องจากต้องการที่จะสร้างความน่าสนใจให้กับข่าวและต้องการที่จะดึงดูดให้ผู้อ่านติดตามอ่านเนื้อหาข่าวที่เกิดขึ้นภายใน

“ตีข่าวทั่วโลก โจ่งไทยใจแตก อีบบนรถเมล์”

ขสมก.เอื่อมโจ่งไทยใจแตก ยึดเบาะหลังรถเมล์ เป็นสิ่งเวียนบำเรอความใคร่ จับไม้ตายปิดประกาศผู้ใช้บริการที่เป็นผู้หญิง ให้รู้จักรักษาวลสงวน ชี ปอ. 512 ทยอดอนิยมในการเสพกาม ด้านสำนักข่าวเอพีตีข่าวกระฉ่อนไปทั่วโลก แฉรายงานผลการวิจัยพบนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยใช้เบาะหลังเป็นที่เรึงสวาทขณะเดินทางกลับ โซเฟอร์เผย ปฏิบัติการลามกจะเกิดช่วงค่ำๆ โดยจะขึ้นมาเป็นคู่ๆ ตรงรีไปที่เบาะหลัง สบโอกาสฝ่ายชายจะใช้วิชามือปลาหมึกล้วงควักของสงวนนิ้วเรียไปหมด ส่วนผู้รุกรานไม่ยอมน้อยหน้ากรีดนิ้วรูดชิปคูกรณีจับคืนทันควัน นักสุดคนยื่นมองยังไม่สนสารถึต้องเตือนนี้ไม่ใช่โรงแรม

(ที่มา:หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันศุกร์ที่ 3 ก.ย. 47)

จากตัวอย่างข่าวด้านบน เราก็จะพบว่าบริบทของการใช้คำที่เกิดขึ้นนั้น ล้วนแล้วแต่เป็นคำที่แฝงไปด้วยอารมณ์ของการประณาม ดูถูก และตำหนิ พฤติกรรมของผู้ที่อยู่ในข่าวอย่างเห็นได้ชัด ไม่ว่าจะเป็น “ใจแตก” “ปฏิบัติกรลามก” ซึ่งคำเหล่านี้เมื่อมาอยู่ในบริบทเดียวกันกับคำว่า

"โจ่งครีม" และ "อ๊ิบ" แล้ว ก็จะทำให้ภาพพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนที่หนังสือพิมพ์ต้องการนำเสนอชัดเจนขึ้น

นอกจากการใช้คำในเชิงประณามแล้ว ในการนำเสนอข่าวที่มีกรณีเช่นนี้ หนังสือพิมพ์ก็มักเลือกใช้คำที่เร้าอารมณ์ เพื่อสร้างความน่าสนใจให้กับข่าวและดึงดูดผู้อ่านให้มาซื้อหนังสือพิมพ์สร้างภาพให้สังคมมองว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ร้ายแรง ยกตัวอย่างเช่น การสร้างภาพของเหตุการณ์ให้ดูเป็นเหตุการณ์ที่มีความรุนแรงระดับโลก เช่น "ตีข่าวทั่วโลก" "ข่าวกระช่อนโลก"

การเลือกคำเหล่านี้มาใช้ในการนำเสนอข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่นนั้น ถือเป็นการเล่นข่าวที่มีการแฝงการสร้างกรอบวาทกรรมเอาไว้โดย มุ่งสร้างกรอบการมองภาพพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นให้กับคนในสังคมว่าเป็นสิ่งที่ไม่สมควร และพฤติกรรมของวัยรุ่นเหล่านี้เป็นสิ่งที่ทำลายวัฒนธรรมที่ดีงามของสังคม ซึ่งการสร้างวาทกรรมเหล่านี้ถือเป็นการลงโทษทางสังคม เพราะการถูกขับออกจากสังคมหรือถูกมองว่ามีความแปลกแยก และไม่ได้รับการยอมรับจากคนในสังคมนั้น ถือเป็นการเล่นโทษ

ชุดคำต่อมาที่หนังสือพิมพ์ประกอบสร้างในการนำเสนอข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่น ก็คือ ชุดคำที่แสดงความหมายถึงผลกระทบจากพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ของวัยรุ่นหญิง มีกลุ่มคำที่ใช้ดังนี้

ตาราง 20 ชุดคำที่แสดงความหมายถึงผลกระทบจากพฤติกรรมทางเพศ

ชุดคำที่แสดงความหมายถึงผลกระทบจากพฤติกรรมทางเพศ	ไทยรัฐ (หน่วยคำ)	เดลินิวส์ (หน่วยคำ)	คมชัดลึก (หน่วยคำ)	มติชน (หน่วยคำ)	ผู้จัดการรายวัน (หน่วยคำ)
มารหัวชน	2	3	1	-	-
เลือดในอก	1	2	-	-	-
บาปบริสุทธิ์	1	-	-	-	-

ตาราง 21 สรุปความถี่การเลือกใช้คำที่แสดงความหมายถึงผลกระทบจากพฤติกรรมทางเพศ
ในหนังสือพิมพ์

หนังสือพิมพ์/จำนวน	ไทยรัฐ (จำนวน)	เดลินิวส์ (จำนวน)	คมชัดลึก (จำนวน)	มติชน (จำนวน)	ผู้จัดการรายวัน (จำนวน)
ชุดคำที่แสดงความหมายถึง ผลกระทบจากพฤติกรรมทาง เพศ	4	5	1	-	-

มารหัวชนเลือดในอ.บาปบริสุทธิ์ ชุดคำที่แสดงความหมายถึงผลกระทบจากพฤติกรรมทาง
เพศ

คำเหล่านี้มักถูกนำมาใช้ในการแสดงผลกระทบที่เกิดขึ้น จากปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยเฉพาะปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ซึ่งหนังสือพิมพ์มุ่งแสดงภาพความน่าสงสารของทารก ซึ่งเป็นผู้รับผลพวงจากปัญหาที่เกิดขึ้น

“สาวราชภัฏแฉ แม่เลือดในอก”

ตำรวจนำสาว 19 ที่ก่อคดีสลัดใจ ใช้คัตเตอร์เชือดคอลูกในไส้ โยนตึกหอพัก ไปทำแผนประกอบคำรับสารภาพ ท่ามกลางไทยมุ่งส่งเสียงสาปแช่งกันขรม ผู้ต้องหาเผยเบื้องหลังทั้งน้ำตา ตกเป็นผู้ต้องหาฆาตกรสังหารสายดลหิตลักลอบได้เสียกับเพื่อนชายขณะเรียนจนเกิดมารหัวชน แล้วฝ่ายชายเบือนหน้าหนี ไม่รับผิดชอบ เกิดความอายกลัวพ่อแม่รู้สมัครเป็นสาวโรงงานกระทั่งคลอดลูกไม่รู้ตัว แต่เกิดอารมณ์ชั่ววูบเลยคิดสั้นก่อคดีสังหารเลือดในอก”

(ที่มา:หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอาทิตย์ที่ 26 ธ.ค. 47)

“ริตมารหัวชนแล้วฆ่าฝังดิน”

สาววัยรุ่นใจแตกแอบมีสัมพันธ์สาวากับแฟนหนุ่มจนเกิดมารหัวชนอุ้มท้องได้ 7 เดือน ริตทิ้งเลือดในอกอุ้มฝังดิน จนศพขึ้นอืดสุนัขมาคุ้ยกินสภาพศพสุดอนาถ

(ที่มา:หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 12 ส.ค. 47)

ในข่าวนี้เราจะเห็นว่าการนำเสนอข่าว มุ่งตำหนิพฤติกรรมของวัยรุ่นหญิง ที่ไม่รักษาวลสงวนตัว จนตั้งครรภขึ้นมา และเมื่อตั้งครรภแล้ว ก็ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตัวเอง ซึ่งตามความหมายที่คนในสังคมเข้าใจกันนั้นคำว่า "มารหวัชน" มักจะใช้กับเด็กที่เกิดขึ้นมา โดยที่พ่อแม่ไม่ได้ตั้งใจ ดังนั้นการที่หนังสือพิมพ์ใช้คำว่า "มารหวัชน" ก็เปรียบเสมือนการประชดประชันที่มองว่าเด็กที่เกิดขึ้นมา เป็นผลพวงมาจากความไม่พร้อม ไม่รับผิดชอบของแม่

“ล่า 2 นศ. ผัว-เมีย ฆ่าโหดลูกจับโยนคอนโด

2 นศ.ผัวเมียทำคลอดกันเอง แล้วโยนทิ้ง ทารกน้อยจ๋าม้าศพพาดกำแพงภาพสลดใจ บาบปบริสุทธิ์...ทารกหญิงเพิ่งเกิดได้ไม่กี่นาที ถูกบุพการีจับโยนทิ้งจากคอนโดชั้น 2 ร่างตกกระแทกรั้วคอนกรีต ตีตกค้างแต่เสียดชีวิตทั้งที่สายรถตีตกสาละคือ อย่างน่าเวทนา

(ที่มา:หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันจันทร์ที่ 7 มิ.ย.. 47)

การใช้คำว่า "บาปบริสุทธิ์" เป็นการตอกย้ำภาพของการเป็นผู้ถูกกระทำ เป็นผู้รับผลกระทบจากสิ่งที่ผู้เป็นพ่อ-แม่ เป็นผู้กระทำ นอกจากนั้นการบรรยายภาพของทารกว่าเป็น "ทารกน้อยจ๋าม้า" "ทารกหญิงเพิ่งเกิดได้ไม่กี่นาที" ยิ่งเป็นการตอกย้ำภาพของความไร้เดียงสา และสนับสนุนคำว่า "บาปบริสุทธิ์" ให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ซึ่งจากการนำเสนอข่าวจะเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์จะมีการตอกย้ำภาพของความโหดร้าย การกระทำที่มีความผิด และควรได้รับการประณามจากสังคม " ล่า 2 นศ. ผัว-เมีย ฆ่าโหดลูก จับโยนคอนโด" การระบุสถานะทางการศึกษานั้น ก็เพื่อเป็นการเน้นย้ำความเชื่อของสังคมที่มองว่า ผู้ที่อยู่ในสถานะนักเรียนหรือนักศึกษานั้น เป็นกลุ่มบุคคลที่ถูกควบคุมในเรื่องเพศอย่างเคร่งครัดมากกว่ากลุ่มบุคคลในสถานะอื่น ๆ ดังนั้นเมื่อกลุ่มคนในสถานะนี้มีพฤติกรรมที่ผิดแผกไปจากกรอบความเชื่อที่สังคมตั้งไว้ ย่อมมีความผิด

จากการนำเสนอข่าวทั้ง 3 ข่าวด้านบนนั้น เราจะเห็นได้อย่างชัดเจนเลยว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการตั้งครรภไม่พึงประสงค์นั้น มักจะถูกหยิบยกให้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากความไม่รักษาวลสงวนตัวของเพศหญิงเพราะตามความเชื่อของสังคมไทย การรักษาวลสงวนตัวเป็นหน้าที่ที่เพศหญิงจะต้องปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าผู้หญิงคนไหนไม่ปฏิบัติจะถูกตราหน้าว่าเป็น "ผู้หญิงที่ไม่ดี" และต้องได้รับ

การลงโทษจากสังคม ซึ่งการนำเสนอข่าวในลักษณะนี้ ก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่หนังสือพิมพ์ใช้ลงโทษวัยรุ่นหญิงที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม

และชุดคำในชุดสุดท้ายที่พบในการนำเสนอข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่น คือ ชุดคำที่แสดงระดับความรุนแรงของเรื่อง ซึ่งจากการศึกษาข่าวที่นำเสนอทั้งหมด พบว่ามีกลุ่มคำที่ใช้ดังนี้

ตาราง 22 ชุดคำที่แสดงระดับความรุนแรงของเรื่อง

ชุดคำที่แสดงระดับความรุนแรงของเรื่อง	ไทยรัฐ (หน่วยคำ)	เดลินิวส์ (หน่วยคำ)	คมชัดลึก (หน่วยคำ)	มติชน (หน่วยคำ)	ผู้จัดการรายวัน (หน่วยคำ)
แฉ	3	2	2	2	-
อนาถ	2	-	1	-	-
พิสดาร	1	-	1	-	-
ชาติสต์	1	-	-	-	-
สลด	2	1	-	-	-
สยิว	1	-	1	-	-
ตะลึง	1	-	-	-	-
เหยียด	2	1	1	-	-
อำมหิต	2	-	1	-	-
โหด	3	2	2	-	-
โหด	1	3	-	-	-
ถ่อย	2	2	1	-	-

ตาราง 23 สรุปความถี่การเลือกใช้คำที่แสดงความระดับความรุนแรงของเรื่องเพศในหนังสือพิมพ์ต่างๆ

หนังสือพิมพ์/จำนวน	ไทยรัฐ (จำนวน)	เดลินิวส์ (จำนวน)	คมชัดลึก (จำนวน)	มติชน (จำนวน)	ผู้จัดการรายวัน (จำนวน)
ชุดคำที่แสดงระดับความรุนแรงของเรื่อง	21	11	10	2	-

“แฉ”เป็นคำที่มักนำมาใช้เพื่อแสดงปรากฏการณ์ที่เป็นปัญหาและเป็นข้อมูลใหม่

คำนี้ถูกเลือกมาใช้ ในการนำเสนอข่าวที่มาจากการเปิดเผยข้อมูลใหม่ๆ ที่ได้จากงานวิจัยหรือการสัมภาษณ์ต่างๆ ในประเด็นที่เกี่ยวกับเรื่องเพศกับวัยรุ่น ซึ่งมักจะเป็นเรื่องในเชิงลบซึ่งการใช้คำว่า “แฉ” นั้นเป็นการให้น้ำหนักความหมายในแง่ที่ไม่ดีอยู่แล้ว

นอกจากจะถูกนำมาใช้ในการนำเสนอข่าวที่เป็นการเปิดเผยข้อมูล หรืองานวิจัยต่างๆ แล้ว ซึ่งนำมาใช้ในประเด็นข่าวที่เป็นการเปิดเผยข้อมูลที่สังคมไม่เคยได้รับรู้หรือไม่คุ้นเคยมาก่อน ซึ่งส่วนมากมักเป็นการเปิดเผยในเรื่องของพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่เปลี่ยนไปในทางที่ไม่ดี เช่น การที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้นกว่าแต่ก่อน หรือการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นหญิง และการทำแท้งมีอัตราที่สูงขึ้น

“แฉวัยรุ่นไทยเหลวแหลก สารพัดปัญหา”

เยาวชน 5 ภาค สะท้อนปัญหาวัยรุ่นไทย มีพฤติกรรมเหลวแหลก เด็กภาคกลางเก็บกตจีงระบายออกในด้านที่ผิด หญิงเหนือใจกล้าชอบอ่อยผู้ชาย เด็กใต้ตั้งแก๊งชิงจยย.ฉกชิงวิ่งราว ขาดตัวหาเงิน ใช้ของฟุ่มเฟือย ส่วนเด็กอีสานยึดสัญลักษณ์ขายบริการ ผู้หญิงสะพายกระเป๋าสีแดง ผู้ชายกระเป๋าสีเหลือง ระบุรัฐบาลมีโครงการออกมาเยอะ แต่กลับไม่สามารถแก้ปัญหาสังคมอย่างแก่นแท้

(ที่มา:หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันพุธ 22 ก.ย. 47)

“ใจแฉ พลอดรัก ทุกมุมอับ ยึดฟาสต์ฟู้ด แทนม่านรูด”

ใจแฉมุมอับทุกแห่งคือที่พลอดรักวัยรุ่น พบมุมลับตาในห้าง-ฟาสต์ฟู้ด ยังเคยมีเพศสัมพันธ์กันอ้างตื่นเต้นดี นิยมใช้ช่วงแข่งกีฬาซีมีเช็กซ์ ดุสิตไพโรระบุ นร.-นศ.กว่า 90% เห็นฉากรักในที่สาธารณะจนชิน นักเรียน-นักศึกษากว่า 60 คน ที่เข้าร่วมเสวนา หัวข้อ “ทำไมนักเรียน-นักศึกษาไทย จึงไม่รักนวลสงวนตัว” เมื่อวันที่ 3 กันยายน ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต(มสด.) ส่วนใหญ่ยอมรับว่าตัวเองหรือเพื่อนสนิทนั้น เคยเห็นพฤติกรรมการพลอดรักของวัยรุ่นในที่สาธารณะนอกเหนือจากบนรถโดยสารสาธารณะ

(ที่มา:หนังสือพิมพ์มติชน 4 ก.ย. 47)

จากตัวอย่างข่าวทั้ง 2 ขึ้นด้านบนนั้น จะพบว่า ในแต่ละข่าวล้วนแล้วแต่มีเนื้อหาที่เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นทั้งสิ้น โดยใช้คำว่า “แฉ” มาเป็นคำหลัก เพื่อแสดงให้เห็นว่าเป็นการนำเสนอข่าวหรือข้อมูลในแง่ลบ และเมื่อดูจากบริบทของคำที่ใช้ในการเขียนข่าวทั้ง 2 ขึ้น ไม่ว่าจะ เป็น คำว่า “เหลวแหลก” “สารพัดปัญหา” “เห็น..จนชิน” ซึ่งคำเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นคำที่แฝงไปด้วยความ ตื่นตระหนก การประณาม ตำหนิ แสดงให้เห็นว่านักข่าวหรือสื่อมวลชนมีทัศนคติต่อเรื่องนี้ในแง่ลบ ซึ่งก็สอดคล้องกับแนวคิดและความเชื่อหลักของคนในสังคม ดังนั้นวาทกรรมข่าวที่ถูกผลิตขึ้นมา นั้น จึงล้วนแล้วแต่มุ่งที่จะสื่อให้ผู้อ่านมีความเห็นที่คล้อยตาม หรือเป็นไปตามภาพที่หนังสือพิมพ์ได้นำเสนอ

“สลด, สยิว, ตะลึง, อนาถ, โหด, เหี้ยม, ซาดิสต์, อ่ามहित, โฉด เป็นคำแสดงระดับความรุนแรงของเรื่อง

“สลดอายุแค่ 12ในชนบทอีสานรู้จักอึบแล้ว”

ตะลึง! นักเรียนใจแตกในชนบทภาคอีสานใจแตกตั้งแต่เด็กๆ แค่อายุ 12 ก็พิน! กันแล้วแถม ร้อยละ 64 ไม่ได้สวมถุงยางอนามัยเป็นกามโรคเพียบ ระบุส่วนใหญ่ใช้วิธีกระตุ้นอารมณ์เพศ ด้วยการดื่มเหล้า ดูวิดีโอ-วีดีโอที่มีฉากสวาท บ้างก็อ่านหนังสือประเภทปลุกใจเสื่อป่า เผยสาเหตุ เพราะพ่อแม่ชอบวีซีดีมาให้ลูกดู เด็กเลยได้รับอิทธิพลจากสื่อ”

(ที่มา:หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันเสาร์ที่ 28 ส.ค 47)

“ตะลึง ภาพสยิว นร.โหดเรียน เช้าบ้านม่วงงาม”

ตำรวจเมืองคอน-สารวัตร นักเรียนตกตะลึงบุกเข้าใจกลางเมือง เห็นภาพสุดสยิว นักเรียนชายหญิงเปลือยกายเล่นเสียวกันในห้องนอน ส่วนด้านนอกนั้นมีชาย 3 หญิง 1 กำลังนัวเนีย เล้าโลมกันใจจิ้งครีมี ฝอบเป็นเด็กอายุ 14-15 ปี ยอมรับโหดเรียนมาเล่นเสียวกันบ่อยครั้ง

(ที่มา:หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันอาทิตย์ 26 ก.ย. 2547)

“อนาถวัยรุ่นจับอก นร. 15ปี ถูกว่าพันหัวดับ”

ผู้สื่อข่าวรายงานว่ เกิดเหตุเศร้าสลดกับวัยรุ่นในเมืองกรุง เมื่อนักเรียนสาวพาณิชย์ถูกกลุ่มคนร้ายใช้มีดฟันศีรษะเสียชีวิต ขณะที่เพื่อนสาวอีกคนสาหัส หลังเข้าไปต่อว่าวัยรุ่นชายที่มาจับอก”

(ที่มา:หนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันอาทิตย์ 5 ก.ย.2547)

จากตัวอย่างข้างต้นบนทั้ง 3 ชิ้นนั้น จะเห็นได้ว่าเป็นการรายงานข่าวที่แฝงไปด้วยกรอบแนวคิด และอารมณ์ของผู้เขียน เพื่อกระตุ้นให้ผู้อ่านมีอารมณ์ร่วมไปกับเหตุการณ์ ไม่ว่าจะเป็นการใช้คำแสดงถึงความตกใจต่อเหตุการณ์ "ตะลึง" หรือมีการสร้างภาพของพฤติกรรมที่น่าตกใจของเด็ก "นักเรียนใจแตก" "ภาพสยวนักเรียนชายหญิงเปลือยกายเล่นเสียวกันในห้อง" ซึ่งการสร้างบริบททางภาษาเช่นนี้เป็นการสร้างภาพของเหตุการณ์ให้ดูร้ายแรง และเป็นไปตามอารมณ์ของข่าวที่หนังสือพิมพ์ได้นำเสนอ

"ข่มขืนชาติสัตว์ 2 สาวชัฎฎมิ"

แก๊งวัยรุ่นหีนกามลวง 2 สาว มาร์กก็รุ่มขี้กามยับ ก่อนลงมือลวงจากโต๊ะสนุกเกอร์ อังพาไปดูน้ำพุร้อนศักดิ์สิทธิ์ เขี่ยกามเหินเป็นแขกขาประจำจึงหลงเชื่อ"

(ที่มา:หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 13 พ.ค. 2547)

"10 โจ้ กามโหด ลวงขยี้นร.13"

นร.หญิงวัย 13 ตกเป็นเหยื่อแก๊งเด็กปวช. หีนกาม คนกันเองพาซ้อนจยย.ไปรุ่มขี้กาม ดูดลากเข้าไปปลุกปล้ำ ชิงพืดเรียงควยยับ ตร.ตามล่าบุกตะครุบตัวไว้ได้"

(ที่มา:หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอาทิตย์ ที่ 20 มิ.ย. 2547)

จากข่าวทั้ง 2 ข่าวด้านบนพบว่า หนังสือพิมพ์มีการสร้างความรุนแรงให้กับเหตุการณ์ โดยเน้นย้ำความโหดร้าย หรือมีจิตใจที่ผิดปกติในเรื่องเพศ นอกจากนั้นการบรรยายภาพของผู้ถูกทำร้าย ทำให้สามารถจินตนาการตามได้อย่างชัดเจน "ดูดลากเข้าไปปลุกปล้ำ ชิงพืดเรียงควยยับ" ทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ร่วมไปกับเหตุการณ์ และยังตอกย้ำภาพความโหดร้าย รุนแรงของผู้กระทำให้มีมากขึ้น

จากการวิเคราะห์การประกอบสร้างทางภาษาของหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ฉบับนั้น พบว่ามีการใช้วิธีการในการประกอบสร้างที่เป็นไปในลักษณะที่คล้ายคลึงกันในเรื่องของการใช้ภาษา แต่จะมีความแตกต่างกันออกไปตามสไตล์การนำเสนอ ซึ่งเราจะพบว่าหนังสือพิมพ์ในเชิงประชานิยมคือ ไทยรัฐ เดลินิวส์ คมชัดลึก จะมีการกลุ่มคำ และภาษาที่หือหาว และเร้าอารมณ์มากกว่าหนังสือพิมพ์ในเชิงคุณภาพคือ มติชน และผู้จัดการรายวัน

วิธีการนำเสนอและประกอบสร้างวาทกรรมข่าวของหนังสือพิมพ์

ในหัวข้อนี้จะเป็นการวิเคราะห์ถึงวิธีการที่สื่อใช้ในการผลิตหรือสร้างวาทกรรมในประเด็นต่างๆ ตามที่ได้มีการนำเสนอมาแล้วในหัวข้อก่อนหน้านี้ การวิเคราะห์ได้เห็นวิธีการผลิตหรือวิธีคิดเบื้องหลังวาทกรรมของสื่อนี้ จะช่วยทำให้เข้าใจที่มาที่ไปของวาทกรรมและการสร้างความหมายผ่านพื้นที่สื่อมากขึ้น โดยในการยกข้อความมาวิเคราะห์นั้นจะวิเคราะห์ทั้งการใช้พาดหัวข่าว และการบรรยายเนื้อหาข่าวภายในตามประเด็นหลักที่ได้แบ่งไว้ทั้ง 3 ประเด็น คือ

พฤติกรรมการแสดงออกในเรื่องเพศ
ทัศนคติและค่านิยมในเรื่องเพศ
ผลกระทบและปัญหาที่เกิดจากเรื่องเพศ

นอกจากการวิเคราะห์บริบทของคำและการใช้ภาษาแล้ว เพื่อศึกษากระบวนการประกอบสร้างวาทกรรมให้มีความเด่นชัดมากยิ่งขึ้น ได้มีการสัมภาษณ์บรรณาธิการข่าวของหนังสือพิมพ์ 3 ฉบับ คือ หนังสือพิมพ์ มติชน เดลินิวส์ และคมชัดลึก ประกอบในแต่ละประเด็นดังนี้

1) ใช้วิธีการผลิตซ้ำความเชื่อ/บรรทัดฐานของสังคม

การผลิตซ้ำความเชื่อ/บรรทัดฐานของสังคมในหนังสือพิมพ์นั้น สามารถวิเคราะห์แยกเป็นประเด็นได้ดังนี้

พฤติกรรมการแสดงออกในเรื่องเพศ

ในการนำเสนอข่าวที่มีประเด็นในเรื่องของพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นนั้นมักจะถูกนำเสนอในเรื่องของพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม และขัดต่อจารีตประเพณีของสังคม ซึ่งในการนำเสนอหนังสือพิมพ์จะหยิบยกเอาเรื่องของความเชื่อ และบรรทัดฐานของสังคมที่มองว่าการแสดงออกพฤติกรรมทางเพศอย่างเปิดเผยนั้นเป็นสิ่งที่ไม่สมควรมานำเสนอ โดยมุ่งแสดงภาพของการทำลายวัฒนธรรมอันดีงาม

โดยในการนำเสนอหนังสือพิมพ์ได้แบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ส่วน คือ ในส่วนของการพาดหัวข่าว และคำโปรยข่าวในหน้าหนึ่งที่มีมุ่งสร้างความตื่นตระหนก และกระตุ้นให้คนในสังคมเกิดความตระหนักต่อปัญหา และในเนื้อหาข่าวด้านในที่มุ่งขยาย และตอกย้ำภาพของความเชื่อ และบรรทัดฐานทางสังคมให้เด่นชัดมากขึ้น

ตัวอย่างพาดหัวข่าว

"ติดป้ายสกัดเช็กชับนรถเมล์ รักนวลสงวนตัว"

(ที่มา:หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันจันทร์ 6 ก.ย. 2547)

"เด็กวัยรุ่นใหม่นับวันยิ่งห่างวัด สถิติมั่วเช็กซ์ แชนอเมริกา"

(ที่มา:หนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันพฤหัสบดี 17 มิ.ย. 2547)

"ปี 47 สังคมเสื่อม ผงะเด็กหญิงรับชมซีนเด็กชาย"

(ที่มา:หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันเสาร์ที่ 1 ม.ค. 2548)

จากพาดหัวข่าวเราจะเห็นได้ว่าการแทรกกรอบแนวคิดของการผลิตซ้ำความเชื่อของสังคมไว้ด้วย ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการรักนวลสงวนตัว ซึ่งเป็นค่านิยมที่ดั้งเดิมและเป็นสิ่งที่ผู้หญิงไทยควรประพฤติปฏิบัติ หรือในเรื่องของการเป็นสังคมเมืองพุทธ ที่คนในสังคมไทยมีความใกล้ชิดกับวัดและพระพุทธศาสนา ซึ่งกรอบความเชื่อเหล่านี้หนังสือพิมพ์ล้วนแล้วแต่หยิบยกมาจากความเชื่อหรือบรรทัดฐานทางสังคมที่มีอยู่แล้ว มาผลิตซ้ำและตอกย้ำให้ผู้อ่านได้เห็นภาพของความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

"นายพิเชษฐพล ไทยประสงค์ นักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประธานสมาธิเยาวชนภาคเหนือ กล่าวว่า ขณะนี้วัฒนธรรมเรื่องเพศของเยาวชนภาคเหนือเปลี่ยนไป วัฒนธรรมล้านนาถูกทำลายหมดสิ้น โดยเฉพาะการแสดงออกทางเพศของเยาวชน กลายเป็นว่าผู้หญิงเป็นฝ่ายเริ่มต้นจีบและตะตองตัวผู้ชายก่อน ขณะที่วัฒนธรรมล้านนาเดิมนั้นทำได้เพียงตะตอง

ชายเสีย และค่านิยมทางเพศที่ผู้หญิงเสียพรหมจรรย์ครั้งแรกแล้ว ครั้งต่อไปไม่มีผลอะไร ทำให้เกิดปัญหาท้องก่อนวัยสมควร"

(ที่มา:หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันอังคาร ที่ 21 ก.ย 2547)

"ที่กระทรวงมหาดไทย เมื่อเวลา 16.30 น. วันที่ 25 พ.ย. นางระเบียบรัตน์ พงษ์พานิชในฐานะประธานศูนย์เสริมสร้างครอบครัวให้อบอุ่นและเป็นสุข ซึ่งเป็นผู้ริเริ่ม "กลุ่มรักนวลสงวนตัว" ให้กับเด็กและเยาวชน เพื่อไม่ให้สูญเสียพรหมจรรย์ก่อนวัยอันควร ได้แสดงความเป็นห่วงต่อเด็กและเยาวชนอย่าเสียตัวในคืน "ลอยกระทง" ว่าประเพณีลอยกระทง เป็นประเพณีอันงดงามของไทย ซึ่งต่างชาติชื่นชม จึงขอฝากเตือนลูกหลาน อย่าดื่มคองกับการสูบบุหรี่ หรือดื่มสุรา เพราะจะนำไปสู่ความเสื่อมเสียในหลายๆ เรื่องรวมไปถึงความเปลืองใจโดยเฉพาะผู้หญิง"

(ที่มา:หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันเสาร์ 27 พ.ย. 2547)

"แรกๆ ก็ตกใจว่าทำไมทำกันใจแข็งแบบนั้น หลังๆ เริ่มเฉย มองว่าเป็นเรื่องของความขัดแย้งทางวัฒนธรรมมากกว่า เหมือนรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกมา แต่รับแบบผิดๆ ไม่คิดถึงความเหมาะสมเท่าไร วิธีป้องกันแก้ไขปัญหาน่าจะอยู่ที่ครอบครัวที่ควรพูดเตือนลูกหลานกันบ้าง ที่เหลือก็ขึ้นกับตัวบุคคลว่าจะทำตามมั๊ย"

(ที่มา:หนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันพฤหัสบดี 23 ก.ย. 2547)

ส่วนในการนำเสนอข่าวนั้น หนังสือพิมพ์จะมุ่งหยิบยกเอาบริบทของข่าวที่มีการพูดถึงความเชื่อและกรอบของสังคมมาอธิบาย และขยายความเพื่อให้ภาพของเหตุการณ์มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยหนังสือพิมพ์ มักจะเลือกหยิบยกเอากรอบแนวคิดจากการนำเสนองานวิจัยของผู้ทรงคุณวุฒิ หรือทัศนคติของบุคคลต่างๆ ที่ได้รับการยอมรับ และเชื่อถือจากคนส่วนใหญ่ในสังคมมานำเสนอ ซึ่งจากตัวอย่างข่าวด้านบน ก็จะพบว่า เป็นการหยิบยกเอาทัศนคติของผู้ที่ได้รับการยอมรับจากสังคม ที่มีมุมมองต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นที่ไม่เหมาะสม และขัดต่อกรอบธรรมเนียมประเพณีของสังคม

ทัศนคติและค่านิยมในเรื่องเพศ

ในการนำเสนอข่าวเรื่องทัศนคติและค่านิยมในเรื่องเพศของเยาวชนนั้น หนังสือพิมพ์จะนำเสนอในเรื่องของทัศนคติและค่านิยมในเรื่องเพศของวัยรุ่นที่เปลี่ยนแปลงไป และมีความขัดแย้งกับความเชื่อเดิมของสังคมไทย

ตัวอย่างพาดหัวข่าว

“ฟื้นค่านิยม เยาวสตรี รักนวลสงวนตัว คาถา สยบมั่วเซ็กซ์”

(ที่มา:หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันจันทร์ 27 ก.ย. 47)

“แฉนักเรียน ฮิต เซ็กซ์เลื้อยอาหาร”

(ที่มา:หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันศุกร์ 18 มิ.ย. 2547)

ในการนำเสนอข่าวนั้นหนังสือพิมพ์ ยังมีการแทรกกรอบแนวคิดความเชื่อในเรื่องทัศนคติและค่านิยมเดิมของสังคมเข้าไปด้วย โดยเราจะเห็นได้จากการใช้ภาษาที่เป็นการต่อต้าน และไม่เห็นด้วยกับค่านิยมของวัยรุ่นในยุคสมัยนี้ เช่น การใช้คำว่า “มั่วเซ็กซ์” เป็นการบรรยายถึงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น หรือ การใช้คำว่า “แฉ” ซึ่งเป็นคำที่มีความหมายในแง่ลบ ที่หมายถึงการเปิดเผยข้อมูลในเรื่องที่ไม่ดี นอกจากนี้ในการนำเสนอข่าวยังมุ่งแฝงแนวคิดในเรื่องของการฟื้นค่านิยมของการรักนวลสงวนตัว กระตุ้นวัยรุ่นหันมาให้ความสำคัญและปฏิบัติตัวให้เหมาะสมตามกรอบความเชื่อ และตามวิถีทางของสังคมที่ถูกต้อง ซึ่งการนำเสนอข่าวในทำนองนี้เท่ากับ เป็นการตอกย้ำกรอบความเชื่อและบรรทัดฐานเดิมของสังคมไทย

ซึ่งในการผลิตซ้ำความเชื่อ และบรรทัดฐานทางสังคมในเรื่องทัศนคติและค่านิยมในเรื่องเพศนั้น หนังสือพิมพ์จะมุ่งผลิตซ้ำโดยการประกอบสร้างทางภาษาให้เห็นถึงภาพของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันก่อนว่าเป็นอย่างไร และสอดแทรกเอากรอบความเชื่อเดิมของสังคมเข้าไปในการรายงานข่าว เหมือนกับเป็นการมองว่าทัศนคติและค่านิยมทางเพศที่เปลี่ยนแปลงไปนั้น เป็นเรื่องที่ผิดแปลกไปจากทัศนคติและความเชื่อที่มีอยู่เดิม

ผลกระทบและปัญหาที่เกิดขึ้นจากเรื่องเพศ

ในเรื่องของผลกระทบและปัญหาที่เกิดขึ้นจากเรื่องเพศนั้น หนังสือพิมพ์จะมุ่งผลิตข่าวในเรื่องความเชื่อของสังคม ที่มองว่าการมีพฤติกรรมเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมกับวัยรุ่น และวัยรุ่นไม่ควรที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยว

ตัวอย่างพาดหัวข่าว

“นร.สาวใจแตก คลอดในห้องน้ำ”

(ที่มา:หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอาทิตย์ 18 ส.ค. 2547)

“ม.3 ผูกคอดับ ถูกสาวหักอก”

(ที่มา:หนังสือพิมพ์คมชัดลึก ฉบับวันพฤหัสบดี 23 ธ.ค. 2547)

“พิชรักฆ่า 2 ศพ หนุ่ม 19 บุกเคลียร์”

“ฆ่าได้พยายามไม่ได้ หนุ่ม 19 แค้นแฟนสาวที่ตีจากมาคบหากับหนุ่มวัย 16 นักเรียน ม.5 ชื่อดังในลพบุรี พกปืนบุกมาเคลียร์ถึงบ้านศัตรูหัวใจ แต่ไม่เป็นผล ชักปืนจ่อยิงกระจาย ตำรวจสกัดจับแต่ไร้แวว”

(ที่มา:หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันเสาร์ 10 เม.ย. 2547)

“สาววัยรุ่นใจแตกแอบมีเพศสัมพันธ์สาวทักกับแฟนหนุ่ม จนเกิดมารหัวชนอุ้มท้องได้ 7 เดือน รีดทิ้งเลือดในอกอุ้มฝังดินในรั้วบ้านเช่า จนศพขึ้นอืด สุนัขมาคุ้ยกินสภาพสุดอนาถ ตำรวจจะดมล่าค้นสถานพยาบาลทุกแห่งหวังจับตัวมาดำเนินคดี”

(ที่มา:หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพฤหัสบดี 12 ส.ค. 2547)

“สาวราชภัฏแฉ ฆ่าเลือดในอก ตำรวจนำสาว 19 ที่ก่อคดีสลดใจ ใช้มีดคัตเตอร์เชือดคอลูกในไส้ โยนตึกหอพัก ไปทำแผนประกอบคำรับสารภาพ ท่ามกลางไทยมุ่งส่งเสียงสาปแช่งกันขรม ผู้ต้องหาเผยเบื้องหลังทั้งน้ำตาตกเป็นฆาตรกรสังหารสายโลหิต ลักลอบได้เสียกับเพื่อนชายขณะเรียนหนังสือ จนเกิดมารหัวชน แล้วฝ่ายชายเบือนหน้าหนีไม่รับผิดชอบ เกิดความอับอายบอหน้าหนีเข้า

เมืองกรุง สมัครเป็นสาวโรงงานกระทั่งคลอดลูกไม่รู้ตัว แต่เกิดอารมณ์ชั่ววูบเลยคิดสั้น ก่อคดีสังหาร เลือดในอก"

(ที่มา:หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอาทิตย์ 26 ธ.ค. 2547)

จากเนื้อหาการพาดหัวข่าวนั้น เราจะพบว่ามี การแฝงการผลิตซ้ำ บรรทัดฐานของสังคมในเรื่องเกี่ยวกับความไม่เห็นด้วย หรือการต่อต้านในเรื่องของการที่วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศ โดยเราจะเห็นได้จากการใช้คำในข่าว ไม่ว่าจะเป็นคำว่า "พิชรัก" ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความรัก เป็นเรื่องที่อันตราย และถ้าไม่เข้าใจก็จะก่อให้เกิดผลเสีย คำว่า "นร.สาวใจแตก" เหมือนเป็นการสร้างความแปลกแยก และสร้างภาพของการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม หรือ "ม.3 ผูกคอดับ ถูกสาวหักอก" ก็เป็นการแสดงให้เห็นถึงการขาดวุฒิภาวะของวัยรุ่น ที่ยังไม่เหมาะสมที่จะมีความรัก จนก่อให้เกิดผลเสียร้ายแรงตามมา

นอกจากนั้นจะเห็นได้ว่า มีการเหยียดเอากวอบความเชื่อของคนในสังคมมากล่าวในการนำเสนอข่าวด้วย เช่น "ท่ามกลางไทยมุ่งส่งเสียงสาปแช่งกันขรม" เน้นการบรรยายภาพของการที่ผู้ต้องหาถูกคนในสังคมประณาม ซึ่งสอดคล้องกับกรอบความเชื่อของคนในสังคมที่จะประณาม และต่อว่าผู้ที่สังคมมองว่ามีพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสม

หรือแม้แต่การสร้างภาพของผลร้ายที่เกิดขึ้นจากการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม "เกิดความอับอายบากหน้าหนีเข้าเมืองกรุง" ตอกย้ำให้เห็นภาพของผลร้ายที่เกิดขึ้น จากการมีพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องตามกรอบของสังคม จนทำให้เกิดความอับอาย และไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม

"นักวิชาการรวมหัวถกแก้ปัญหาเด็กเสียตัวตั้งแต่เยาว์ หมอกรมสุขภาพจิตระบุปัญหาเกิดเพราะเด็กขาดความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์อย่างถูกวิธี แนะนำบรรจุหลักสูตรสอนเพศศึกษา รวมถึงเสนอการ "ชกกว่าว" ให้เด็ก ควบคู่กับการพัฒนาสมองส่วนคิด ซึ่งการห้ามขายเหล้าเด็กต่ำกว่า 18 ปี ช่วยแก้ปัญหาได้จีบจ้อย แต่ถ้าส่งเสริมให้รู้จักยังคิด จะคุมพฤติกรรมได้มากกว่า"

(ที่มา:หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันศุกร์ 24 ธ.ค. 2547)

นอกจากการนำเสนอเนื้อหาข่าวที่มีการแฝงความเชื่อ และการผลิตซ้ำบรรทัดฐานทางสังคมแล้ว หนังสือพิมพ์ก็ยังมีมุ่งที่จะนำเสนอข่าวที่เป็น การนำเสนอผลการวิจัยที่มีเนื้อหาของ การตอกย้ำ

ความเชื่อในเรื่องของผลกระทบและปัญหาที่เกิดในเรื่องเพศมาผลิตซ้ำอีกต่อหนึ่ง จากเนื้อหาข่าวด้านบน เราจะเห็นว่าหนังสือพิมพ์มีการหยิบยกเอาข้อมูลของการวิจัยทางวิชาการ ที่ระบุถึงปัญหาเรื่องเพศกับวัยรุ่นมาผลิตซ้ำ เพื่อตอกย้ำกรอบความคิดของสังคมที่มองว่าเรื่องเพศกับวัยรุ่นเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม วัยรุ่นยังอ่อนด้อยประสบการณ์และขาดความรู้ในเรื่องเพศที่ถูกวิธี ดังนั้นเมื่อวัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศก็ย่อมจะก่อให้เกิดผลเสียตามมา

การผลิตซ้ำควมเชื่อ / บรรทัดฐานของสังคมนั้น จากการสัมภาษณ์ถึงกระบวนการคัดเลือกและการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ จะพบว่าการผลิตซ้ำความเชื่อ/บรรทัดฐานของสังคม เป็นวิธีการประกอบสร้างทางภาษาที่สำคัญ ซึ่งช่วยทำให้ข่าวเกิดความน่าสนใจ เพราะในการคัดเลือกข่าวนั้นสิ่งสำคัญที่หนังสือพิมพ์คำนึงถึงก็คือ คุณค่าข่าว

“ เราปฏิเสธไม่ได้ว่านสพ. มันก็คือ ธุรกิจอย่างหนึ่ง ดังนั้นในการเลือกข่าวที่จะเอามาลงในหน้า 1 มันก็ต้องเป็นข่าวที่คนสนใจกัน ซึ่งมันก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าส่วนใหญ่ มันก็คือเรื่องหรือปรากฏการณ์ในสังคมที่เป็นเรื่องในแง่ลบ ซึ่งเรื่องพวกนี้มันก็มีคุณค่าข่าว ก็คือ เป็นเรื่องแปลก ไม่ปกติ และคนส่วนใหญ่ก็มักจะให้ความสนใจ

(สัมภาษณ์พรชัย ปุณณวัฒน์นาพร, เติลนิวิธ วันเสาร์ที่ 11 กุมภาพันธ์ 2549)

“ ในการเลือกประเด็นข่าวนั้น มันก็ขึ้นอยู่กับสัดส่วนความเหมาะสมหลายอย่าง แล้วแต่ว่าหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นๆ มองเห็นว่าประเด็นใดมีความน่าสนใจ ที่จะขายได้ แต่โดยปกติแล้วถ้าเป็นหนังสือพิมพ์ในแบบที่เราทำอยู่ ก็คือหนังสือพิมพ์ที่เรียกกันว่า ประชานิยม ดังนั้นมันก็ต้องนำเสนอเรื่องที่คนส่วนใหญ่สนใจ ลงไปแล้วข่าววันนั้นสามารถขายได้ ยกตัวอย่างเช่น หนังสือพิมพ์ตอนใกล้วันหยุดออก มักจะมีลงข่าวเกี่ยวกับเจ้าแม่ นั่น เจ้าแม่นี้ ซึ่งคนก็ให้ความสนใจ ซึ่งถ้าถามกันว่าจริงๆ หนังสือพิมพ์ทำถูกไหม มันก็ไม่ถูก เพราะหนังสือพิมพ์จะต้องมีหน้าที่ให้ปัญญากับสังคม แต่จะทำยังไงได้ในเมื่อหนังสือพิมพ์ก็ยังต้องคำนึงถึงยอดขาย

(สัมภาษณ์ก่อเขต จันทเลิศลักษณ์, คมชัดลึก วันจันทร์ที่ 21 มีนาคม 2549)

และนอกจากการให้ความสำคัญในเรื่องของคุณค่าข่าวหรือข่าวที่มีคนสนใจแล้ว อีกปัจจัยหนึ่งที่นักหนังสือพิมพ์ให้ความสนใจ และมีส่วนสำคัญในการคัดเลือกข่าว ก็คือ สไตล์หรือแนวทางใน

การดำเนินนโยบายข่าวของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ โดยจะใช้เรื่องคุณค่าข่าว มาเป็นเหตุผลประกอบการตัดสินใจเท่านั้น

“ กรอบแรกที่ใช้ในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่ง ก็คือ สไตล์ของหนังสือพิมพ์มติชน 2. ก็คือ คุณค่าข่าว คือ ข่าวจะเป็นข่าวอะไรก็ได้ แต่ต้องมีคุณค่าข่าวที่ครบถ้วน อาจเป็นข่าวประเภท emotional หรือข่าวอาชญากรรมก็ได้ สามารถนำมาลงบนหน้าหนึ่งได้ทั้งสิ้น เช่น ข่าวเหม้ม ซึ่งเป็นข่าวที่ไม่ใช้สไตล์ของมติชน แต่มีคนสนใจลงแล้วมีคนอ่านมากกว่าข่าวการเมือง ก็นำมาขึ้นเป็นข่าวหน้าหนึ่งได้ 3. ข่าวที่เกิดประโยชน์ต่อสังคม เช่น การยกย่องคนดี เช่น เรื่องของบุญเย็น หรืองานวิจัยหรือสถิติ ซึ่งเราคำนึงถึงเรื่องความใหม่ สด แปลก เป็นสำคัญ และในการนำเสนอข่าวนั้น สิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึงก็คือเรื่องสังคมของผู้บริโภคด้วย บางครั้งเราก็ต้องดูด้วยว่าผู้บริโภคอาจไม่ได้อยากอ่านแต่ข่าวหนักๆ แต่อาจอยากอ่านข่าวดีๆ บ้าง ซึ่งโดยภาพรวมในการนำเสนอข่าวของมติชน 70 % นั้น จะเป็นข่าวการเมือง ข่าวที่มีผลกระทบต่อคนส่วนใหญ่ หรือคนจำนวนมากอาจเกี่ยวกับการพัฒนาสังคม การแก้ไขปัญหาการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ส่วน 10 % ก็จะเป็นข่าวอาชญากรรม 10 % จะเป็นข่าวสังคม 10 % ก็จะเป็นข่าวที่คนส่วนใหญ่ให้ความสนใจ หรือข่าว sensation ทั้งหมด

(สัมภาษณ์ภาคภูมิ ป่องภัย, มติชน วันพุธที่ 23 กุมภาพันธ์ 2549)

การสัมภาษณ์บรรณาธิการข่าวหนังสือพิมพ์ ทั้ง 3 ราย จะพบว่าการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์นั้นจะให้ความสำคัญต่อการนำเสนอบรรทัดฐาน และสิ่งที่สังคมยึดถือและปฏิบัติค่อนข้างมาก เพราะหนังสือพิมพ์มีหน้าที่นำเสนอข่าวสารที่เกิดขึ้นในสังคม

บรรณาธิการหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ให้ความเห็นว่า เรื่องเพศนั้นเป็นเรื่องธรรมชาติและเป็นสิ่งที่คนให้ความสนใจ แต่เป็นเพราะบรรทัดฐานทางสังคมของคนไทยมองว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ไม่ดี และสมควรปกปิด ซึ่งเมื่อมีการนำเสนอเรื่องนั้นหนังสือพิมพ์ก็จะนำเสนอว่าเป็นเรื่องที่ไม่ดี เป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม ไม่ควรกระทำเป็นแบบอย่าง

“การนำเสนอข่าวเรื่องเพศ”เรื่องเพศถือเป็นเรื่องธรรมชาติ เป็นเรื่องปกติที่ขาดไม่ได้ ถือเป็นสันดานดิบหรือจิตใต้สำนึกของมนุษย์ ที่เรื่องที่ดีๆ หรือเรื่องปกติมักไม่น่าสนใจ แต่ถ้าเป็นเรื่องในแง่ลบ เป็นเรื่องที่ถูกปกปิดไว้ เป็นเรื่องที่ไม่เกิดขึ้น หรือคนในสังคมคาดไม่ถึงว่าจะเกิดขึ้น (ใน

กรณีนี้ก็คือเรื่องเพศกับวัยรุ่น) คนก็จะอยากรู้อยากเห็น และจะให้ความสนใจว่าทำไมเรื่องนี้ถึงเกิดขึ้น แต่ประเด็นที่น่าสนใจก็คือ จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันมีการก่อกดตีข่มขืนมากขึ้น เราก็จะนำเสนอว่ามันไม่ดี และนำเสนอถึงสาเหตุซึ่งอาจมีหลายอย่างมาประกอบกัน แต่สาเหตุสำคัญก็ขึ้นอยู่กับว่าคนในสังคมเรามีจิตสำนึกต่อบรรทัดฐานของสังคมมากน้อยแค่ไหน"

(สัมภาษณ์พรชัย ปุณณวัฒนาพร, เดลินิวส์ วันเสาร์ที่ 11 กุมภาพันธ์ 2549)

จากการสัมภาษณ์บรรณาธิการหนังสือพิมพ์มติชน พบว่าการที่เรื่องเพศกับวัยรุ่นได้รับความสนใจและมักถูกนำมาเสนอเป็นเพราะว่าวัยรุ่นถูกสังคมมองว่ายังมีความคาบเกี่ยวกับความเป็นเด็กอยู่ จึงถูกคนในสังคมมองว่า เป็นกลุ่มที่ยังอยู่ห่างไกลจากปัญหา

"ในทางสื่อแล้ว ชาวที่เกี่ยวกับเด็ก นักเรียน นิสิต นักศึกษา นั้นมักจะมีที่น่าสนใจกว่า ชาวที่เกี่ยวกับทหาร ตำรวจ หรือบุคคลที่เป็นผู้ใหญ่อยู่แล้ว เพราะเรื่องราวของผู้คนที่ผ่านโลกมาน้อย ยังบริสุทธิ์ หรืออยู่ในวัยที่ดูห่างไกลจากปัญหา มีปัญหาที่เกิดขึ้นกับพวกเขาบ้าง และไม่เกิดขึ้นบ่อย เนื่องจากพวกเขายังอยู่ในกรอบที่ได้รับการดูแลจากผู้ใหญ่ ดังนั้นเมื่อพวกเขาเหล่านั้นเข้าไปอยู่ใกล้ปัญหา หรือเกิดปัญหาขึ้นกับพวกเขา ก็จะกลายเป็นเรื่องที่น่าสนใจของคนในสังคมทันที"

(สัมภาษณ์ภาคภูมิ ป่องภัย, มติชน วันพุธที่ 23 กุมภาพันธ์ 2549)

ความเห็นของภาคภูมิ ป่องภัยนั้น เป็นความเห็นที่ตอกย้ำความเชื่อและบรรทัดฐานเดิมของสังคมที่มองว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องต้องห้ามของวัยรุ่น เพราะวัยรุ่นยังเด็กและขาดวุฒิภาวะในหลายๆ ด้าน ดังนั้นเมื่อเกิดปัญหาในเรื่องเพศขึ้นกับวัยรุ่น จึงทำให้สังคมให้ความสนใจมากกว่าปัญหาเรื่องเพศที่เกิดขึ้นกับคนในวัยอื่นๆ

2) ใช้วิธีการสร้างภาษา เพื่อตอกย้ำความเชื่อ

การประกอบสร้างทางภาษา เพื่อตอกย้ำความเชื่อนั้น หนังสือพิมพ์จะมีวิธีการประกอบสร้างที่แตกต่างกันออกไปตามแต่ละประเด็น ดังนี้

พฤติกรรมการแสดงออกในเรื่องเพศ

ในการนำเสนอข่าวเรื่องพฤติกรรมทางเพศนั้น การประกอบสร้างทางภาษาจะเป็นการหยิบยกเอาความเชื่อของสังคมที่มีอยู่แล้วมานำเสนอ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความไม่เหมาะสมในเรื่องของอายุ การกระทำที่ไม่เหมาะสม และสภาพสังคมที่มีความเปลี่ยนแปลง

โดยวิธีการที่หนังสือพิมพ์ใช้ในการสร้างภาษา เพื่อตอกย้ำความเชื่อและการแสดงออกพฤติกรรมในเรื่องเพศนั้น หนังสือพิมพ์จะสร้างภาษาอยู่บนพื้นฐานทางความเชื่อเดิมของคนในสังคมที่มีต่อเรื่องเพศ เพื่อเป็นการสร้างความชอบธรรมและความน่าเชื่อถือให้กับข่าวนั้น

ตัวอย่างพาดหัวข่าว

“เช็กซีใจไทยลามหนัก ห้างยันร้านฟาสต์ฟู้ด”

(ที่มา:หนังสือพิมพ์คมชัดลึก ฉบับวันเสาร์ 4 ก.ย. 2547)

“วัยรุ่นเมืองทอง ยึดลานกีฬา เช็กซีใจครีမ်”

(ที่มา:หนังสือพิมพ์คมชัดลึก ฉบับวันอังคาร 13 เม.ย. 47)

“ใจแฉ พลอดรัก ทุกมุมอับ ยึดฟาสต์ฟู้ด แทนม่านรูด”

(ที่มา:หนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันเสาร์ 4 ก.ย. 47)

“เด็กมัธยมชาย-หญิง โดดเรียน! ไปมั่วเช็กซีในโรงแรม”

(ที่มา:หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันเสาร์ที่ 10 ก.ค 47)

การใช้ภาษาในการพาดหัวข่าวนั้น หนังสือพิมพ์จะมีการสร้างภาษา ที่เป็นตอกย้ำในเรื่องของความไม่เหมาะสมทางพฤติกรรมที่วัยรุ่นแสดงออก โดยการสร้างภาษาที่เป็นการประณาม และแสดงความไม่เห็นด้วย ไม่ว่าจะเป็นการนำคำว่า “เช็กซี” ซึ่งแสดงภาพของการมีพฤติกรรมทางเพศ มาประกอบกับคำว่า “โจ่งครีမ် “ “เช็กซีโจ่งครีမ်” เพื่อเป็นการแสดงภาพของการมีพฤติกรรมทางเพศ ที่เปิดเผย ไม่อายผู้อื่น หรือ การใช้คำว่า “มั่ว” มาประกอบกับคำว่า “เช็กซี” เพื่อเป็นการแสดงให้เห็น

ถึงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมและขัดต่อวัฒนธรรมอันดีงามของสังคม การใช้คำเหล่านี้ล้วนแต่เป็นการตอกย้ำภาพของการกระทำที่เป็นสิ่งผิด และไม่เหมาะสม

“สงกรานต์..กับสถิติ 100เต้า เป้าจับใจอุบาทว์!!”

ปีนี้จับให้ได้ 100 เต้า ...เป็นการทำลายสถิติตัวเอง ...!!...ดูมันสิ ..ดูมันคิด แต่ก็อย่านึกว่า จะทำได้ง่าย ไม่มีโอกาส “เจอ ต.” เพราะมีวัยรุ่นหญิงตั้งป้อมรับมือไว้แล้ว...

“พี่คะ..นวดหน้าด้วยเท้าไหมคะ ..!? นี่ยังงั้นละ ช่วยกันอธิษฐานให้พวก “ใจอุบาทว์น้อย ดีมั๊ย??”

ในการประกอบสร้างทางภาษานั้น นอกจากการสร้างคำให้มีความน่าสนใจแล้ว ในบริบทของ ชาว ก็ยังมุ่งเน้นการสร้างภาพของคำที่ประกอบสร้างขึ้นให้มีความเด่นชัดมากขึ้น เช่น ในข่าวข้างต้นนี้ มีการใช้คำว่า “ใจอุบาทว์” เพื่อเป็นการตอกย้ำภาพของวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ว่าเป็นบุคคลที่สังคมรังเกียจและไม่ยอมรับ โดยนอกจากจะประกอบสร้างภาษาขึ้นมาแล้วยังมีการลง ข้อความ สัมภาษณ์ที่มีภาษาที่เร้าอารมณ์ มาช่วยเน้นย้ำให้ภาพที่หนังสือพิมพ์ต้องการนำเสนอให้เด่น ชัดมากขึ้น

ซึ่งการสร้างภาษาเพื่อตอกย้ำความเชื่อของสังคมนั้น หนังสือพิมพ์จะมุ่งใช้คำที่เร้าอารมณ์ และมีความหมายที่รุนแรงมาใช้ เพื่อสร้างให้ภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นดูร้ายแรงและส่งผลกระทบต่อความรู้สึก ของคนในสังคมได้ทันที

ทัศนคติและค่านิยมในเรื่องเพศ

“นำห่วง! กิ๊กขายสุเด็ก 12 สัญญาณ สังคมขาดรัก”

(ที่มา:หนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันพุธ 13 ต.ค. 2547)

“โรคติดเช็กซ์ลามวัยโจ๋ ศธ. คุมพลอดรัก”

(ที่มา:หนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันจันทร์ 6 ก.ย. 2547)

การสร้างภาษาในการนำเสนอข่าวด้านบนนั้น เป็นการสร้างภาษาที่มุ่งเน้นย้ำในเรื่องของทัศนคติและค่านิยมในเรื่องเพศที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งภาษาที่หนังสือพิมพ์เลือกมาใช้นั้นเป็นภาษาที่แสดงภาพของปัญหาที่เกิดขึ้น ตอกย้ำให้เห็นว่าการที่วัยรุ่นมีทัศนคติและค่านิยมทางเพศที่เปลี่ยนไป จากกรอบเดิมของสังคมทำให้สังคมเกิดปัญหา “ไม่ว่าจะเป็นคำว่า “สังคมขาดรัก” หรือ การใช้คำว่า “ศธ. คุณพลอดรัก” ก็เป็นการแสดงทัศนคติและค่านิยมที่วัยรุ่นมีอยู่ตอนนี้เป็นสิ่งที่ไม่ดี และจำเป็นที่จะต้องได้รับการควบคุมจากสังคม

ผลกระทบและปัญหาที่เกิดขึ้นจากเรื่องเพศ

“หักคอทหารชายยัดดงก๊อบกับโยนหมกถึงขยะ ล่าแม่ใจอำมหิต”

สลดสังคมนักศึกษาหนุ่มสาววัยใจเขียงใหม่สุดเหลวแหลก จับคู่อยู่กินกันตามหอพัก เกิดท้องโยไม่มีปัญญาเลี้ยง หมดทางรึดมารหัวชนอกแล้วหักคอยัดถึงขยะอย่างน่าเวทนา”

(ที่มา:หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันศุกร์ 29 ต.ค. 2547)

จากข่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์ มุ่งใช้ภาษาที่เป็นการตอกย้ำภาพของผลเสียที่เกิดขึ้นจากการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ซึ่งการประกอบสร้างทางภาษานั้น ในกรณีนี้มุ่งที่จะสร้างให้เห็นภาพของวัยรุ่นที่ไร้ความรับผิดชอบ มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม และไม่สามารถรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นตามมาได้ จึงต้องแก้ปัญหาโดยใช้วิธีที่ผิด ไม่ว่าจะเป็นการใช้คำว่า “วัยรุ่นเขียงใหม่สุดเหลวแหลก” หรือแม้กระทั่งการใช้คำที่เป็นการแสดงอารมณ์ให้ผู้อ่านเห็นว่า พฤติกรรมที่เกิดขึ้นนี้เป็นพฤติกรรมที่ผิด และสร้างความผิดหวังให้กับคนในสังคม เช่น คำว่า “สลด”

“สังคมเสื่อมถึงขั้นวิกฤติ เด็กนักเรียนสาว ม.2 หายไปจากบ้านเกือบ 4 เดือน แม่ทุกข์ระทมกินไม่ได้นอนไม่หลับออกตามจนท้อใจ ซ็อกมือ-เท้าเย็นชา ทำอะไรไม่ถูก พบลูกโผล่เป็นดาราหนังเอ็กซ์ แกรมจับคู่เพื่อนข้างบ้านเล่นกับหนุ่มแบบ “สวิงกิ้ง” แจ็งตำรวจ”

(ที่มา:หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันพฤหัสบดี 2 ธ.ค. 2547)

จากข่าวด้านบนจะเห็นการใช้คำว่า “สังคมเสื่อมถึงขั้นวิกฤติ” เป็นตัวโน้มน้าว และชักจูงให้ผู้อ่านมองเห็นในภาพเดียวกับที่หนังสือพิมพ์ได้นำเสนอ ซึ่งการประกอบสร้างคำนี้ เท่ากับเป็นการตอกย้ำให้คนในสังคมมองเห็นว่า พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่นนั้น มีส่วนทำให้สังคมตกต่ำลง

“โจซึ่งลวงดญ. 13 ขี้กาม-ปล้น”

ใช้สาวนกต่อล้อเหยื่อ หลอพาดูบ้านผีสิง เปิดโปงโฉมหน้าแก๊งชิงมหายชาย 3 หญิง 1 ลวงเด็กหญิงวัย 13 ไปรุมโทรมแล้วปลดทรัพย์สินมีค่าจนเกลี้ยง แม่ของหนูน้อยสุดทนแจ้งตำรวจท้องที่คดีไม่ค่อยคืบหน้า เลยลุยค้นหาหลักฐานของพวกแก๊งขี้กามปล้นทรัพย์ลูกสาว ร้องขอความช่วยเหลือจาก กก.สต.เร่งคดีออกหมายล่า 4 โจรสืบ แฉประวัติแก๊งชั่วตระเวนหาเหยื่อตามแหล่งเที่ยวกลางคืน แล้วให้นางนกต่อเข้าไปตีสนิทจนตายใจก่อนพาไปลงมือก่อคดีมาแล้วหลายราย”

(ที่มา:หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันจันทร์ 4 ต.ค. 2547)

จากข่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์ได้ประกอบสร้างคำ ที่ทำให้ผู้อ่านมองเห็นว่าผลกระทบและปัญหาที่เกิดขึ้นจากเรื่องเพศของวัยรุ่นนั้นมีความรุนแรง ไม่ว่าจะเป็นการใช้คำว่า “แก๊งชิงมหาย” หรือ “แก๊งชั่ว” เพื่อสร้างภาพความภาพความรุนแรงและความน่ากลัวให้กับพฤติกรรมที่วัยรุ่นเหล่านี้ได้กระทำไป นอกจากนั้น การใช้คำว่า “เหยื่อ” ยังเป็นการใช้ภาษาที่เน้นย้ำให้เห็นว่าผู้ที่ถูกกระทำนั้นน่าสงสาร อ่อนแอ ซึ่งการประกอบสร้างทางภาษาเหล่านี้ ล้วนแต่เป็นการตอกย้ำความเชื่อให้เห็นว่า บุคคลที่มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมนั้น เป็นบุคคลที่อันตราย และเป็นภัยต่อสังคม

ในการประกอบสร้างภาษาเพื่อตอกย้ำความเชื่อของคนในหนังสือพิมพ์นั้น จากการสัมภาษณ์บรรณาธิการข่าวพบว่า นอกจากจะมุ่งสร้างความน่าสนใจให้กับข่าวแล้ว ยังมีองค์ประกอบอื่นๆ ที่หนังสือพิมพ์ให้ความสำคัญ และต้องคำนึงถึงด้วย

บรรณาธิการรายแรกให้ความเห็นว่า ลักษณะการพาดหัวข่าวนั้นต้องไม่ใช่คำที่หือหาว หรือสร้างความโหดร้ายให้กับบุคคลในข่าวมากกว่าที่เป็นอยู่

“ ในการใช้คำพาดหัวข่าวนั้น เราจะให้ความสำคัญว่า หัวข่าวจะต้องไม่เป็นการกล่าวหา หรือกล่าวโทษผู้กระทำผิดไปก่อน เนื่องจากในการกระทำผิดของพวกเขา นั้น อาจเกิดขึ้นจากมูลเหตุ หรืออาจมีปัญหาที่ทำให้เขาต้องทำเช่นนั้น และที่สำคัญหัวข่าวจะต้องไม่ทำให้ผู้กระทำผิดดูเลวร้ายเกินไปกว่าที่เป็นอยู่ เช่น แม่โหด หรือถ้าเป็นเด็ก เยาวชน ก็ต้องไม่เป็นการทำร้ายพวกเขาซ้ำเข้าไปอีก ซึ่งการใช้คำพาดหัวเช่นนี้ อาจทำให้ข่าวดูแข็ง ไม่น่าสนใจ แต่เพราะนโยบายของหนังสือพิมพ์เรา มีกรอบธรรมเนียมที่ทำกันอยู่มานาน ซึ่งผลที่ได้ในทางกลับกัน ก็ทำให้ข่าวของเราดูมี

คุณภาพ เป็นชาวฮาร์ดนิว และการทำเช่นนี้ก็เท่ากับเป็นการรักษาคุณภาพของหนังสือพิมพ์เอาไว้ ไม่เป็นการลดคุณภาพของหนังสือพิมพ์

(สัมภาษณ์ภาคภูมิ ป่องภัย, มติชน วันพุธที่ 23 กุมภาพันธ์ 2549)

นอกจากการระมัดระวังเรื่องการสร้างภาพความโหดร้ายให้กับบุคคลในข่าวแล้ว สิ่งที่หนังสือพิมพ์ให้ความสำคัญในการพาดหัวข่าวก็คือ เรื่องของการล่วงละเมิดสิทธิของผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการใช้ภาษา หรือภาพประกอบ ซึ่งถ้าหนังสือพิมพ์ไม่ให้ความระมัดระวังในเรื่องนี้ อาจส่งผลให้เกิดการฟ้องร้อง หรือเป็นคดีความตามมา

" สิ่งแรกที่จะต้องให้ความระมัดระวังเป็นพิเศษ ก็คือเรื่อง สิทธิขั้นพื้นฐานของคน สิทธิความเป็นมนุษย์ เช่น การปกป้องแหล่งข่าว การปกป้องเหยื่อ เพราะเจ้าของ คือ ท่านประชา เหตุระกูล ให้ความสำคัญมาก เพราะเราต้องยอมรับว่าตั้งแต่มีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มาก และปัจจุบันคนมีการศึกษามากขึ้น เห็นความสำคัญกับเรื่องสิทธิของตนเองมากขึ้น เมื่อรัฐธรรมนูญก็ให้ความสำคัญ รวมไปถึงคนทำงานสื่อส่วนมาก ก็มีการศึกษาที่สูงขึ้นมีความรู้ จึงทำให้มีความเข้าใจสภาพปัญหามากขึ้น ส่วนในหลักของการพาดหัวข่าวนั้น เราก็ให้ความสำคัญและจะพยายามคิดอยู่เสมอว่า ผู้กระทำหรือผู้ถูกกระทำเป็นญาติ ก็จะทำให้ความรุนแรงในการที่จะใช้อารมณ์หรือภาษาในการเขียนข่าว ลดความรุนแรงลง โดยคำนึงถึงกฎหมายด้วย เพราะเป็นปัจจัยสำคัญ

(สัมภาษณ์พรชัย ปุณณวัฒน์นาพร, เดลินิวส์ วันเสาร์ที่ 11 กุมภาพันธ์ 2549)

" ในข้อแรก เราก็จะต้องดูว่าในการนำเสนอข่าวนั้นๆ เป็นการละเมิดคนที่อยู่ในข่าวหรือไม่ เพราะมีกฎหมายหมิ่นประมาทอยู่ เราต้องระวังในจุดนี้ให้มากต่อมาเราก็ต้องมีการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้รอบด้าน และให้ความเป็นธรรมกับผู้อยู่ในข่าว รวมทั้งคมชัดลึกจะไม่นำเสนอภาพที่สยิว สยอง เช่นสภาพศพของผู้ตาย เพราะในบางครั้งภาพบางภาพ อาจสร้างผลกระทำให้กับผู้ตายและญาติ และอาจหมิ่นเหม่ต่อการละเมิดสิทธิของผู้ตายด้วย

(สัมภาษณ์ก่อเขต จันทเลิศลักษณ์, คมชัดลึก วันจันทร์ที่ 21 มีนาคม 2549)

นอกจากความระมัดระวังในเรื่องการใช้ภาษาในการนำเสนอข่าวแล้ว ในประเด็นข่าวที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศกับวัยรุ่นนั้น หนังสือพิมพ์ก็ยังคงมีกฎเกณฑ์ และให้ความสำคัญในเรื่องของการปกป้องและให้ความระมัดระวังเป็นพิเศษในเรื่องของภาพ หรือการใช้ภาษาด้วย

“ในการนำเสนอข่าวในทุกกรณีที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น โดยเฉพาะในแง่ลบนั้นจะต้องมีการให้ความระมัดระวังในการนำเสนอข่าวเป็นพิเศษ มากกว่าในกรณีที่เกิดขึ้นกับผู้ใหญ่ หรือ บุคคลทั่วไปในสังคม เนื่องจากกฎหมายได้มีการให้การปกป้องเยาวชนเอาไว้เป็นพิเศษ และนอกจากเหตุผลในเรื่องของกฎหมายแล้ว เหตุผลในเรื่องของมนุษยธรรมก็สำคัญ โดยหลักสำคัญที่เรามุ่งให้ความสำคัญก็คือ

1. ถ้าเด็กหรือเยาวชนมีอายุต่ำกว่า 18 ปี จะต้องมีการปิดบังชื่อจริง และใช้นามสมมติแทน ทั้งผู้ถูกกระทำ และผู้กระทำ ทั้งเพศชาย และเพศหญิง นอกจากปิดบังชื่อของเด็กแล้วยังรวมไปถึงการปิดบังชื่อพ่อแม่ของเด็ก ที่อยู่ เพื่อคนในสังคมได้รับรู้ว่าเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้นกับครอบครัวนี้

2. ถ้ามีรูปภาพ ก็จะมีการใช้แถบดำคาดตา ทั้งชาย/หญิง ทั้งผู้กระทำ/ผู้ถูกกระทำ

3. ในการนำเสนอข่าวที่เกี่ยวข้องกับเยาวชนนั้น จะพยายามหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาที่หิวหว่า เร้าอารมณ์ และที่สำคัญคำที่ใช้ต้องไม่เป็นการซ้ำเติมผู้ที่อยู่ในข่าวทั้ง 2 ฝ่าย เช่น แม่โหด ลูกทรพี เด็กสาวใจแตก จะไม่มี

(สัมภาษณ์ภาคภูมิ ป่องภัย, มติชน วันพุธที่ 23 กุมภาพันธ์ 2549)

“ สิ่งสำคัญถ้าเป็นเยาวชนก็ต้องปกปิด ใช้นามสมมติ ชื่อโรงเรียนก็ปิดบัง ทั้ง 2 ฝ่ายไม่ว่าจะเป็นผู้กระทำหรือผู้ถูกกระทำ เพราะถ้าเปิดเผยไปเขาก็ตายทั้งเป็น ยกเว้นในกรณีที่มีการเสียชีวิต บางคนอาจจะมองว่าไม่จำเป็น แต่ถ้ามองย้อนกลับไปแล้วเราจะรู้มัยว่าคนๆ นั้นเป็นญาติพี่น้องของเราหรือเปล่า เราจะต้องใส่ชื่อ เพื่อเป็นการบอกข่าวสาร เพราะต้องการให้คนรู้ เพราะอาจเป็นคนที่ผู้อ่านรู้จัก มันเป็นเรื่องที่จำเป็น

(สัมภาษณ์พรชัย ปุณณวัฒนาพร, เดลินิวส์ วันเสาร์ที่ 11 กุมภาพันธ์ 2549)

แต่ในบางฉบับก็มีความคิดเห็นที่แตกต่างออกไป ตามสไตล์ของหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม ซึ่งมองว่าในการนำเสนอ นั้น จะมีการปกปิดบ้าง แต่ก็ยังมุ่งที่จะนำเสนอข่าวโดยการประกอบสร้างภาษาที่เร้าอารมณ์ เพื่อไม่ให้เสียอรรถรสของข่าว

“สิ่งสำคัญคือ เป็นเยาวชนเราก็ต้องปกปิดแต่ในบางครั้งมันก็พูดยาก ในบางครั้งการที่เราตัดสินใจลงภาพก็เพื่อที่จะให้ภาพเป็นส่วนหนึ่งในการกระตุ้นให้คนตระหนักถึงปัญหา เช่นภาพเด็กที่ถูกพ่อแม่ที่ยังไม่พร้อมทิ้ง ซึ่งเรามักถูกต่อว่าว่าไม่ควรลงภาพ แต่เราก็คิดว่าภาพเด็กมันมีผลให้คนเกิดความสงสารและตระหนักถึงปัญหาได้ดีกว่า การที่มีแต่ตัวหนังสือ แต่มันก็ขึ้นอยู่กับแต่ละครณี เช่นในกรณีของการเกิดคดีข่มขืนนั้น ถ้าผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ อายุต่ำกว่า 18 ปี เราก็จะต้องมีการปกปิดชื่อ ทั้งผู้กระทำ และผู้ถูกกระทำอย่างเคร่งครัด เพื่อให้เขาจะได้อยู่ในสังคมได้ ภาพถ่ายก็จะไม่นำเสนอ แต่ในบางครั้งพอปกปิดมากไปคนก็จะมองว่าเป็นเรื่องจริงหรือ เปล่า เพราะทั้งข่าวมีแต่นามสมมติ เพราะนิสัยคนไทยมักอยากรู้ในเรื่องของคนอื่น และมักคิดว่าไม่ใช่ลูกหลานของตน ถึงบอกไปพวกเขาก็ไม่รู้ และในการนำเสนอเราก็จะเน้นย้ำ ถึงผู้กระทำจะเป็นเยาวชน แต่ถ้าเป็นในเรื่องของการใช้ภาษานั้น เราก็จะรายงานไปตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เช่นธรรมชาติของข่าวอาชญากรรมก็จะต้องมีเลือด มีการใช้ภาษาที่หือหวาบ้าง ถ้าไม่มีเลยก็ลำบาก ข่าวฆาตกรรมรส เปรียบเสมือนถ้าเรากินกล้วยเตี้ยตัวมียาเราก็ต้องใส่พริก ถ้าไม่ใส่พริกก็ไม่ใช่กล้วยเตี้ยตัวมียา

(สัมภาษณ์ก่อนเขต จันทเลิศลักษณ์, คมชัดลึก วันจันทร์ที่ 21 มีนาคม 2549)

จากการสัมภาษณ์บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ฉบับข้างต้น พบว่า ในการประกอบสร้างภาษาเพื่อตอกย้ำความเชื่อนั้น มีกฎเกณฑ์ข้อปฏิบัติมากมาย แต่ถึงแม้ว่าจะมีข้อจำกัดในการประกอบสร้างทางภาษา แต่หนังสือพิมพ์ก็ยังคงให้ความสำคัญในเรื่องนี้ เพราะว่าการสร้างภาษามีส่วนสำคัญในการกำหนดการรับรู้ หรือสร้างให้ชาวๆ นั้นมีความน่าสนใจ

3) ใช้วิธีการตัดสินพฤติกรรมและลงโทษ

ในการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์นั้น พบว่านอกจากทำหน้าที่รายงานข่าวที่เกิดขึ้นแล้ว นักหนังสือพิมพ์ยังมีการใช้มุมมองของตนเองในการมองและตัดสินปัญหาเรื่องเพศกับวัยรุ่นด้วย ซึ่งจากการสัมภาษณ์บรรณาธิการทั้ง 3 ฉบับ ได้ให้ความเห็นและมุมมองต่อสาเหตุของการเกิดปัญหาวัยรุ่นกับเรื่องเพศ คล้ายคลึงกันว่า เป็นเรื่องของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

บรรณาธิการท่านแรกมองว่า สาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่นนั้นมาจากสภาพครอบครัวที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้การอบรมเลี้ยงดูไม่เหมือนกับสมัยก่อน ไม่มีการหล่อหลอมเด็กให้มีภูมิคุ้มกัน

“สาเหตุสำคัญของปัญหาที่น่าจะเป็นครอบครัว ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นนั้น เราจะต้องมองย้อนกลับไปดูที่สาเหตุด้วย ซึ่งผลๆหนึ่งอาจเกิดขึ้นจากหลายสาเหตุ หรือเหตุผลของแต่ละบุคคล แต่ปัจจัยที่สำคัญที่สุดก็น่าจะมาจากสภาพครอบครัวเป็นสำคัญ ที่มีส่วนเป็นอย่างมากที่ก่อให้เกิดปัญหา เพราะครอบครัวนั้นคือองค์ประกอบสำคัญที่มีส่วนในการอบรมเลี้ยงดู และหล่อหลอมคนๆ หนึ่งขึ้นมา ซึ่งจะส่งผลไปถึงการรับรู้ การใช้วิจารณญาณ การตัดสินใจของผู้ที่เกิดปัญหา และถ้าครอบครัวไม่อบอุ่น ก็จะส่งผลเป็นอย่างมากต่อภูมิทัศน์ทางาน การใช้สติและการยับยั้งชั่งใจ ในการก่อปัญหา”

(สัมภาษณ์พรชัย ปุณณวัฒน์นาพร, เดลินิวส์ วันเสาร์ที่ 11 กุมภาพันธ์ 2549)

บรรณาธิการรายที่ 2 มองว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น มาจากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปในทุกๆ ด้าน

“ทุกอย่างเปลี่ยนแปลงไปมาก เพราะสังคมในปัจจุบันทุกคนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารหรือทุกอย่างได้ง่าย ขึ้นกว่าแต่ก่อน รวมไปถึงสภาพต่างๆ ในสังคมรอบด้านก็เปลี่ยนไป เศรษฐกิจสังคม หรือแม้แต่ตัวพ่อแม่ ผู้ปกครองก็มีมุมมองที่เปลี่ยนแปลงไป เรามัวแต่ไปโฟกัสอยู่ที่ตัวเด็กเพียงอย่างเดียว แต่จริงๆ แล้ว มันเกิดจากการที่ทุกอย่างรอบตัวเด็กเปลี่ยนไป และเด็กก็ซึมซับสภาพเหล่านั้น และเปลี่ยนไปตามสภาพสังคม เช่น ในวัยรุ่นหญิงมีทัศนคติว่า จะมีเพศสัมพันธ์กับใครก็ได้ที่ตนชอบหรือรัก หรือในวัยรุ่นชายก็มองว่าการพาแฟนของตนเองไปนอนกับคนอื่นนั้นไม่ใช่เรื่องแปลก ซึ่งทัศนคติที่เปลี่ยนไปเหล่านี้อาจเกิดขึ้นจากการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร และเปิดรับวัฒนธรรมที่หลั่งไหลเข้ามาแบบผิดๆ ซึ่งคนในสังคมควรที่จะกลับมาให้ความสนใจและตระหนักต่อสาเหตุเหล่านี้ มากกว่าที่จะไปมุ่งกล่าวโทษเด็กเพียงฝ่ายเดียว

(สัมภาษณ์ภาคภูมิ ป่องภัย, มติชน วันพุธที่ 23 กุมภาพันธ์ 2549)

บรรณาธิการรายที่ 3 มองว่าสาเหตุที่เกิดขึ้น มาจากการขาดความเข้าใจต่อเด็ก และทัศนคติของคนในสังคมที่มองว่าวัยรุ่นคือกลุ่มที่มักมีปัญหา

“สิ่งสำคัญที่มองว่าเป็นปัญหาใหญ่ของวัยรุ่นในขณะนี้ ก็คือ การที่พวกเขาเหมือนไม่มีตัวตนหาตัวตนไม่เจอ และไม่รู้ว่าอะไรควร อะไรไม่ควร เพราะอะไรที่พวกเขาเห็นว่าควร ผู้ใหญ่ก็มองว่าไม่ควร สิ่งใดที่สังคมว่าควร พวกเขาก็กลับมองว่ามันไม่ควร เช่นผู้ใหญ่อยากให้เด็กเข้า

วัดพังเทคน์ แต่เด็กมองว่าน่าเบื่อ ซึ่งสิ่งนี้เป็นปัญหาใหญ่ ที่ส่งผลก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาซึ่งความจริงแล้วเรื่องปัญหาของวัยรุ่นนั้น มักมีการพูดมานาน และถูกพูดตอกย้ำกันอยู่บ่อยๆ เหมือนเป็นการใส่โปรแกรมเอาไว้ และเมื่อสังคมตอกย้ำกันอยู่บ่อยๆ เด็กก็จะเหมือนถูกกำหนดกรอบหรือถูกย่ำเอาไว้ เช่นภาพของเด็กที่ไม่อบอุน จะต้องเป็นเด็กมีปัญหา ซึ่งตัวเด็กเองก็รับรู้ภาพนั้นเอาไว้ ซึ่งเมื่อพ่อแม่ไม่มีเวลาดูแลเด็ก เด็กคนนั้นก็เข้าใจว่าตัวเองขาดความอบอุน และมองว่าตัวเองจะต้องเป็นเด็กมีปัญหา ก็เลยต้องออกไปเที่ยว เสพยา ไปกับเพื่อนพยายามทำตัวให้เหมือนกับภาพเด็กมีปัญหาที่สื่อและสังคมมักสร้างขึ้นและนำเสนออยู่บ่อยๆ และสาเหตุอีกอย่างหนึ่งนั้นก็อาจเป็นเพราะพวกเขากำลังไม่มีทิศทาง และได้รับการเลี้ยงดูอย่างไม่เข้มแข็ง ซึ่งถ้าให้กล่าวในภาพรวมของสาเหตุของปัญหาก็คือ สภาพสังคม ครอบครัวยุคใหม่ และทัศนคติของคนที่มีมองเยาวชน

(สัมภาษณ์ก๊อเซต จันทเลิศลักษณ์, คมชัดลึก วันจันทร์ที่ 21 มีนาคม 254๘)

นอกจากมุมมองในการนำเสนอปัญหาแล้ว ยังมีการสัมภาษณ์บรรณาธิการทั้ง 3 ท่านในประเด็นของเรื่องของความคาดหวังในการนำเสนอข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่นของหนังสือพิมพ์ ซึ่งบรรณาธิการแต่ละท่านได้ให้ความเห็นไว้ดังนี้

“ ในการนำเสนอข่าวเหล่านี้ นักข่าวทุกคนล้วนอยากให้เกิดผลดี ซึ่งถ้างานไม่ดียอดจำหน่ายก็จะเป็นตัวฟ้อง จะมีตัววัดบทสรุปอยู่ ซึ่งมันก็ทำให้เวลาทำงาน เราต้องคำนึงถึงผลของการนำเสนอว่ามันแรงพอที่จะทำให้เกิดสิ่งที่เราต้องการหรือไม่ เพราะการที่เราใช้พื้นที่หน้า 1 เพื่อลงข่าวนี้ แสดงว่าเราก็ต้องการที่จะให้มันเกิดผลอะไรขึ้นกับสังคมบ้าง และถ้ามันไม่ได้สร้างอะไรให้กับสังคมเลย สังคมไม่ตระหนัก คนไม่ให้ความสนใจ มันก็เท่ากับว่าพื้นที่หน้า 1 ตรงนั้นมันสูญเปล่า

(สัมภาษณ์ก๊อเซต จันทเลิศลักษณ์, คมชัดลึก วันจันทร์ที่ 21 มีนาคม 2547)

นอกจากนั้นในกรอบการนำเสนอข่าว การประกอบสร้างภาษาในการนำเสนอข่าวนั้น หนังสือพิมพ์จะมีความแตกต่างกันออกไปตามนโยบาย และสไตล์ของหนังสือพิมพ์ในแต่ละฉบับ โดยเราจะเห็นได้ว่าในหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ เช่น หนังสือพิมพ์มติชน และหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวันนั้น จะมีการนำเสนอข่าวในประเด็นเรื่องเพศกับวัยรุ่นน้อยมาก และถ้ามีการนำเสนอก็จะนำเสนอด้วยการใช้ภาษาที่เป็นกลาง หลีกเลี่ยงการใช้ภาษาที่เร้าอารมณ์ ซึ่งแตกต่างจากหนังสือพิมพ์ประชานิยม คือหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์ และคมชัดลึก ที่จะมีการนำเสนอข่าวในประเด็นนี้อยู่บ่อยครั้ง (ความถี่ในการนำเสนอข่าวตรวจสอบได้จากตารางการเก็บข้อมูล) และในการประกอบสร้างภาษา ก็จะเน้น

การใช้คำที่หืออวหา เจ้าอารมณ์ มุ่งสร้างความน่าสนใจให้กับข่าว เพื่อให้ข่าวขายได้ เพราะหนังสือพิมพ์ก็คือธุรกิจอย่างหนึ่ง ที่ต้องให้ความสำคัญกับยอดขาย ถึงแม้จะให้ความสำคัญกับยอดขาย แต่หน้าที่ที่สำคัญของหนังสือพิมพ์ ก็ยังคงเป็นการรายงานสภาพความเป็นไปของสังคม และรายงานสิ่งที่มีประโยชน์ให้คนในสังคมได้รับรู้

บรรณาธิการรายที่ 2 มีความคาดหวังว่า การนำเสนอข่าวเหล่านี้ จะช่วยตักเตือน และกระตุ้นให้วัยรุ่นเกิดความตระหนัก และระวังไม่ให้เกิดขึ้น มุ่งนำเสนอไม่ให้เลียนแบบ

“ คนทำข่าวก็ย่อมอยากให้ข่าวที่นำเสนอไปมีประโยชน์ต่อคนในสังคม เพราะเรามันเป็น Watch dog หรือหมาเฝ้าบ้าน เราก็อยมมีหน้าที่คอยเตือนให้คนในสังคมรู้ว่ามันเกิดอะไรขึ้นบ้าง ถ้าเราเตือนไปแล้วมันเกิดประโยชน์ ผู้คนในสังคมตระหนักหรือเฝ้าระวังมากขึ้นเราก็ตีใจ แต่ถ้านำเสนอไปแล้วมันไม่เกิดอะไรขึ้น เราก็ต้องกลับมาตั้งทบทวนแล้วว่าเราทำหน้าที่ได้ประสบความสำเร็จหรือไม่

(สัมภาษณ์พรชัย ปุณณวัฒนาพร, เดลินิวส์ วันเสาร์ที่ 11 กุมภาพันธ์ 2549)

บรรณาธิการรายที่ 3 มองว่าการนำเสนอข่าวนั้น จะมีประโยชน์และแฝงแง่มุมต่างๆ เอาไว้ นอกจากการรายงานสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

“ ในทุกๆ ข่าวที่เรานำเสนอไปเราก็ต้องเล็งเห็นแล้วว่ามันเป็นประโยชน์กับสังคม ถ้าสังคมรับรู้แล้ว จะเกิดประโยชน์ขึ้น เพราะหน้าที่ของสื่อก็คือการทำงานเพื่อมวลชน หนังสือพิมพ์ก็คือ สื่อของมวลชน ดังนั้นในการทำหน้าที่เราก็จะต้องคำนึงถึงประโยชน์ของมวลชน หรือประโยชน์ของสังคมเป็นหลักสำคัญ แม้กระทั่งในการรายงานข่าวต่างๆ ไป เราก็พยายามที่จะสอดแทรกข้อคิด หรือเกร็ดต่างๆ เอาไว้เพื่อให้ผู้อ่านได้เอาไปใช้ประโยชน์ได้ เช่นในการนำเสนอข่าวที่เป็นการจี้ปล้น เราก็จะมีการนำเสนอถึงกรรมวิธีของคนร้าย เพื่อให้ผู้อ่านได้เก็บไปเป็นข้อสังเกต และใช้ระวังตัวได้

(สัมภาษณ์ภาคภูมิ ป้องภัย, มติชน วันพุธที่ 23 กุมภาพันธ์ 2549)

การแสดงออกพฤติกรรมทางเพศ

สื่อมวลชนนั้นถือเป็นสถาบันที่จะต้องทำหน้าที่คอยตรวจสอบเหตุการณ์ และความเป็นไปของสังคมและรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเหล่านั้นให้กับสังคมได้ทราบ ซึ่งในการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์นั้น มักมีการสอดแทรกสิ่งที่เป็นการตัดสินพฤติกรรมที่ผิดไปจากกรอบบรรทัดฐานของสังคม

“สภาพัฒน์ ห่วง เช็กซ์ เอื้ออาทร!”

ชอบเปลี่ยนแปลง-สวีกกิง วัย 15-24 ปี ติดเฮดส์อื้อ สภาพัฒน์แถลงภาวะสังคมไตรมาส 2 ภัยเฮดส์น่าห่วง วัยรุ่น 15-24 ปี ติดเชื้อพุ่ง โดยเฉพาะหญิง เหตุค่านิยมทางเพศคบเปลี่ยนคู่นอนในแบบสวีกกิง

(ที่มา:หนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวัน เสาร์ 18 ก.ย. 2547)

“ขณะนี้วัยรุ่นไทยระดับชั้นมัธยมปลายกว่าร้อยละ 50 มีประสบการณ์เรื่องเพศสัมพันธ์ ถือเป็นเรื่องที่น่าตกใจว่า วัยรุ่นไทยจะทำสถิติการมีเพศสัมพันธ์ช่วงหน้าเด็กมัธยมปลายในสหรัฐอเมริกาแล้ว ดูได้จากเมื่อ 10 กว่า ปีที่แล้วของสหรัฐนั้นระบุว่า วัยรุ่นสหรัฐร้อยละ 70 มีเพศสัมพันธ์ก่อนจบมัธยมปลาย แต่เมื่อมีการรณรงค์ที่เข้มแข็งปี ค.ศ. 1998 พบว่าสถิติการมีเพศสัมพันธ์ลดลงเหลือร้อยละ 51-52 เท่านั้น แต่ไทยกลับเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ขณะที่สหรัฐอเมริกาลดลง”

(ที่มา:หนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวัน 17 มิ.ย. 2547)

จากตัวอย่างการนำเสนอข่าวข้างต้น เราจะพบว่าเป็นการรายงานข่าวที่แสดงให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงไปในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของเด็ก ซึ่งเป็นเรื่องที่คนในสังคมควรที่จะหันมาให้ความสนใจและตระหนักถึงปัญหาให้มากขึ้น จะเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์จะหยิบยกเอาข้อมูลการวิจัยจากหน่วยต่างๆ มานำเสนอ เพื่อเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือให้กับข่าว

ทัศนคติและค่านิยมในเรื่องเพศ

“สถิติเฮดส์ลดเพิ่มที่เด็ก ทำใจ! ให้ลูกพกถุงยาง”

(ที่มา:หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวัน 14 ก.ค. 2547)

“วันลอยกระทง เตือนใจ ระวังถูกเจาะไข่แดง

ระเบียบรัตน์ เป็นนางสาว เตือนอย่าเสียพรหมจารี “วันลอยกระทง” ไม่อยากให้เกิดว่าเป็นวัน
ดีโดย ถูกเจาะไข่แดง อาจเสียใจภายหลัง อย่าฟรีเซ็กซ์แบบตะวันตก สาวงานวิจัยชิ้นหนึ่งระบุว่า
วันที่วัยรุ่นเสียตัวมากที่สุดรองลงมาจากวันวาเลนไทน์ คือ วันลอยกระทง ซึ่งวันวาเลนไทน์ คือวันเสีย
ตัวแห่งชาติ ในขณะที่วันลอยกระทง คือวันเสียซุมนุ่มเพื่อการเสียตัว”

(ที่มา:หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันเสาร์ 27 พ.ย 2547)

จากตัวอย่างข้างจะพบว่าหนังสือพิมพ์ได้พยายามนำเสนอทัศนคติและค่านิยมที่เปลี่ยนไปของ
วัยรุ่น โดยการนำเสนอข้อมูลที่เกิดขึ้นเพื่อเป็นการเฝ้าระวังและกระตุ้นเตือนให้คนในสังคมหันมาให้
ความสำคัญกับปัญหาในเรื่องนี้ ซึ่งเราจะเห็นได้ว่าข้อมูลในบางเรื่องนั้นเป็นข้อมูลใหม่ที่ไม่เคยเปิด
เผยที่ไหนมาก่อน และในทุกครั้งที่มีการเปิดเผยข้อมูลงานวิจัยใหม่ๆ ก็มักจะถูกหนังสือพิมพ์คัดเลือก
มานำเสนอ

ผลกระทบและปัญหาที่เกิดขึ้นจากเรื่องเพศ

“ใจสาว ฮิตจัดเป็นชีเมา แค่ 7 ปี สถิติตีตัว 6 เท่า แกรมชยันท้องทำแท้ง”

เผยสถิติน่าตกใจ วัยรุ่นไทยชีเมามากขึ้น เผยแค่ 7 ปี วัยรุ่นหญิงไทยตีแม่เหล่าเพิ่มขึ้น 6 เท่า
ส่งผลกลายเป็นปัญหาสังคม โดยเฉพาะการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์”

(ที่มา:หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันศุกร์ 13 ส.ค. 2547)

“นายภานุวัตร จิตตดี เขวชนผู้กระทำผิดข้อหาฆ่าผู้อื่นจนถึงแก่ชีวิต กล่าวว่า ตนมองว่าการ
ชมชื่นรุมโถมเกิดจากการแต่งตัวที่ล่อแหลมของผู้หญิงเป็นสำคัญ ทำให้ผู้ชายมองว่าผู้หญิงคนนั้นฟรี
เซ็กซ์ และคิดว่าง่ายจึงชมชื่น นอกจากนี้ ปัจจัยแวดล้อมที่เห็นพฤติกรรมของผู้หญิงที่มักเปลี่ยนคู่นอน
บ่อยๆ ทำให้มองผู้หญิงเหล่านั้นง่ายและพาไปชมชื่น”

(ที่มา:หนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันศุกร์ที่ 19 พ.ย. 2547)

“ศธ.ควรให้มีวิชาปฏิเสธศึกษา หรือปฏิเสธวิทยา คือวิชาที่ให้ได้รู้จักปฏิเสธแรงยั่ว ซึ่งขณะ
นั้นในสหรัฐต้องสอนวิชาเหล่านี้ให้กับเด็ก เพราะวัยรุ่นอเมริกา ท้องปีละแสนคน จึงต้องสอนวิชาพวก

นี้เพื่อให้วัยรุ่นรู้จักเขยโย เวลาไปงานปาร์ตี้ ทั้งเรื่องยาเสพติด เรื่องเชกซ์ ถ้าศธ.สอนวิชาเหล่านี้จะทำให้เด็กไทยรู้จักวิธีที่จะปฏิเสธอย่างไรให้ปลอดภัย

(ที่มา:หนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันอังคาร 7 ก.ย. 2547)

“นอกจากนี้ข้อมูลที่ได้จากประสบการณ์ในการให้คำปรึกษาว่า โรคติดเช็กซ์เป็นอีกสาเหตุ โดยเฉลี่ยผู้ที่เสพเรื่องเชกซ์บ่อยๆ ไม่ว่าจะชายหรือหญิงหากเสพบ่อยๆ เพียง 3 เดือนโดยประมาณ ก็ทำให้เกิดอาการลักษณะนี้ขึ้นได้ ขณะนี้มีเด็กหญิงที่ยังไม่สำเร็จการศึกษาในระดับ ม.6 ทำแท้งประมาณ 30 % ของเด็กวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นเรื่องที่สร้างความหนักใจให้แก่พ่อ-แม่เป็นอย่างมาก”

(ที่มา:หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันอาทิตย์ 26 ก.ย. 2547)

จากการนำเสนอข่าวทั้ง 4 ข่าวด้านบน จะเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์พยายามที่จะทำหน้าที่เป็น ผู้เฝ้าระวังปัญหาให้กับสังคม โดยการนำเสนอข้อมูลใหม่ ๆ ที่น่าสนใจให้กับสังคมคมได้รับรู้ ซึ่งในข้อมูลที่น่าเสนอนั้น จะมีทั้งการรายงานข่าวสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม และการหยิบยกผลงานวิจัยที่น่าสนใจของผู้ทรงคุณวุฒิมาเสนอ

ซึ่งจากการทำหน้าที่กลไกตรวจสอบสังคมของหนังสือพิมพ์นั้น จากการสัมภาษณ์บรรณาธิการทั้ง 3 ท่าน มองว่าปัญหาของวัยรุ่นนั้นมีความเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งมีสาเหตุมาจากในหลายๆ ด้านคือ

“ เปลี่ยนไปเยอะ ในช่วงแรก 10 ปีที่ผ่านมา ปัญหาของวัยรุ่นนั้นยังมีไม่เยอะ สื่อก็ยังไม่ทันสมัย ระบบบไอที หรืออินเทอร์เน็ตก็ยังไม่ดีและสื่อไม่มีบทบาทมากเท่าในสมัยนี้ โลกไซเบอร์ก็ยังไม่ดี โทรศัพท์มือถือก็ยังไม่ดี การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในเชิงลบของวัยรุ่น จึงยังไม่ค่อยถูกเผยแพร่มาสู่สาธารณะ หรือคนในสังคมส่วนใหญ่ หรือถ้ามีก็มีน้อย ได้รับรู้กันแค่เฉพาะกลุ่ม เช่นในกลุ่มครูหรือนักวิชาการ

“ พอมา 10 ปีให้หลังเทคโนโลยีก้าวหน้าเร็วขึ้น กลุ่มเด็กและเยาวชนพยายามตามเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เกิดขึ้นกันอย่างมากมายให้ทัน แต่การก้าวตามนั้นเป็นการก้าวตามแบบหลงติดอยู่

กับวัตถุ จึงทำให้ได้รับรู้ปัญหาได้เร็วขึ้น เพราะข่าวสารถูกเผยแพร่อย่างรวดเร็ว ไปตามสื่อต่างๆ ที่มีอยู่อย่างหลากหลาย การที่มีการเผยแพร่ปัญหาให้คนได้รับรู้อย่างรวดเร็วหลายนั้น เลยกกลายเป็นว่ามีปัญหาเกิดขึ้นเยอะ เพราะคนสามารถสัมผัสและเข้าถึงเรื่องราวเหล่านี้ได้ง่าย ไม่ว่าจะหันไปทางไหนก็รับรู้เรื่องราวได้หมด โดยเฉพาะในหนังสือพิมพ์หัวสี และวิทยุ โทรทัศน์

ยิ่งเด็กได้สัมผัสปัญหามาก ก็ยิ่งถูกนำมาเสนอมาก และยิ่งในระยะหลังนสพ.เริ่มนำเสนอข่าววัยรุ่น นำเสนอรายละเอียดที่ล่อแหลมมาก โดยเฉพาะในนสพ.หัวสี รวมไปถึงหนังสือบันเทิงต่างๆที่เกิดขึ้นมากมาย

(สัมภาษณ์ภาคภูมิ ป่องภัย, มติชน วันพุธที่ 23 กุมภาพันธ์ 2549)

" ปัญหาของวัยรุ่นก็มีเกิดขึ้นอยู่ทุกยุค ทุกสมัย แต่ถ้าให้พูดเปรียบเทียบกับสมัยก่อนก็ต้องบอกว่าปัญหาที่เกิดขึ้นมันเปลี่ยนไปจากเมื่อก่อนมาก เพราะทุกอย่างมันก็เปลี่ยนไป ไม่เฉพาะตัวเด็กขนาดปัญหาของผู้ใหญ่ก็ยังมีเปลี่ยนแปลงไป เช่นปัญหานี้บัตรเครดิต ซึ่งเมื่อก่อนมันก็ไม่มี ดังนั้นมันจึงเป็นเรื่องธรรมดา เมื่อโลกหมุนเวียนเปลี่ยนไปมันก็ต้องมีสิ่งใหม่เกิดขึ้น และถ้าจะให้มองเจาะจงในเรื่องของสถานการณ์ปัญหาของวัยรุ่น ก็ต้องบอกว่าหนักหน่วงกว่าเมื่อก่อนมาก เพราะเด็กในสมัยนี้โตเร็วและอยู่ท่ามกลางสภาพสังคมที่เติบโตเร็วเช่นกัน สังคมรอบตัวเด็กมันมีสิ่งใหม่ๆ ที่มีทั้งดีและไม่ดี เกิดขึ้นตลอดเวลา เด็กที่อยู่ในวัยที่อยากรู้ อยากลองมันก็เข้าไปสัมผัสกับสิ่งเหล่านั้นได้ง่าย และยิ่งเด็กได้เข้าไปสัมผัสกับสิ่งที่ไม่ดีมากเท่าไร ปัญหามันก็ยิ่งเกิดมากขึ้นเท่านั้น

(สัมภาษณ์ก่อเขต จันทเลิศลักษณ์, คมชัดลึก วันจันทร์ที่ 21 มีนาคม 2549)

แต่ก็มีนักหนังสือพิมพ์บางท่านมีมุมมองในเรื่องปัญหาของวัยรุ่นแตกต่างออกไป โดยมองว่าปัญหาที่เกิดกับวัยรุ่นนั้น ยังคงมีอยู่เหมือนเดิม แต่เปลี่ยนไปในรูปแบบและกระบวนการที่ก่อให้เกิดปัญหามากกว่า

"ตั้งแต่ทำงานมา 21 ปี ภาพปัญหาของวัยรุ่นนั้นก็ยังคงมีวนเวียนอยู่ในปัญหาและกรณีเดิมๆ เช่น เรื่องดีชิงวิ่งราว ทะเลาะวิวาทชกต่อย เป็นเรื่องปกติ หรือแม้แต่เรื่องการล่อลวงไปข่มขืนก็มีเกิดขึ้นอยู่ทุกยุคทุกสมัย เพียงแต่ในสมัยก่อนเราได้รับรู้ข่าวสารในเรื่องพวกนี้น้อย

แต่สิ่งที่อยากให้ตั้งข้อสังเกต เพราะมีความแตกต่างออกไปจากสมัยก่อนอย่างเห็นได้ชัด ก็คือ ในเรื่องของวิธีการหรือกระบวนการที่ใช้ในการล่อลวง จะไม่เหมือนกัน เช่นสมัยก่อนจะไม่มีโทร

ศัพท์มือถือ เวลาจะโทรล่องลอยก็ต้องใช้โทรศัพท์บ้าน แต่ในปัจจุบันมือถือโทรล่องลอยซึ่งสะดวกกว่า จึงทำให้มีการใช้วิธีนี้มากขึ้น หรือ การถ่ายวิดีโอ กลวิธีต่างๆ จะมีการใช้อุปกรณ์ที่ไฮเทคมากขึ้น คือนำประโยชน์ของเทคโนโลยีมาใช้ในทางที่ผิด ซึ่งทำให้เรามองเห็นถึงปัญหาว่า เทคโนโลยีที่เกิดขึ้นนั้น นอกจากจะสร้างประโยชน์แล้ว ถ้านำไปใช้ผิดประเภทก็ทำให้เกิดโทษได้"

(สัมภาษณ์พรชัย ปุณณวัฒน์นาพร, เดลินิวส์ วันเสาร์ที่ 11 กุมภาพันธ์ 2549)

จากกระบวนการผลิตวาทกรรมข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่นในหนังสือพิมพ์ สรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์มีการประกอบสร้างวาทกรรมข่าว โดยใช้การผลิตซ้ำความเชื่อ /บรรทัดฐานทางสังคม การสร้างภาษาเพื่อตอกย้ำความเชื่อ และการตัดสินพฤติกรรมและลงโทษ เพื่อสนับสนุนการนำเสนอข่าวให้น่าเชื่อถือ และสร้างกรอบการมองให้สังคมมองว่าเหตุการณ์เป็นไปอย่างที่หนังสือพิมพ์นำเสนอซึ่งในการนำเสนอข่าวนั้นหนังสือพิมพ์จะมีการประกอบสร้างภาษาใน 2 ส่วน คือ

ในส่วนของการพาดหัวข่าว ที่จะมุ่งการใช้ภาษาที่เร้าอารมณ์ แปลกใหม่ กระตุ้นให้ผู้อ่านสนใจ สร้างภาพความรุนแรงให้เกิดขึ้นในข่าว ไม่ว่าจะเป็นการสร้างภาพความรุนแรงของเหตุการณ์ โดยการเน้นการกระทำที่เหี้ยมโหด หรือการตอกย้ำให้เห็นว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเหตุการณ์ที่ผิดปกติ และนอกจากการใช้ภาษาแล้ว การจัดวางพื้นที่และการใช้ขนาดตัวอักษรที่เน้นให้เห็นเด่นชัด ก็มีส่วนสำคัญที่ทำให้ข่าวในประเด็นเรื่องเพศกับวัยรุ่นมีความน่าสนใจ

ในส่วนของเนื้อหาข่าวภายในนั้น การนำเสนอจะมุ่งใช้บริบททางภาษามาเป็นตัวสนับสนุนให้เนื้อหาข่าวนั้นมีความน่าสนใจ และสนับสนุนในสิ่งที่หนังสือพิมพ์ต้องการเสนอ โดยในการรายงานข่าวนั้นจะมุ่งบรรยายให้เห็นภาพของเหตุการณ์ ความรุนแรงของเหตุการณ์ หรือความโหดร้ายของผู้กระทำที่มีจิตใจที่ผิดปกติ เพื่อสร้างให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ร่วม

นอกจากนั้นในการประกอบสร้างภาษาในการนำเสนอข่าวนั้น หนังสือพิมพ์จะมีความแตกต่างกันออกไปตามนโยบาย และสไตล์ของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ โดยในหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ จะมีการเสนอข่าวในประเด็นเรื่องเพศกับวัยรุ่นน้อยมาก และถ้ามีก็จะนำเสนอด้วยการใช้ภาษาที่เป็นกลาง หลีกเลี่ยงการใช้ภาษาที่เร้าอารมณ์ ซึ่งแตกต่างจากหนังสือพิมพ์ประชานิยม (ความถี่ในการนำเสนอข่าว ตรวจสอบได้จากตารางการเก็บข้อมูล) และในการประกอบสร้างภาษา ก็ จะเน้นการใช้คำที่หือหวา เร้าอารมณ์ มุ่งสร้างความน่าสนใจให้กับข่าว

ซึ่งจากภาพรวมของการนำเสนอข่าวที่ถูกมองว่า มีการประกอบสร้างทางภาษาที่เร้าอารมณ์ และใช้คำที่หวือหวา ดังนั้นบรรณาธิการทั้ง 3 ท่านจึงแนะนำแนวทางในการนำเสนอข่าววัยรุ่นกับเรื่องเพศไว้ดังนี้

แนวทางในการนำเสนอข่าววัยรุ่นกับเรื่องเพศจากทัศนะของหนังสือพิมพ์

ในการสัมภาษณ์บรรณาธิการทั้ง 3 ราย นอกจากจะมุ่งทำความเข้าใจในเรื่องของการคัดเลือกประเด็นข่าว และวิธีการนำเสนอแล้ว ยังมีการสัมภาษณ์ในเรื่องของประเด็นความร่วมมือกันแก้ปัญหาเพื่อหาทางออกให้กับปัญหานี้ ซึ่งบรรณาธิการทั้ง 3 รายต่างก็มองว่าการนำเสนอข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่นนั้นยังคงต้องมีต่อไป แต่ควรมีการปรับเปลี่ยนในเรื่องของวิธีการนำเสนอมากกว่า

บรรณาธิการรายแรกมองว่า ในการนำเสนอข่าวเรื่องนี้ควรมุ่งเน้นประเด็นของการแก้ปัญหา และมุ่งหาทางออกให้กับปัญหามากกว่า และไม่ควรที่จะนำเสนอข่าวแบบตอกย้ำ ให้ภาพของปัญหาดูรุนแรงเพิ่มขึ้น

“ เราคิดว่าทางออกที่ดีที่สุดในการนำเสนอและต่อสังคม ก็คือ ในการนำเสนอเราจะไม่คิดว่า สิ่งที่เกิดขึ้นมันเป็นความผิด หรือเป็นเรื่องที่เลวร้าย โดยจะมุ่งสร้างมุมมองให้คนในสังคมมองว่า สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงเรื่องธรรมดาที่ผ่านเข้ามาในช่วงวัยหนึ่ง ในทุกๆคน เมื่อถึงวัยรุ่น วัยที่อยู่ในช่วงคาบเกี่ยวของชีวิต ก็จะต้องพบเจออุปสรรค เจอปัญหา โดยเราจะมุ่งนำเสนอข่าว หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้นแบบให้ทางออกมากกว่า เช่น การให้ผู้ตกเป็นข่าวออกมาพูด เพื่อเป็นทางออกให้กับผู้อ่าน และคนในสังคม และที่สำคัญในการนำเสนอข่าวเราจะต้องไม่นำเสนอข่าวแบบตั้งธง ไว้ว่าเด็กจะต้องมีความผิด หรือไปจับผิดเด็ก เราต้องนำเสนอแบบเข้าใจ อะไรก็ตามนี้

ครูหยุดเคยออกมาเตือนว่า พอถึงเทศกาล ก็จะมีงานวิจัยออกมา แทนที่จะมีข้อมูลดีๆ กลับไปมุ่งตอกย้ำในเรื่องที่ไม่ดี เหมือนเป็นการไม่ให้โอกาสเด็ก ถ้าสื่อทุกฉบับมุ่งนำเสนอข่าวแบบจับผิดเด็ก มันก็ไม่มีอะไรดีขึ้น

การรายงานข่าวที่เป็นปรากฏการณ์ทางลบนั้นสามารถทำได้ แต่ต้องมีทางออกให้กับสิ่งที่เกิดขึ้น ให้มองว่าสิ่งเหล่านั้นไม่ใช่สิ่งที่เลวร้าย โดยอาจจะมองว่าเป็นแค่เพียงสิ่งที่ผ่านเข้ามาในช่วงวัยนี้ มันไม่ได้อยู่ติดตัวพวกเขาไปตลอด เมื่อเขาโตขึ้นเขาก็จะเข้าใจและเปลี่ยนแปลงไปเป็นคนที่ดี ซึ่งเป็นธรรมดาที่เขาเป็นวัยรุ่นก็ต้องอยากทำอะไรแปลกๆ แหวกๆ ตามวัย

(สัมภาษณ์ภาคภูมิ ป่องภัย, มติชน วันพุธที่ 23 กุมภาพันธ์ 2549)

บรรณาธิการรายที่ 2 มองว่า ในการนำเสนอข่าวควรจะมีคามระมัดระวังเพิ่มมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการปกปิดชื่อและภาพ รวมไปถึงควรมีการให้ความคุ้มครองกับบุคคลในข่าว โดยเฉพาะเยาวชนให้มากขึ้น

“ ในเรื่องการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเรื่องเพศนั้น ทุกฉบับมักโดนต่อว่า ในเรื่องของการนำเสนอ ซึ่งเราก็พยายามทำให้ดีที่สุด ซึ่งสิ่งที่เราเห็นว่าน่าจะทำได้ และคิดว่าเป็นทางออกที่ดีที่สุด ก็คือ การเพิ่มความระมัดระวังในเรื่องของการปกปิดผู้เสียหาย หรือผู้ที่อยู่ในข่าวให้มากที่สุด ซึ่งอันที่จริงเราก็ทำกันอยู่ แต่บางครั้งมันอาจจะยังไม่ดีนัก แต่ทางเราก็จะพยายาม บางครั้งมันอาจจะทำให้ข่าวลดความเร้าใจ หรือน่าสนใจน้อยลง แต่เราก็คิดว่ามันน่าจะให้ผลดีกับสังคมมากกว่า

(สัมภาษณ์พรชัย ปุณณวัฒนาพร, เดลินิวส์ วันเสาร์ที่ 11 กุมภาพันธ์ 2549)

บรรณาธิการรายสุดท้ายมองว่า การนำเสนอข่าวควรมุ่งเน้นเสนอเรื่องราวที่เป็นประโยชน์ และแฝงแง่คิดมากกว่ามุ่งเน้นการขายข่าวเป็นหลัก ควรมุ่งนำเสนอข่าวให้มีประโยชน์ และแฝงแง่มุมต่างๆ เอาไว้ นอกจากการรายงานสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

“ถ้าจะพูดถึงเรื่องทางออกแล้ว ทางเราก็ยังไม่ค่อยแน่ใจนักว่าทางออกที่เราคิดนั้นจะถูกใจคนส่วนใหญ่ในสังคมหรือเปล่า แต่ทางออกที่ดีที่สุดที่เราคิดและกำลังพยายามทำอยู่ ก็คือในการนำเสนอเราก็จะเน้นย้ำให้การใช้คำมีความเหมาะสมที่สุด คือพยายามจะไม่หือหาว ที่สำคัญเราจะมุ่งเน้นการนำเสนอที่มีแง่มุมที่หลากหลาย และแตกต่างออกไป คือมุ่งทำให้ข่าวมีมุมมองที่กว้างขึ้น นอกจากนำเสนอข้อมูล ข่าวสาร หรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว เราก็จะนำเสนอให้เห็นถึงประเด็นต่างๆ ที่ก่อให้เกิดปัญหานี้ เช่น ถ้าเป็นเรื่องของเด็กที่ถูกล่อลวง นอกจากเราจะนำเสนอเหตุการณ์ทั้งหมดแล้ว เราก็จะไปดูเด็กคนนั้นถูกล่อลวงได้ยังไงไร เด็กคนนั้นเล่นเน็ตหรือไม่ และถ้าเล่น เล่นวันละกี่ชั่วโมง หรือสภาพของครอบครัวเด็กคนนี้เป็นอย่างไร หรืออาจจะถึงขั้นนำเสนอเป็นสื่อบุหรือคอลัมน์พิเศษ เพื่อสร้างความตระหนักให้กับคนในสังคม ซึ่งข้อมูลที่น่าเสนอ นอกจากประเด็นข่าวเหล่านี้ ก็จะเป็นประโยชน์ และเป็นอุทาหรณ์ให้กับผู้อ่านคนอื่นๆ ต่อไป

(สัมภาษณ์ก่อเขต จันทเลิศลักษณ์, คมชัดลึก วันจันทร์ที่ 21 มีนาคม 2549)

จะเห็นได้ว่าบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ฉบับนั้นให้ความสนใจในการนำเสนอข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่น ซึ่งจากการสัมภาษณ์พบว่าบรรณาธิการทั้ง 3 ท่าน มีความเห็นไปในแนวทางเดียวกัน คือมองว่าหนังสือพิมพ์ควรมีการปรับเปลี่ยนการนำเสนอข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่นให้เป็นข่าว ที่มุ่งเน้นการให้ประโยชน์มากกว่ามุ่งเน้นการขายข่าว นอกจากนี้ในการใช้ภาษาก็ควรเลือกใช้ภาษาที่เป็นกลางปราศจากการเร้าอารมณ์ ซึ่งการนำเสนอข่าวในลักษณะนี้จะให้ประโยชน์กับสังคมมากกว่า การนำเสนอข่าวในรูปแบบปัจจุบัน